

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΕΟΚΑ 1955-1959

ΕΙΣ ΟΚΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΑΜΥΝΕΘΕΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59

Ιανουάριος - Ιούνιος 2014

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α

1955-1959

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Θάσος Σοφοκλέους
Πρόεδρος των Συνδέσμων
Προδρόμου 40, Στρόβολος
Λευκωσία
Τηλ.: 22423333

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ανδρέας Μαϊμάρης
Μίμης Βασιλείου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μίμης Βασιλείου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Λάκης Λοϊζίδης
ΛΙΘΟΠΡΕΣ ΛΤΔ
Τηλ.: 22678172
Λευκωσία

ISBN 1450-4006

Ομιλία ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΜΑΣ κ. ΘΑΣΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

*Μετρούμε τις λαβωματιές,
της Λευτεριάς το τίμημα.
Όσοι νεκροί, τόσες σπαθιές
ξέσχισαν την καρδιά μας.
Βράδυ κι' αυγή ραντίζουμε
τους τάφους τους με δάκρυα.
Εδώ σ' αυτή τη γη φυτέψαμε
τα πιο μεγάλα όνειρα
και τα ποτίσαμε με αίμα.*

Κάτω από την πίεση των γεγονότων και των εξελίξεων στο Εθνικό μας θέμα, με την περιοχή γύρω από το βασανισμένο μας νησί να κοχλάζει σαν καμίνι, με κίνδυνο από στιγμή σε στιγμή να εκραγεί και τα συμφέροντα των δυνατών της γης να εμποδίζουν τη δίκαιη λύση του εθνικού μας προβλήματος και τη βουλμία της Τουρκίας να ξεπερνά κάθε όριο, γιορτάζουμε και τιμούμε την εθνική επέτειο της 1ης Απριλίου.

Η πρώτη Απριλίου 1955 αποτελεί την πιο γενναία υπέρβαση ήθους και αρετής, και κοσμεί την ιστορία της Κύπρου και ολόκληρου του Ελληνικού Έθνους, ως κορυφαία πράξη αυτοθυ-

σίας και προσφοράς προς την ελευθερία.

Ήταν η πιο γενναία πορεία του λαού μας προς τον υπέροχο κόσμο των ωραίων ιδανικών και των ωραίων αξιών της ζωής.

Ο τιτάνιος αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α καθήρε τα δεσμά της δουλείας, υπέστειλε τη σημαία της αποικιοκρατίας και οδήγησε την Κύπρο στην ανεξαρτησία και πάν' απ' όλα περιέσωσε την τιμή και την αξιοπρέπεια του σκλαβωμένου λαού. Όμως εμείς ξεστράτισαμε και δεν φανήκαμε άξιοι να κρατήσουμε αυτά που οι αγωνιστές με θυσίες και ολοκαυτώματα μάς εξασφάλισαν. Κάναμε λάθη στην πορεία μας, ξεφύγαμε από

το πνεύμα του 55-59, από το πνεύμα της προσφοράς και της θυσίας. Χάσαμε τον προσανατολισμό μας. Παγιδευτήκαμε. Κάναμε υποχωρήσεις. Ενεργήσαμε επιπόλαιοι και με ιδιοτέλεια. Με τις πράξεις και τις ενέργειές μας δώσαμε δικαιώματα στους Τούρκους. Τα τελευταία χρόνια, χιλιάδες έλληνες της Κύπρου επισκέπτονται καθημερινά τη κατεχόμενη γη μας, περνώντας απαθείς κάτω από τη σημαία της ντροπής που είναι χαραγμένη στα σπλάχνα του Πενταδάκτυλου, παρουσιάζοντας διαβατήριο για να επισκεφθούν τα σκλαβωμένα σπίτια τους κι' άλλοι, δυστυχώς, για να επισκεφθούν τα καζίνα των Τούρκων, πληρώνοντας φόρους υποτελείας και άλλα δικαιώματα.

Χιλιάδες, απροστάτευτοι από το κράτος, ξεπούλησαν και ξεπουλούν την περιουσία τους στην Τουρκία. Εκατοντάδες Έλληνες Κύπριοι ταξιδεύουν καθημερινά με τις Τουρκικές Αερογραμμές, μέσω του παράνομου αεροδρομίου της Τύμπου.

Απογυνώσαμε την ψυχή μας από τις αξίες που για αιώνες αποτελούσαν τους άξονες της συμπεριφοράς μας και κατεδαφίσαμε τα εθνικά μας σύμβολα. Περιοριστήκαμε στα ψευδосυνθήματα και εναποθέσαμε μοιρολατρικά τις ελπίδες μας στους ξένους. Μάς ευνοήθηκε η ευμάρεια, η χλιδή, ο ανεπίτρεπτος ευδαιμονισμός και ο αθέμιτος πλουτισμός. Χρεοκοπήσαμε ηθικά και πνευματικά.

Έλληνες και Ελληνίδες,

Αν θέλουμε να επιβιώσουμε στη γη των

πατέρων και των προγόνων μας, αν στόχος μας είναι να παραδώσουμε μια πατρίδα όπου θα ζήσουν ελεύθερα και ευτυχισμένα τα παιδιά και τα εγγόνια μας, πρέπει να αναθεωρήσουμε τη στάση και τη συμπεριφορά μας, να επανεύρουμε τους εαυτούς μας και να βιώσουμε ξανά το αθάνατο πνεύμα του 55-59.

Να αφουγκραστούμε τα μηνύματα που φθάνουν από τον Μαχαιρά, από τα Φυλακισμένα Μνήματα, από τα σπλάχνα του Πενταδάκτυλου, από τον Αχυρώνα και το Κούρδαλι, τα μηνύματα που ακούγονται σπαρακτικά μέσα από τους χώρους των βασανιστηρίων, εκεί όπου άφησαν τη ζωή τους δεκατέσσερα παλληκάρια της Ε.Ο.Κ.Α. Η διασφάλιση της Εθνικής μας επιβίωσης στη γη που πότισαν με το αίμα τους τα νιάτα της Κύπρου, είναι χρέος ιερό, είναι χρέος υπαρκτικό, είναι χρέος αναπαλλοτρίωτο.

Η σημερινή μέρα, είναι μέρα ενδοσκόπησης και στοχασμού. Βρισκόμαστε εδώ για να μνημονεύσουμε και να τιμήσουμε, να εκφράσουμε τον θαυμασμό μας, να εναποθέσουμε την ευγνωμοσύνη μας και να υποκλιθούμε στους ήρωες και στους μάρτυρες της φυλής, να υποκλιθούμε και να εκφράσουμε τον θαυμασμό μας στην αδούλωτη γενιά του 55, που σήκωσε το βάρος και άντεξε τη δοκιμασία και έγραψε με αίμα και δάκρυα το έπος του απελευθερωτικού μας Αγώνα.

Καλούμε την πολιτική ηγεσία, να λάβει υπόψη της τα μηνύματα του λαού μας και να μην υποκύψει στις πιέσεις. Το

δίκαιο είναι η διαπραγματευτική μας δύναμη.

Παρακολουθούμε με αγωνία και σφιγμένη την ανάσα την πορεία του εθνικού μας προβλήματος. Οι Αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α δεν πολιτευόμαστε. Ούτε δημιουργούμε, ούτε κάνουμε προπαγάνδα. Ο νους και η καρδιά μας είναι στραμμένα στην προσπάθεια να σώσουμε την Κύπρο μας. Υπογραμμίζουμε στην Πολιτική ηγεσία ότι δεν πρέπει κατ' ουδένα λόγο να φέρουν σχέδιο λύσης απαράδεκτο που να παραχωρεί στους Τούρκους δικαιώματα εις βάρος των Ελλήνων. Ο λαός θα το καταψηφίσει με απόβλεπτες επιπτώσεις.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρωτίστως πρέ-

πει να απαιτήσουμε αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής της Τουρκίας, να φύγουν όλοι οι έποικοι και να επιστρέψουν όλοι οι πρόσφυγες στα σπίτια τους.

Οι Αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α παραμένουμε στις θέσεις μας.

Εμείς δεν έχουμε δικαίωμα να προδώσουμε τα οράματά μας, τις αρχές και τους στόχους για τους οποίους πολεμήσαμε.

Ζήτω η αδούλωτη γενιά του Πενήντα Πέντε.

Ζήτω η 1η Απριλίου.

Λευκωσία 1η Απριλίου 2014

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Πρόγραμμα
ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955
ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ
«ΤΑΣΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»
ΤΡΙΤΗ 1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014, ΩΡΑ 4.00 Μ.Μ.

ΜΕΡΟΣ Α

1. Απόδοση εμβατηριακών ρυθμών από τη Φιλαρμονική της Αστυνομίας υπό τη διεύθυνση του Υπαστυνόμου Γιώργου Αδάμου

2. Αφιξη φλόγας από τα Φυλακισμένα Μνήματα, τον τάφο του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' και τον τάφο του Αρχηγού της ΕΟΚΑ Στρατηγού Γεωργίου Γρίβα Διγενή και άναμμα του βωμού

3. Παρέλαση αντιπροσωπειών Συνδέσμων Αγωνιστών-Ανταρτών, Καταδίκων, Πολιτικών Κρατουμένων, Μη Συλληφθέντων - και συνεργαζομένων οργανώσεων και σωματείων

4. Έπαρση της σημαίας

5. Προσκλητήριο Πεσόντων.

(Απόδοση τιμών από Άγημα της Εθνικής Φρουράς)

6. Ύμνος Ηρώων

7. Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α 1955-59 κ. Θάσο Σοφοκλέους

8. Απόδοση τραγουδιών του Απελευθερωτικού μας Αγώνα από τη Χορωδία των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α

Διεύθυνση Χορωδίας: Φώτος Χατζηλοΐζου

9. Ελληνικοί και Κυπριακοί χοροί από το ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ «ΚΙΜΩΝ ΞΥΛΟΤΥΜΠΟΥ»

(Τους χορούς edίδαξε ο Χριστάκης Κορυσής).

ΜΕΡΟΣ Β

1. Σκηνική παρουσίαση θεατρικού Σεναρίου με θέμα «ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΟΥ ΑΧΥΡΩΝΑ ΛΙΟΠΕΤΡΙΟΥ» όπου έγινε μια από τις πιο επικές μάχες που έδωσε η ΕΟΚΑ και έπεσαν μαχόμενοι,

στις 2 Σεπτεμβρίου 1958, οι τέσσερις ήρωες Ανδρέας Κάρνος, Ηλίας Παπακυριακού, Φώτης Πίττας και Χρίστος Σαμάρας

Αποκαλυπτήρια ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΗΡΩΩΝ ΑΓΩΝΑ ΕΟΚΑ 1955-1959 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Πλατεία Σαντιάγο, μπροστά από το Ξενοδοχείο ΚΑΡΑΒΕΛ,
Παρασκευή 4 Απριλίου 2014, ώρα 11.00 π.μ.

Μετά από πολλές προσπάθειες, έγινε κατορθωτή η τέλεση των αποκαλυπτηρίων του Μνημείου.

Το Μνημείο, γλυπτό μεταλλικό, είναι δημιούργημα του γλύπτη Αριστείδη Πατσόγλου, του οποίου έργα κοσμούν πλατείες στο Παρίσι, Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Μόσχα και σε άλλες πόλεις της Ευρώπης και Αμερικής.

Το κόστος του έργου, κατά την κυρία Κλαίρη Αγγελίδου, που για να είμαστε δίκαιοι, η πραγματοποίησή οφείλεται στην επίμονη θέληση και τα τρεξίματά της, τη διαπραγματεύσή της με τον γλύπτη τόσο για την αισθητική του έργου όσο και για την πληρωμή του, που ανέρχεται στις €280.000,00, όμως ο καλλιτέχνης, από αγάπη και σεβασμό προς τους Ήρωες του Αγώνα της ΕΟΚΑ ζήτησε την πληρωμή μόνο του μετάλλου που χρησιμοποίησε, ήτοι €80.000,00.

Το Σ.Ι.Μ.Α.Ε κατέβαλε ένα ποσό και το υπόλοιπο καλύφθηκε από χορηγίες των Κυπρίων της Ελλάδας. Ονομαστικός κατάλογος ακολουθεί.

Τα αποκαλυπτήρια του Μνημείου, μοναδικό γεγονός στην ιστορία απόδοσης τιμής και αναγνώρισης της ΕΟΚΑ και των θυσιών των παιδιών της, τελέστηκαν την Παρασκευή 4 Απριλίου 2014 από τους Προέδρους της Ελληνικής Δημοκρατίας κύριο Κάρολο Παπούλια και της Κυπριακής Δημοκρατίας κύριο Νίκο Αναστασιάδη, παρίσταμενης όλης της στρατιωτικής ηγεσίας της Ελλάδας.

Το τρισάγιο τέλεσε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ.κ. Ιερώνυμος, συμπαραστούμενου από ιεράρχες.

Μετά την τέλεση των αποκαλυπτηρίων, η εκδήλωση μεταφέρθηκε σε αίθουσα ξενοδοχείου, όπου αναγνώστηκαν οι διάφοροι χαιρετισμοί.

Ακολούθησε η ομιλία του Προέδρου Αναστασιάδη και ακολούθως η κυρία Αγγελίδου επέδωσε στον καλλιτέχνη το αργυρό μετάλλιο που εκδόθηκε από το ΙΔ.Α.Α.Ε με την ευκαιρία της ανάληψης της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από την Κύπρο.

Ακολούθως ο Πρόεδρος του Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. Ανδρέας Μαΐμαρίδης, ανέγνωσε το σκεπτικό της απόδοσης του χρυσού μεταλλίου στον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κύριο Κάρολο Παπούλια, το οποίο και επισυνάπτεται. Στη συνέχεια οι τρεις Πρόεδροι, μαζί,

επέδωσαν στον κύριο Παπούλια το χρυσό μετάλλιο που εκδόθηκε από το ΙΔ.Α.Α.Ε με την ευκαιρία της ανάληψης της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από την Κύπρο και έχει τίτλο «Από τον Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59 έως την Απελευθέρωση και ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση», το οποίο ο Πρόεδρος παρέλαβε κατασυγκινημένος.

Την εκδήλωση διάνθισε με τραγούδια της ΕΟΚΑ η χορωδία των Συνδέσμων Αγωνιστών. Στο τραγούδι «Ραγιάς» τη χορωδία συνόδευσε ο καλλιτέχνης Κύρος Πατσαλίδης.

Την όλη τελετή επιστέγασε ο Εθνικός Ύμνος.

Ακολούθησε πλούσια δεξίωση, τη δαπάνη της οποίας κάλυψε η κυρία Αγγελίδου με χρήματα που είχε η ΠΕΠΥΣΜΕ.

Χορηγοί του Μνημείου Ηρώων Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 στην Αθήνα

Βάσος και Στάλω Χατζηιωάννου	€10.000,00
Ανδρέας Κύρρης	€10.000,00
Μητροπολίτης Κύρκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος	€10.000,00
Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου	€10.000,00
Γ.Γ. ΠΑΣΥΔΥ	€3.000,00
Ανδρέας Δρυμιώτης	€5.000,00
Πάνος Ιωαννίδης	€5.000,00
Νίκος Ιωάννου	€5.000,00
Δαμιανός Κωνσταντίνου	€4.000,00
Δάκης Ιωάννου	€5.000,00
Στέλιος Γιωργαλλίδης	€1.000,00

Αποκαλυπτήρια ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ 4 / 4 / 2014

Χαιρετισμός Θάσου Σοφοκλέους

Με την καρδιά μας να πάλλεται από συγκίνηση πατούμε σήμερα τα αγιασμένα χώματα της μητέρας πατρίδας.

Οι ακατάλυτοι και προαιώνιοι δεσμοί της Κύπρου με την Ελλάδα χρονολογούνται από 3,500 χρόνια πριν, από τότε που έφθασαν στην Κύπρο οι Αχαιοί, οι Μυκηναίοι, οι ήρωες του Τρωικού Πολέμου. Έκτοτε οι Έλληνες της Κύπρου ζουν και βιώνουν τον Ελληνισμό. Ψυχικά και συναισθηματικά οι Έλληνες της Κύπρου ήταν δεμένοι με τη Μητροπολιτική Ελλάδα και ζούσαν τις χαρές και τις λύπες, τις επιτυχίες και τις αποτυχίες του Ελληνισμού, παρακολουθούσαν και παρακολουθούν την πορεία τους και μετέχουν ψυχικά αλλά και έμπρακτα στους Αγώνες τους. Πολλοί Έλληνες της Κύπρου έλαβαν μέρος στους διάφορους πολέμους της Ελλάδας και αρκετοί άφησαν τα κόκκαλά τους στο Ελληνικό έδαφος.

Η μάνα Ελλάς με τη σειρά της παρακολουθούσε την πορεία της Κύπρου και πολλές φορές μάς στήριξε από την εποχή του Κίωνα και του Καρδιανού,

την εποχή των Περσικών πολέμων και των Αραβικών επιδρομών μέχρι σήμερα.

Ιδιαίτερα στεκόμαστε στα δύσκολα χρόνια της Κυπριακής Επανάστασης το 1955-59 και στη συμπαράσταση των αδελφών Ελλήνων της Μητροπολιτικής Ελλάδος, στον Αγώνα του λαού μας, για αποτίναξη του Αγγλικού ζυγού και Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, που με θυσίες αίμα και δάκρυα διεξήγαγε τα δύσκολα χρόνια 1955-59. Ο Ελληνικός λαός μαζί με την ηγεσία του, κατέβαλαν τότε κάθε δυνατή προσπάθεια για να μας βοηθήσουν. Τα περισσότερα όπλα και πυρομαχικά ήρθαν στο Νησί από την Ελλάδα, περισσότερα από τα οποία ήσαν προσφορά αγνών Ελλήνων πατριωτών. Η συμπαράσταση είχε επεκταθεί και στον τομέα της διεθνούς διαφώτισης με συλλαλητήρια υπέρ της Κύπρου, ιδιαίτερα από τη νεολαία, και με παραστάσεις και υπομνήματα από τα ανώτερα πνευματικά ιδρύματα όπως η Ακαδημία Αθηνών και τα Πανεπιστήμια της Ελλάδας.

Το Μνημείο αυτό, που με τόση αγάπη στήθηκε στην καρδιά της Ελλάδας προς τιμή του Τιτάνιου και ανεπανάληπτου απελευθερωτικού Αγώνα και των ηρώων του το 1955-59, το οποίο αποκαλύπτουμε σήμερα, θα κρατά ζωντανές τις μνήμες, θα θυμίζει και θα διαλαλεί το μεγαλείο των ηρώων, των Αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α και του Διγενή. Θα εμπνέει και θα οδηγεί τις επερχόμενες γενιές, θα θυμίζει, τους αγώνες των Ελλήνων της Κύπρου για την Ένωση και θα κρατά ζωντανό το όραμα, την ελπίδα και τους προαιώνιους πόθους του λαού μας.

Ο Κυπριακός Ελληνισμός δεν θα παύ-

σει ποτέ να έχει στραμμένο τον νου και την καρδιά του προς τον Παρθενώνα και τη μάνα Ελλάδα. «Στρατοί οι γιοι μας και τ' αγγόνια μας και θα το πραγματώσουν».

Υποκλινόμαστε και εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας προς τον αδελφό Ελληνικό λαό για την αγάπη σας και για όσα μάς έχετε προσφέρει.

Οι Αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α, όσοι επιζήσαμε του τιτάνιου Αγώνα, παραμένουμε σε διατεταγμένη υπηρεσία και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις για σωτηρία της πατρίδας μας.

***Η Ρωμοσύνη εν φυλή συνότζειρη του κόσμου
Κανένας δεν ευρέθηκε για να την εξιλείψει
Κανένας γιατί σιέπει την που τα 'ψη ο Θεός μου
Η Ρωμοσύνη εν να χαθεί όντας ο κόσμος λείπει.***

Χαιρετισμός

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Σ.Ι.Μ.Α.Ε ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΪΜΑΡΙΔΗ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

**Εξοχότατοι Κύριοι Πρόεδροι,
Κυρίες και Κύριοι Προσκεκλημένοι
Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες,**

Σήμερα Παρασκευή 4 Απριλίου 2014 η Ελλάδα κλίνει το γόνυ και χαιρετά την αιμάσσουμε θυγατέρα της Κύπρο. Τι και αν πέρασαν 59 χρόνια από την έναρξη του Αγώνα του Ελληνικού Κυπριακού Λαού για την αποτίναξη του αποικιακού ζυγού των Βρετανών πολεμώντας υπό το λάβαρο της ΕΟΚΑ με αρχηγό τον Διγενή; Τι κι αν πέρασαν 55 χρόνια από τη λήξη του;

Οι εκατόμβες των Ηρώων μας, ντυμένοι την πορφύρα, όχι από βύσσο καμωμένη, αλλά από τα αίματα των ιδίων των μαρτύρων μας, περιίπτανται σήμερα εδώ στο χώρο τούτο, αγαλλόμενοι γιατί η μήτηρ πατρίς, η Ελλάδα μας, νοερά τούς αγκαλιάζει, τούς δαφνοστεφανώνει, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του Έθνους σ' αυτούς που έφευγαν νεκροί από τις σφαίρες του

δυνάστη φωνάζοντας «Μάνα μου πεθαίνω. Ζήτω η Ελλάς». Μιχαήλ Γιωργάλλας, σύντροφος του Γρηγόρη Αυξεντίου, πεσών στη Ζωοπηγή την 31 Δεκεμβρίου 1956 ή τους άλλους συντρόφους του, οι οποίοι ανεβαίνοντας στο ικρίωμα της αγχόνης έψαλλαν τον Εθνικό μας Ύμνο, ή ζητούσαν σαν τελευταία επιθυμία τους να ακούσουν λίγη μουσική Μπετόβεν, Ανδρέας Ζάκος που απαγχονίσθηκε την 9 Αυγούστου 1956 μαζί με τους Χαρίλαο Μιχαήλ και τον Ιάκωβο Πατάτσο, ή τους άλλους συντρόφους τους, των οποίων οι Βρετανοί ανακριτές έλιωσαν τα κρανία και τα κόκκαλα μέχρι θανάτου σε ανομολόγητα βασανιστήρια για να ομολογήσουν τα μεγάλα μυστικά της Οργάνωσης.

Η χορεία των Ηρώων και των Μαρτύρων μας, πλήρως καταξιωμένη, γιορτάζουν σήμερα την Ένωση με τη μάνα Ελλάδα, την οποία εμείς οι ζωντανοί, βλάσφημα πολλές φορές, στην πορεία

μας αφρόνως απαρνηθήκαμε, για να επιστρέψουμε αργότερα οδυρόμενοι και μετανοούντες για τις κακές επιλογές και πολιτικές μας.

Ο ελληνικός Κυπριακός Λαός στη μακρά διαδρομή του σε αυτό το νησί, πυρίκαυστος εν χυτηρίω, απεδείχθη ανόθευτος, πείσμων, καρτερικός, πάντοτε κακουχούμενος, πάντοτε διωκόμενος αλλά πάντοτε ακλόνητος. Τέ

τοιος ήτο, τέτοιος είναι και τέτοιος θα παραμείνει.

Το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 αισθάνεται την υποχρέωση, αυτή την επίσημη ώρα, να ευχαριστήσει από καρδιάς τους χορηγούς του έργου, οι οποίοι με την απλόχερη εισφορά τους συνέβαλαν αποφασιστικά στην πραγματοποίηση του Μνημείου τούτου.

*Οι πρόεδροι της Ελληνικής και Κυπριακής Δημοκρατίας
προσέρχονται στον χώρο των αποκαλυπτηρίων*

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΑΓΩΝΑ ΕΟΚΑ 1955-1959

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ 1955-1959

ΙΔΡΥΜΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΕΟΚΑ 1955-1959

4 Απριλίου 2014

Απονομή

ΧΡΥΣΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ

ΣΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟ ΠΡΟΕΔΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΥΡΙΟ **ΚΑΡΟΛΟ ΠΑΠΟΥΛΙΑ**

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Με την ευκαιρία της τέλεσης στην Αθήνα των αποκαλυπτηρίων του Μνημείου Ηρώων ΕΟΚΑ 1955-59 από τους Προέδρους της Ελληνικής Δημοκρατίας κύριο Κάρολο Παπούλια και της Κυπριακής Δημοκρατίας κύριο Νίκο Αναστασιάδη την Παρασκευή 4 Απριλίου 2014, το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 και το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 αποφάσισαν την απονομή του χρυσού μεταλλίου «Από τον Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59 έως την Απελευθέρωση και ένταξη της

Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση» στον Εξοχότατο Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κύριο Κάρολο Παπούλια ευγνωμοσύνης ένεκεν, για τη διαχρονική προσφορά του στον απανταχού Ελληνισμό και ιδιαίτερα στον Ελληνισμό της Κύπρου.

Θάσος Σοφοκλέους
Πρόεδρος Συνδέσμων Αγωνιστών

Ανδρέας Μαϊμαρίδης
Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

Ρογήρος Σηπιλλής
Πρόεδρος ΙΔ.Α.Α.Ε

Στιγμιότυπα

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ
ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΙΔ.Α.Ε. ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959
ΕΩΣ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΝΤΑΞΗ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ»

*Οι τρεις Πρόεδροι απονέμουν στον Πρόεδρο
Παπούλια το αναμνηστικό μετάλλιο*

Η χορωδία μας

Χαιρετισμός ΤΟΥ Κ. ΘΑΣΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΑ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΙΣΤΗ»

Με ξεχωριστή χαρά και ικανοποίηση χαιρετώ την για είκοσι χρόνια έκδοση και κυκλοφορία του περιοδικού «Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ» των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α 1955-59. Το περιοδικό αυτό των Συνδέσμων μας για είκοσι ολόκληρα χρόνια κυκλοφορεί και κρατά ζωντανό το πνεύμα του Αγώνα, ενημερώνει και καθοδηγεί τους Αγωνιστές και ολόκληρο τον λαό μας. Με το περιοδικό αυτό οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών εκφράζουν τις θέσεις τους και τις τοποθετήσεις τους, μεταδίδουν τα κατάλληλα μηνύματα, επεξηγούν τις θέσεις τους, πληροφορούν τον κόσμο μας, ανασκευάζουν τις ανακρίβειες και τις εσκεμμένες κατά καιρούς αντεθνικές και παραπλανητικές τοποθετήσεις των διαφόρων εναντίον της Ε.Ο.Κ.Α και του Αρχηγού Διγενή, διευκρινίζουν και επεξηγούν την αλήθεια και τα γεγονότα που έχουν άμεση σχέση με τον απελευθερωτικό μας Αγώνα και αποστομώνουν όλους εκείνους που για να καλύψουν τις ενοχές τους παραφέρονται και διοχετεύουν ψευδείς πληροφορίες, διαστρευλώνοντας τα γεγονότα.

Παράλληλα ο «Αγωνιστής» διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο στην όλη λει-

τουργία των Συνδέσμων και αποτελεί έπαλξη για τη στήριξη και προβολή του έργου και των στόχων των Συνδέσμων, που δεν είναι άλλοι από την ορθή πορεία στο εθνικό μας θέμα, την πίστη στα ιδανικά του Αγώνα και την ψυχική και πνευματική καλλιέργεια του λαού μας έτσι ώστε να σταλεί αμετακίνητος και αμετάθετος στους εθνικούς μας στόχους.

Όπως είναι γνωστό, σε όλες σχεδόν τις εκδηλώσεις και υπηρεσίες υπάρχουν πάντα οι ολίγοι εκείνοι αφανείς που εργάζονται αφιλοκερδώς, για να τις φέρουν εις πέρας. Το ίδιο συμβαίνει και με την έκδοση, του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ».

Ως εκ τούτου ευχαριστώ και συγχαίρω την επιτροπή εκδόσεων, τους διαφόρους κατά καιρούς συνεργάτες του περιοδικού και ιδιαίτερα τον συναγωνιστή εκπαιδευτικό και δημοσιογράφο κ. Μίμη Βασιλείου, που ουσιαστικά είναι ο βασικός υπεύθυνος για την επιμέλεια, την έκδοση και την κυκλοφορία του «Αγωνιστή».

Με τις σκέψεις αυτές χαιρετώ τα εικοσάχρονα του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ» και εύχομαι να συνεχίσει η έκδοσή του για πολλά ακόμη χρόνια.

Χαιρετισμός ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΪΜΑΡΙΔΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ»

Η απόφαση των Συνδέσμων Αγωνιστών της ΕΟΚΑ να δημιουργήσουν ένα εκφραστικό όργανο για να επικοινωνούν με τους Συναγωνιστές κρίθηκε αναγκαία αφού με την πάροδο των χρόνων γινόταν όλο και πιο δύσκολη η προσωπική επαφή και ενημέρωση γύρω από τα αναφυόμενα προβλήματα που εκάστοτε παρουσιάζονταν,

Έτσι το 1994 σε συνεδρία της Εκτελεστικής Επιτροπής των Συνδέσμων, ο Πρόεδρος κατέθεσε πρόταση για την έκδοση έντυπου εκφραστικού οργάνου, το οποίο να είναι το μέσο σύνδεσης και ενημέρωσης του Αγωνιστικού κόσμου και παράθεσης των θέσεων των Συνδέσμων προς αντιμετώπιση των επίμονων προσπαθειών που συστηματικά και οργανωμένα ένα πολιτικό κόμμα, κατέβαλε και δυστυχώς ακόμα καταβάλλει, με στόχο την παραχάραξη, διαστρέβλωση και απαξίωση του Αγώνα μας ενάντια στον αποικιοκρατή δυνάστη Βρετανού κατακτητή.

Η υπεράσπιση της ιστορικής αλήθειας γύρω από τον Αγώνα μας και η ανασκευή της μαύρης προπαγάνδας των τότε δολίων εχθρών του Αγώνα, συνεργατών των Άγγλων, ως και των σημερινών διαδόχων τους, είναι η κυριότερη και ουσιαστικότερη προσφορά του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ», την οποία ουδέποτε θα αναστείλουμε ή θα απεκδυθούμε.

Αλλά και η ενασχόληση των στηλών του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ» με μια πλειάδα άλλων ενδιαφερόντων θεμάτων, τον καθιστά σύντροφο αγαπητό όλων μας.

Με αυτές τις σκέψεις συγχαίρω θερμά όλους τους συντάκτες του και ιδιαίτερα τον άοκνο εκπαιδευτικό και συναγωνιστή μας κ. Ευθύμιο-Μίμη Βασιλείου, που εδώ και χρόνια επιμελείται αφιλοκερδώς της ύλης, σύνταξης και έκδοσής του και τους εύχομαι καλή συνέχεια και επαγρύπνηση προς αντιμετώπιση κάθε απόπειρας βεβήλωσης του Αγώνα μας.

Χαιρετισμός ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΙΔ.Α.Α.Ε. κ. ΡΟΓΗΡΟΥ ΣΙΗΠΙΛΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΑ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΙΣΤΗ»

Η έκδοση του περιοδικού «Ο Αγωνιστής», εκφραστικού οργάνου των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959, αποτελεί το καλύτερο μέσο έκφρασης και επικοινωνίας των Αγωνιστών.

Στο περιοδικό «Ο Αγωνιστής» που εκδίδεται από τους Συνδέσμους Αγωνιστών, περιλαμβάνονται ομιλίες, διαλέξεις, επίκαιρες εκδηλώσεις, και πολλά άλλα ενδιαφέροντα θέματα.

Το περιοδικό αποτελεί το προπύργιο της διαφύλαξης της ιστορίας της

Ε.Ο.Κ.Α, η οποία σήμερα βάλλεται από διάφορους εχθρούς, που θέλουν να αμυνώσουν τον επικό αγώνα της.

Δράττομαι της ευκαιρίας να συγχαρώ τους εκδότες του, θα ήταν όμως παράληψή μου να μη συγχαρώ τον ακούραστο κ. Ευθύμιο-Μίμη Βασιλείου, που επιμελείται αφιλοκερδώς και επί σειράν ετών της έκδοσής του.

Με αυτά τα λόγια εύχομαι κάθε επιτυχία στη συνέχεια της έκδοσης του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ».

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΙΣΤΗ»

Από τη Σύνταξη

Η 1η έκδοση του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ» έγινε τον Ιούλιο 1994 και κυκλοφόρησε 16σέλιδο «ενημερωτικό δελτίο των Συνδέσμων Αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959» με υπεύθυνο ύλης και έκδοσης του συναγωνιστή Δημήτρη (Λάκη) Χατζηπασχάλη.

Τον Ιούνιο του 2002 εξεδόθη το 19ο τεύχος του σε μορφή περιοδικού (64 σελίδες) με υπεύθυνο ύλης και έκδοσης τον συναγωνιστή Ρένο Κυριακίδη μαζί με τους Βία Λειβαδά, Κωνσταντίνο Λοϊζίδη, Γιάννη Σπανό και Μίμη Βασιλείου.

Τον Μάιο του 2007 ο «ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ» κυκλοφόρησε το 24ο τεύχος του με μόνο εξώφυλλο την επίσημη σφραγίδα των Συνδέσμων και πλουσιότατο περιεχόμενο. Υπεύθυνος ύλης και έκδοσής του έκτοτε είναι ο κ. Μίμης Βασιλείου μαζί με τον κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη, όλους τους Συνδέσμους Αγωνιστών, το Σ.Ι.Μ.Α.Ε., το Ι.Δ.Α.Α.Ε, και πλήθος επιστημόνων συνεργατών, οι οποίοι συνεχίζουν μέχρι σήμερα (Μάιος 2014 - Τεύχος 36) να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Την ευθύνη του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ» έναντι του Νόμου

είχε κατ' αρχήν ο κ. Δημήτρης (Λάκης) Χ΄Πασχάλης και στη συνέχεια μέχρι σήμερα ο κ. Θάσος Σοφοκλέους.

Ο «ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ» κυκλοφορεί δωρεάν προς όλα τα μέλη και φίλους των Συνδέσμων μας, σε Σωματεία, Ανώτερα Πνευματικά Ιδρύματα, Οργανισμούς και Οργανώσεις Νέων και αποσκοπεί στη συντήρηση του πνεύματος και της δράσης του αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α 1955-59.

Έχει δηλωθεί επισήμως στο Γραφείο Τύπου & Πληροφοριών, όπου και κατατίθεται κάθε νέα του έκδοση, ως επίσης και στο αρμόδιο Τμήμα του Υπουργείου Παιδείας & Πολιτισμού.

Η Σύνταξη του «ΑΓΩΝΙΣΤΗ», με την ευκαιρία αυτή εύχεται σ' όλους Χρόνια Πολλά, και ευχαριστεί θερμότατα όλους τους συνεργάτες και αρθρογράφους του, που με την εκφραστική γραφίδα τους τιμούν και λαμπρύνουν τις σελίδες του, προσφέροντας στο αναγνωστικό του κοινό σωστή πληροφόρηση και σαφή ενημέρωση, καλύπτοντας προς τούτο ένα ευρύ κύκλο θεμάτων και προσβλέποντας πάντα σε υψηλότερους στόχους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΑΓΩΝΑ ΕΟΚΑ 1955-59

(Απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 18/11/09)

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΝΕΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

Ανδρέας Μαΐμαρίδης - Πρόεδρος

Δρ. Πέτρος Παπαπολυβίου - Μέλος

Φρίξος Κλεάνθους - Μέλος

Κυριάκος Χατζησάββας - Μέλος

Άθως Πετρίδης - Μέλος

Άριστος Καψοσιδέρης - Μέλος

Δημήτρης Ταλιαδώρος - Μέλος

*Ο Πρόεδρος του Σ.Ι.Μ.Α.Ε
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΪΜΑΡΙΔΗΣ*

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

Επιτροπή Εκδόσεων, Πνευματικών Δραστηριοτήτων και Αρχείου (05.14.007.005)

Πρόεδρος : Δημήτρης Ταλιαδώρος, Μέλος Σ.Ι.Μ.Α.Ε

Μέλη : Δρ. Πέτρος Παπαπολυβίου, Μέλος Σ.Ι.Μ.Α.Ε

Ευθύμιος-Μίμης Βασιλείου

Φοίβος Πρωτοπαπάς

Επιτροπή Μνημείων, Ιστορικών Χώρων και Παρακολούθησης των Έργων (14.03.005)

Πρόεδρος : Άθως Πετρίδης, Άριστος Καψοσιδέρης, Μέλη Σ.Ι.Μ.Α.Ε

Μέλη : Χαράλαμπος Μπαταριάς

Παναγιώτης Ζερβός

Χαράλαμπος Φακούρας

Ανδρέας Θεοφάνους

Ευθύμιος-Μίμης Βασιλείου

Επιτροπή Ενημερίας και Πρόνοιας (11.22.006.001)

Πρόεδρος : Φρίξος Κλεάνθους, Μέλος Σ.Ι.Μ.Α.Ε

Μέλη : Όμηρος Νεοκλέους

Μαλάμω Νεοφύτου

Λοΐζος Παπακωνσταντίνου

Γεώργιος Παλαιολόγος

Επιτροπή Εκδηλώσεων (06.05.001)

Πρόεδρος : Κυριάκος Χατζησάββας, Μέλος Σ.Ι.Μ.Α.Ε

Μέλη : Στέλιος Χριστοφή

Γεώργιος Παλαιολόγος

ΙΔΡΥΜΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ Ε.Ο.Κ.Α ΙΔ.Α.Α.Ε

**Ανακήρυξη του Ανδρέα Αγγελόπουλου ως Επίτιμου Προέδρου
του Ιδρύματος Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959
και εκλογή νέου Προέδρου και μελών της Εκτελεστικής
Γραμματείας για την τετραετία 2014-2018**

Στη συνεδρία των Επιτρόπων του Ιδρύματος που έγινε στις 20 Ιανουαρίου 2014 ο Ανδρέας Αγγελόπουλος, λόγω εξαντλήσεως και της δεύτερης τετραετούς θητείας του ως Προέδρου του Ιδρύματος, ανακηρύχθηκε με ομόφωνη απόφαση Επίτιμος Πρόεδρος του Ιδρύματος Απελευθερωτικού Αγώνα, για την πολύτιμη προσφορά του.

Ο Μιχαλάκης Μαραθεύτης, πρώτος Πρόεδρος του Ιδρύματος με ανεκτίμητη επίσης προσφορά και Επίτιμος Πρόεδρός του, ευχαρίστησε εκ μέρους όλων των συνέδρων τον κ. Αγγελόπουλο για την πολύτιμη προσφορά του στη διατήρηση της ιστορικής μνήμης του Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959. Υπήρξε, τόνισε, άνθρωπος με όραμα, που συνεχώς επινοούσε νέους τρόπους διατήρησης της ιστορικής μνήμης του Αγώνα και προχωρούσε με τους συνεργάτες του στην υλοποίησή τους. Δεν είναι υπερβολή να λεχθεί ότι υπήρξε ο αρχιτέκτονας του έργου που υπάρχει και λειτουργεί σήμερα ως Σύνδεσμοι Αγωνιστών, ως Μέλαθρο Ευγηρίας, ως

**Ο Πρόεδρος του ΙΔ.Α.Α.Ε
ΡΟΓΗΡΟΣ ΣΙΗΠΙΔΗΣ**

Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ και ως Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59. Ως ελάχιστο δείγμα αναγνώρισης της προσφοράς του εισηγήθηκε να ανακηρυχθεί ισοβίως Επίτιμος Πρόεδρος του Ιδρύ-

ματος Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59. Η πρόταση του κ. Μα-
ραθεύτη έγινε από όλους αποδεκτή.

Ο Θάσος Σοφοκλέους, εξαίροντας την
προσφορά του Ανδρέα Αγγελόπουλου
στο Ίδρυμα, τον χαρακτήρισε μέγα
οραματιστή. Δεν θα ήταν υπερβολή να
λεχθεί ότι χωρίς τον κ. Αγγελόπουλο
δεν θα γίνονταν τόσα έργα.

Στην ίδια συνεδρία ο κ. Αγγελόπουλος
πρότεινε για την Εκτελεστική Γραμμα-

τεία τους πιο κάτω, τους οποίους οι
Επίτροποι ενέκριναν σύμφωνα με τις
πρόνοιες του Καταστατικού του Ιδρύ-
ματος.

Ρογήρος Σηπιλλής, Πρόεδρος
Θάσος Σοφοκλέους, Αντιπρόεδρος
Γεώργιος Χατζησάββας, Γραμματέας
Ανδρέας Μαϊμαρίδης, Ταμίας
Χρυστάλλα Καδή, Μέλος
Δημήτρης Ταλιαδώρος, Μέλος
Ρένος Λυσιώτης, Μέλος

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΝΤΑΡΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959 ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013-2014

ΘΕΣΗ	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ	: Χαράλαμπος Μπαταριάς
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	: Ανδρέας Θεοφάνους
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	: Γεώργιος Σταυρινίδης
ΤΑΜΙΑΣ	: Παναγιώτης Ζερβός
ΜΕΛΟΣ	: Ηλίας Φιλιασιτίδης
ΜΕΛΟΣ	: Σταύρος Σταύρου (Σύρος)
ΜΕΛΟΣ ΕΚΠΡ. ΑΜ/ΣΤΟΥ	: Γεώργιος Έλληνας
ΜΕΛΟΣ ΕΚΠΡ.Κ/ΝΕΙΑΣ	: Χαράλαμπος Φακούρας
ΕΚΠΡ. ΠΑΦΟΥ	: Στέλιος Ναθαναήλ

«ΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 2014»

Αγαπητέ Κύριε,

Με τη συμπλήρωση 19 χρόνων προσφοράς και αγάπης προς όσους αγωνίστηκαν στους υπέρ ελευθερίας αγώνες της πατρίδας μας, όσο και προς το σύνολο του Κυπριακού Ελληνισμού και με την ευκαιρία της οργάνωσης της «Οδού Ελευθερίας 2014» που αρχίζει το Μάιο του 2014, και έχει γίνει πλέον θεσμός, απευθυνόμαστε σε σας και ανανεώνουμε την πρόσκλησή μας όπως γίνετε αρωγοί και συνεργάτες στο καθολικά αναγνωρισμένο έργο του Μελάθρου.

Είμαστε βέβαιοι πως θα ανταποκριθείτε ουσιαστικά στην πρόσκλησή μας, ώστε μαζί να υλοποιήσουμε τους φιλόδοξους και φιλανθρωπικούς στόχους μας και μαζί να γευτούμε την απέραντη χαρά της προσφοράς προς τον κάθε πάσχοντα συνάνθρωπό μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Μελάθρου έχει αποφασίσει όπως η φετινή εκδήλωση της «Οδού Ελευθερίας 2014», αφιερωθεί στη μνήμη του μεγάλου ευεργέτη του Μελάθρου και πρώην Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, συναγωνιστή **Γλαύκου Κληρίδη**.

Επιπλέον, σας ενημερώνουμε ότι η εκπομπή που παρουσιάζει το ΡΙΚ για την προβολή του έργου του Μελάθρου και την οικονομική στήριξή του, θα γίνει την **Πέμπτη 29 Μαΐου 2014**. Ως εκ τούτου παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε έγκαιρα για την εισφορά σας, για να μπορέσουμε να την ανακοινώσουμε.

Με εκτίμηση

Ανδρέας Αγγελόπουλος
Πρόεδρος

ΑΠΟ ΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ ΤΟΥ ΔΙΓΕΝΗ

13/1/1956

Ε.Ο.Κ. Α.
ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ.....

Ο ιταμὸς ΓΚΑΟΥΛΑΪΤΕΡ ἐξετόξευσε τὴν ἀπειλήν ὅτι «αὶ ἡμέραι τῆς Ε.Ο.Κ.Α. εἶναι μετρημένα»!!! Ἡ ἀπειλή αὐτὴ μας ἐπροκάλεσε θυμηδίαν διότι γνωρίζομεν τὴν δύναμίν μας, ἀλλὰ γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι οἱ δειλοὶ προ τοῦ κινδύνου πολλάκις ἐκβάλλουν κραυγὰς διὰ νὰ ἀντλήσουν οἱ ἴδιοι θάρρος, το ὁποῖον τοὺς λείπει.

Ἀπήντησα εἰς τὸν τύραννον «ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ». Ἀπάντησις ἀνδρική. Ἀπάντησις ἀρμόζουσα νὰ δίδεται ἀπὸ γενναίους εἰς ἀλαζόνας. Ἀπάντησις ἡ ὁποία, ἄλλως τε, εἶναι κληροδοτήμα ἱερὸν καὶ παρακαταθήκη τῶν προγόνων μας.

Ἀπευθύνομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν, καύχημα σήμερον τῆς υποδούλου Κύπρου, καὶ ἐλπίδα τῆς αὐριον τοῦ ἔθνους.

Οἱ μαχόμενοι κατὰ τοῦ τυράννου ἡρωικοὶ μαχηταὶ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἐπιτελοῦν ἔργα μεγάλα με τὴν ἐνοπλὸν δράσιν τῶν. Ὁ τύραννος σφαδάζει, γι' αὐτὸ καὶ φωνάζει. Αἱ ἀπειλαὶ τοῦ εἶναι οἰμωγαί. Σεῖς πρέπει νὰ υποβοηθήσετε

καὶ νὰ συμπληρώσετε τὸ ἔργον τῶν μαχόμενων ἀγωνιστῶν μας. Ἐχετε ζυμωθεί μέσα στὴν τέφραν τῶν ερειπίων, τα ὅποια ἐπεσώρευσε εἰς τὸ πολυβασανισμένο νησί μας ὁ ἀπεχθὴς τύραννος. Ἐχετε γαλουχηθῇ με τὰ νάματα ἡρωικῶν πράξεων καὶ ξεπηδάτε τώρα μαχητικοὶ ἀπὸ ἓνα ὀλοκαύτωμα. Ὀπλισμένοι με τὴν τόλμην τοῦ Ἑλλήνος καὶ με τὴν ἀδάμαστον ψυχὴν τοῦ, εἰσθε καὶ σεῖς ἱκανοὶ νὰ ἐπιτελέσετε ἔργα μεγάλα καὶ νὰ συνεισφέρετε εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου.

Πυκνώσατε τὰς τάξεις σας, καταστήσατέ τὰς συνεκτικὰς καὶ ἀρραγεῖς καὶ ἔστε ἑτοίμοι εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος. Θα σας καλέσω καὶ πάλιν διὰ νέους ἀγῶνας. Ἐντὸς ολίγου θα ἀντηχήσῃ ὁ πολεμικὸς παιάν, ὁ γνώριμος εἰς τὸν Ἕλληνα: «ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΕ ΠΑΤΡΙΔΑ. . .». Καὶ, τότε, κτυπήσατε τὸν τύραννον. Ὅπλα δὲν διαθέτετε· διαθέτετε ὁμῶς αὐτὸς ἀφοπλίσατέ τον καὶ κτυπήσατέ τον με τὰ ἰδιά του ὅπλα. «Ἐχετε ὁμῶς προ παντός καρδιά γενναίαν, τῆς

οποίας στερείται ο αντίπαλος, και αυτή είναι το καλύτερο όπλο.

Θα σας φωνάξουν και πάλιν οι πράκτορες της Ιντέλιτζενς Σέρβις περί πειθαρχίας του σχολείου!! Η πειθαρχία όμως του σχολείου υποχωρεί προ της πειθαρχίας εις την φωνήν του καθήκοντος προς την αγωνιζομένην Πατρίδα. Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΠΙΤΑΣΣΕΙ και όχι το σχολείον. Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΠΙΤΑΣΣΕΙ και όχι η οικογένεια. «Πατρός τε μητρός τε και των άλλων προγόνων απάντων, τιμιώτερον εστίν η Πατρίς και σεμνώτερον και αγιώτερον...».

Η Οργάνωσις εκπροσωπούσα την αγωνιζομένην Κύπρον ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ· και η

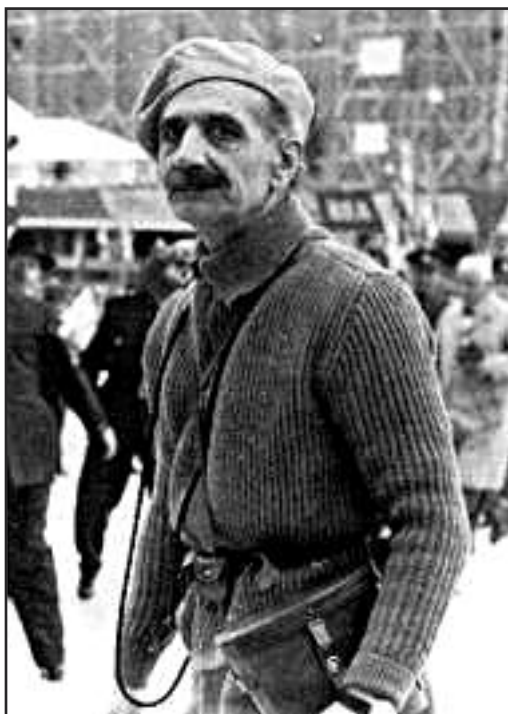
διαταγή της είναι ΙΕΡΑ. Προ ταύτης υποχωρούν, σχολείον και οικογένεια.

Πρέπει να δείξωμεν εις τον τύραννον ότι η Ε.Ο.Κ.Α» δεν ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ, αλλά ΔΙΑΛΥΕΙ στρατούς και ΕΞΕΥΤΕΛΙΖΕΙ Στρατάρχας αλαζώνας.

Είμαι κοντά σας. Σας παρακολουθώ, σας θαυμάζω και σας καμαρώνω. Είμαι βέβαιος ότι θα σας συγχαρώ και πάλιν διά την δράσιν σας.

ΕΣΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ.....

Ε.Ο.Κ.Α.
Ο
ΑΡΧΗΓΟΣ
ΔΙΓΕΝΗΣ

Διαταγή ΤΟΥ ΔΙΓΕΝΗ

**Από τα «Κρίσιμα Ντοκουμέντα του Κυπριακού»
του Σπύρου Παπαγεωργίου (σελίδες 162-163)**

Είναι βέβαιον ότι με την κατάπαυσιν του αγώνος διάφοροι θα επιζητήσουν την συγγραφήν των γεγονότων. Ενδιαφέρει όπως εις την εξιστόρησιν των πραγματικών τοιούτων μη δοθή ευθύς εξ αρχής μυθιστορηματική μορφή, αλλά τα γεγονότα διατυπωθούν με ακρίβειαν και γλαφυρότητα, ώστε να έχουν την αξίαν των.

Η διατύπωσις όμως αυτή μόνον από ειδικούς δύναται να γίνη, διότι εν εναντία περιπτώσει ο αγών μας θα διασύρεται κατά το γούστο του καθενός και αναλόγως του υλικού κέρδους που αναμένει εκ μιας μυθιστορηματικής εξιστορήσεως των γεγονότων.

Και η μεν πολιτική και διπλωματική πλευρά του αγώνος, δεν είναι δυνατόν να διατυπωθή καλύτερον παρά υπό του μόνου αρμοδίου, του Έθνάρχου.

Ως προς το καθαρώς στρατιωτικόν μέρος και εν συσχετίσει τούτου προς τας πολιτικές και διπλωματικές εξελίξεις του Κυπριακού θα γράψη ο ίδιος ο Αρχηγός, ο οποίος κατέχει άπαντα τα στοιχεία, αλλά και θα ζητήση ορι-

σμένα τοιαύτα παρά των τομεαρχών, εάν απαιτούνται.

Μένει το καθαρώς ιστορικόν και η έξαρσις του ηθικού μεγαλείου του αγώνος διά της παραβολής και εκθειάσεως των γενναίων πράξεων και της καθολικής αντιστάσεως του Κυπριακού λαού. Η πλευρά αυτή θα ανατεθή εις ειδικόν λογοτέχνην, τον οποίον θα προσπαθήση να ανεύρη ο Αρχηγός και αποστείλῃ εις Κύπρον διά την συλλογήν στοιχείων, θέτων τούτον εις επαφήν μετά των τομεαρχών. Το όνομα τούτου θα σας κοινοποιηθῇ εν καιρῷ.

Βάσει των ανωτέρω εκτεθέντων συνιστώ όπως η παροχή στοιχείων αφορώντων την όλην δράσιν της Οργανώσεως, είτε υπό των τομεαρχών είτε και μελών μας εις οιονδήποτε αιτούντα, γίνεται μετά φειδούς και χωρίς να παραβλάπη το έργον των ανωτέρω διά την συγγραφήν της πραγματικής ιστορίας του Κυπριακού αγώνος, από απόψεως πολιτικής, διπλωματικής, στρατιωτικής και εξάρσεως της καθολικής αντιστάσεως του λαού».

Χωρίς ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ Συκοφαντίες και λίβελοι

Του Γιάννη Σπανού

Προέδρου του Συνδέσμου Πολιτικών Κρατουμένων Ε.Ο.Κ.Α

Όταν ο απελευθερωτικός αγώνας διεκόπη και η αρχηγία του Διγενή έπαυσε να επιβάλλει την ηθική τάξη και να προστατεύει τις αξίες και τις αρετές των αγωνιστών, σήμανε η ώρα της αφιλοτιμίας και της παλιανθρωπιάς που επιβεβαίωναν τον αφορισμό του Σάμουελ Τζιόνσον, ότι «ο πατριωτισμός είναι το καταφύγιο των αχρείων». Στην πατρίδα συνέρρεαν οι λιποτάκτες που ετύρβαζαν στα πεζοδρόμια του ευρωπαϊκού φιλοτομαρισμού ή ακόμα λαθροβιούσαν υπό την προστασία ξένων μυστικών υπηρεσιών, ενώ παράλληλα εμφανίζονταν σαν σαλιγκάρια στα πρωτοβρόχια οι επιτήδριοι που κρύβονταν στα παραπετάσματα της δειλίας τους και οικειοποιούμενοι τους ηρωισμούς άλλων, εδήλωναν πολιτική υποταγή σ' όσους αναρριχούνταν στις εξουσίες και καλυπτόμενοι από την κουμπουροκρατία παρίσταναν χωρίς αισχύνη τους «αγωνιστές» αλλά και τους κατακριτές της αγωνιστικής προσφοράς ανθρώπων που αξιοπρεπώς απέφευγαν την απο-

κάλυψη ή την εκμετάλλευση της αγωνιστικής τους δράσης.

Ταυτόχρονα ευδοκιμούσαν οι αμφισβητησίες και οι δολοπλόκοι που επιχειρούσαν υπόσκαψη προσώπων που υπηρέτησαν με ανιδιοτέλεια την ελευθερία, με στόχο εκείνους που αρνούνταν υποταγή και προσκυνήματα σε πολιτικά αφεντικά κι έμεναν πιστοί στα ιδεώδη στα οποία ορκίστηκαν να θυσιάσουν και την ζωή τους. Ήταν τότε που εκκολάφθηκαν από τις σκιές της λιποταξίας και της αντίδρασης στον αγώνα, οι συκοφάντες και οι λιβελλογράφοι. Με εντολές από τα πολιτικά παρασκήνια, επιχειρούσαν συστηματικά την κατασυκοφάντηση και τον κοινωνικό διασυρμό, την αμφισβήτηση κάθε προσπάθειας έξαρσης του αγώνα της ΕΟΚΑ και δεν δίσταζαν να μετέλθουν εξοντωτικών μέσων εναντίον απροσκύνητων αγωνιστών. Βοώντας τεκμήρια οι δολοφονίες Νεοκλή και Νούρου σε πρώτη φάση και ακολούθως η καταδίκη σε αφανισμό από πείνα, με τον αποκλεισμό από δυνατό-

τητες απασχόλησης και εξασφάλισης της διαβίωσης μη υποτασσόμενων προσώπων στην κομματική δουλειά. Η ονομαστική αναφορά θυμάτων δεν είναι δυσχερής και θα γίνει στην πρώτη πρόκληση.

Στην εξέλιξη του πολιτικού και κοινωνικού βίου στρατολογήθηκαν όργανα συστηματικής αντίδρασης στις έντιμες προβολές της ιστορίας και της τιμής ανυστερόβουλων αγωνιστικών προσωπικοτήτων. Η έξαρση του ιστορικού μεγαλείου του Διγενή και της ηρωϊκής δράσης αγωνιστών, προκαλούσε την εχθρότητα της επιστρατευμένης ύβρεως και την απόπειρα ηθικής κατασπίλωσης υμνητών του έπους της ΕΟΚΑ. Χάριν παραδείγματος επισημαίνεται η φθονερή αμφισβήτηση του έργου του γράφοντος για την ΕΟΚΑ, με τον ψευδή και κακόβουλο ισχυρισμό ότι τα στοιχεία προέρχονταν από αρχείο ανύπαρκτο! Αρχείο που δεν είχε αρχίσει να σχηματίζεται πριν το 1996, ενώ τα μεγάλα βασικά κεφάλαια είχαν δημοσιευτεί στη δεκαετία του ογδόντα στην εφημερίδα «Ο Αγών» για σκοπούς διασταύρωσης και η συγγραφή είχε ήδη παραδοθεί στο τυπογραφείο «Μέλισσα» Ασπροβάλτας! Σ' αυτή την απόπειρα πρωτοστάτησε γνωστός υβριστής του αγώνα, που κατόρθωσε να χρησιμοποιήσει και πρόσωπο που είχε την τιμή να μετάσχει στον αγώνα

της ΕΟΚΑ, αλλά αποποιήθηκε την τιμή να φτύσει τον λιβελογράφο, όταν μάλιστα η δράση του απετέλεσε κεφάλαιο του έργου που προβλήθηκε στην εφημερίδα στη σειρά των αναφερόμενων δημοσιευμάτων. Υπάρχουν αδιάψευστες μαρτυρίες που αν χρειαστεί θα δημοσιευτούν με παράλληλες αποκαλύψεις. Άλλωστε η εντιμότητα είναι άθες να συνδέεται με την ανοχή του κακόβουλου δόλου και του αδιάντροπου τυχοδιωκτισμού.

Αποφεύγεται η περαιτέρω αναφορά προς το παρόν, επειδή υπεισέρχεται προσωπικό θέμα. Αλλά υπογραμμίζεται ο δόλος εναντίον και του έργου του Σπύρου Παπαγεωργίου, ενός των θεμελιωτών της έρευνας και της συγγραφής για τον απελευθερωτικό αγώνα. Δράστης της απόπειρας δυσφήμισης ο ίδιος, αμετανόητος ένοχος.

Στη συνομοταξία της συκοφαντίας και αλαλάζον κύμβαλο της παραπολιτικής προπαγάνδας που οι ισχυρισμοί του προσεγγίζουν την παράλογη κακολογία. Αν χρειαστεί θα γίνει επαρκής λόγος για επαναλαμβανόμενες ψευδολογίες.

Εν κατακλείδι επισημαίνεται η ανάγκη πάταξης και της λιβελογραφίας και της συκοφαντικής ψευδολογίας, της υστερόβουλης συμπεριφοράς και του δόλου. Απομένει ακόμα καιρός οριστικής ανακοπής καταφυγής αχρείων

στον πατριωτισμό. Γιατί η άδολη προς την πατρίδα αγάπη και η αυτοθυσία είναι ανέντιμο να αντιμετωπίζονται με ανοχή η οποία μολύνει την ιστορία και απωθεί, πρόσκαιρα βέβαια, το ηθικό μεγαλείο του ωραιότερου αγώνα που καταξίωσε τον Κυπριακό Ελληνισμό στις χιλιετίες της δοκιμασίας και της αξίας της ψυχής του. Γι' αυτό και το παρόν άρθρο δεν είναι καταληκτικό

επί συμβάντων αλλά υποσχετικό ηθικής κάθαρσης, εάν παραταθεί η επί των πραγμάτων αναισχυντία.

Αυτά χωρίς φόβο και πάθος, για το φιλότιμο και την ανθρωπιά και το χρέος των απομενόντων έναντι της ιστορίας της ηθικής που οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ έγραψαν με την αυτοθυσία και τον ηρωισμό τους παραδίδοντας πρότυπα παραδειγματισμού στον αγώνα.

ΤΑΔΕ ΕΦΗ Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε

Έρευνα Μίμη Βασιλείου

Από το βιβλίο του Σπύρου Παπαγεωργίου «Α.Κ.Ε.Α το άλλο Κ.Κ.Ε.»

Ο γενικός γραμματέας του Κ.Κ.Ε. Ν. Ζαχαριάδης, είχεν ειδικωτέρας απόψεις περί Μακαρίου, τας οποίας τότε ασμένως εδέχοντο και ανεδημοσίευσον οι νυν υποδυόμενοι ρόλον θεματοφύλακος και επιγόνου του Μακαρίου ηγέται του Α.Κ.Ε.Α. Εις το άρθρον του εκείνο ο Ν. Ζαχαριάδης έγραφε:

«Και ο συνθηκολόγος και διασπαστής του εθνικού αγώνα Μακάριος δεν ντράπηκε και στο Μπαντούγκ ακόμα, όπου πήγε να διεκδικήσει τάχα λευτεριά για την Κύπρο, να προσφέρει στρατηγικές βάσεις στους Άγγλους σαν αντάλλαγμα για τη δίκαιη αυτοδιάθεση της Κύπρου. Πάει έτσι να εξευμενίσει ο Μακάριος, όπως και ο ψευτοδιγενής τους κατακτητές και να τους σπρώξει έτσι πιο δραστήρια να ξεπαστρέψουν το Α.Κ.Ε.Α. και βέβαια με την επίθεσή τους ενάντια στο Α.Κ.Ε.Α. κατάφεραν να σπείρουν κάποια σύγχυση και να θολώσουν μερικά μυαλά, κυρίως ανάμεσα στη μαθητική νεολαία της Κύπρου, που όταν άρχισαν να σπάνε τα βαρελλότα νόμισαν

ότι πρόκειται για πραγματικό πατριωτικό ξεσήκωμα, και ότι ο τρακατρούκας ψευτοδιγενής είναι αληθινός πατριώτης».

Εις αυτό το λυσσώδες ξέσπασμά του ο Ζαχαριάδης προσέθετε και τας συμβουλάς του προς τους εν Κύπρω ομόφρονάς του: «Ιδιαίτερη προσοχή να συγκεντρώσουμε στη μαθητική νεολαία όπου ο βαρελλότος ψευτοδιγενής κατάφερε να κατακτήσει κάποια επιρροή και ν' αποκτήσει κάποια αίγλη». Αυτά απεφαίνετο από το Παραπέτασμα ο αρχικουκουές.

1. ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΙΣΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΕΩΣ

Τα ανωτέρω, όμως, δεν ήσαν τίποτε εμπρός εις δύο καθαράς προδοσίας τας οποίας θα διέπραττεν αμέσως εν συνεχεία ο Ζαχαριάδης. Ιδού: Εις το ειρημένον άρθρον του **εκήρυττε πρώτος την διχοτόμησιν** της Κύπρου, γράφων και τα εν συνεχεία προδοτικά και κατάπτυστα:

1. «Όμως η απελευθέρωση του λαού της Κύπρου δεν μπορεί να είναι πραγ-

ματική παρά μόνο σαν απελευθέρωση και των Τούρκων. Η απελευθέρωση της Κύπρου δεν μπορεί να σημαίνει ιδιοποίηση ή χειροτέρευση της υποδούλωσης των Τούρκων, μα απελευθέρωση και για την Τουρκική μειονότητα του νησιού με βάση την πλήρη εθνική αυτονομία. Διεκδικώντας το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως μέχρι και αποχωρισμού για τους Έλληνες, δεν μπορούμε να αρνηθούμε το ίδιο αυτό δικαίωμα στην Τουρκική κοινότητα. Αλλιώς θα χαντακώναμε και την όλη υπόθεση της απελευθέρωσης της Κύπρου».

Εάν δε κανείς κομμουνιστής απετόλμα σήμερα να είπη ότι ο Ζαχαριάδης διά του όρου «αυτονομία», την οποίαν εξήτει διά τους Τουρκοκυπρίους –πρώτος αυτός, προτρέχων και της Άγκυρας!– ηγνώνει απλώς κάποια δευτερευούσης φύσεως ανώδυνα δικαιώματα, παραπέμπομεν εις το βιβλίο «Δέκα χρόνια πάλης» (σελ. 124). Εις αυτό ο ηγέτης του Κ.Κ.Ε. είναι σαφέστατος: «Όταν λέμε αυτονομία, εννοούμε πολιτική αυτοδιοίκηση, δηλαδή **εδαφική**, οικονομική, κοινωνική, κρατική, εκπαιδευτική, θρησκευτική αυτοδιοίκηση». **Εδαφική** δε –λέγομεν ημείς– αυτοδιοικήσεις, ουδέν άλλο σημαίνει παρά την χάραξιν συνόρων. Εις την περίπτωση δε της Κύπρου, **διχοτόμουν** και Τουρκοποιήσιν μεγάλου τμήματος της νήσου!

Ποία χρεία άλλων μαρτύρων υπάρχει διά να αποδειχθή ότι οι Κομμουνισταί ήσαν «μπροστάρηδες» όχι του εθνικού αγώνος αλλά της εθνικής προδοσίας;

Ο Κυπριακός αγών τον οποίον ενόπλως ήρχισε κατά των Άγγλων η Ε.Ο.Κ.Α την 1ην Απριλίου 1955, είχε μεν να στηριχθή εις φλογεράς και αγνάς ψυχάς, αλλά δεν διέθετε παράδοσιν μαχητικήν. Μέγα εχέγγυον ήτο η παρουσία δεδοκιμασμένου μαχητού, του συνταγματάρχου Γεωργίου Γρίβα, ο οποίος, άγνωστος μέχρι τότε εις τους Κυπρίους και τους Άγγλους, κατηύθυνεν εκ του μυστικού αρχηγείου του την ένοπλον δράσιν. Οι ξένοι κυρίαρχοι εγνώριζον, βεβαίως, ότι εάν κατά το στάδιον εκείνο συνελάμβανον ή εφόενουν τον στρατιωτικόν ηγέτην της επαναστάσεως, η Ε.Ο.Κ.Α θα διελύετο και ο ενωτικός αγών των Κυπρίων θα συνερριχνούτο πάλιν εις τα παλαιά πλαίσια των ειρηνικών διαβημάτων.

2. ΚΑΤΑΔΙΔΟΥΝ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο τρόπος καθ' όν εκινήθησαν κατά τας πρώτας ημέρας οι μαχηταί της Ε.Ο.Κ.Α, τα υλικά τα οποία εχρησιμοποίησαν, ο τόνος της πρώτης επαναστατικής προκηρύξεως, έγγραφοι διαταγαί της οργανώσεως και άλλα ενδείξεις, έπειθον τους Άγγλους, ότι ο έχων την ηγεσίαν του ενόπλου αγώνος

δεν ήτο διόλου τυχαίος. Ποίος ήτο όμως; και τί δεν θα έδιδον αι μυστικάι υπηρεσίαι των διά να πληροφορηθούν το όνομά του!

Δεν θα έβαινον επί πολύ εις το σκότος και την αγωνίαν οι Άγγλοι. Οι Κομμουνισταί, μεταξύ των οποίων διέθετον και πληρωμένους επί μηνιαίας βάσεως, πράκτορας, θα τους έδιδον την ποθητήν πληροφορίαν. **Ο Ζαχαριάδης από τον ραδιοφωνικόν σταθμόν «Ελεύθερη Ελλάδα» (26.4.1955) θα κατέδιδε τον αρχηγόν του Αγώνος εις τους Άγγλους και θα απεκάλυπτε διά πρώτην φοράν την ταυτότητα τού Διγενή. Έλεγε:**

«Πρέπει να ξεσκεπάσουμε τους εθνοπροδότες, κάτω από όποια μάσκα κι' αν παρουσιάζονται, κι' έτσι να τους απομονώσουμε. Σήμερα πια που τα πασχαλιάτικα βαρελόττα σκάσαν και ο ψευτοδιγενής του Γρίβα ξεσκεπά-

στηκε, μπορούμε να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι. Πρόκειται λοιπόν για τα παρακάτω: τον Οκτώβρη του 1954, αξιωματικός του στρατού της Αθήνας εμφανίστηκε στην Κύπρο, όπου είπε **ότι θα αρχίση αντάρτικο και ότι τη δουλειά αυτή τη διευθύνει ο γνωστός αρχιχίτης Γρίβας».**

Αυτή ήτο ή άλλη μεγάλη προδοσία του Ζαχαριάδη εις βάρος του απελευθερωτικού αγώνος των Κυπρίων. Το πλήρες κείμενον του άρθρου του θα ανεδημοσιεύετο εις την κομμουνιστικήν επιθεώρησιν «Νέος Κόσμος» (τεύχος Μαΐου 1955). Το όργανον του Α.Κ.Ε.Λ. «Νέος Δημοκράτης» παρέλαβεν από εκεί το άρθρον, αλλά παρέλειψε τας επιμάχους παραγράφους της καταδόσεως του Διγενή! Τόσον αποκρουστική, ακόμη και εις τους Κυπρίους ομόφρονάς του, εφαιnéτο η προδοσία του Ζαχαριάδη.

«ΕΥΤΥΧΩΣ ΗΤΤΗΘΗΚΑΜΕ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ»

*Από το βιβλίο του Τάκη Λαζαρίδη
Έρευνα Μίμη Βασιλείου*

Ο Τάκης Λαζαρίδης πέρασε όλα τα χρόνια του, ως το 1979, πότε στην παρανομία και πότε στη φυλακή. Ο πατέρας του, γνωστός παλιός συνδικαλιστής, μπαινόβγαινε στις φυλακές και πηγαινοερχόταν στις εξορίες. Η μητέρα του εξορίστηκε στη Μακρόνησο και η αδελφή του καταδικάστηκε σε θάνατο, ως ασυρματίστρια του Κ.Κ.Ε. Ο ίδιος από μικρός εντάχθηκε στον άκρως απόρρητο μηχανισμό των ασυρμάτων του Κ.Κ.Ε. Το 1952, όταν ξέσπασε στην Αθήνα η υπόθεση των ασυρμάτων του Κ.Κ.Ε, με αρχηγό τον Νίκο Μπελογιάννη, οκτώ από τους 29 καταζητούμενους καταδικάστηκαν σε θάνατο, μεταξύ των οποίων και ο Τάκης Λαζαρίδης, ο οποίος όμως χάρι στο νεαρό της ηλικίας του δεν εκτελέστηκε αλλά κλείστηκε στη φυλακή για 15 χρόνια. Όταν αποφυλακίστηκε τοποθετήθηκε αμέσως στον συνδικαλιστικό τομέα της Ε.Δ.Α ως επαγγελματικό στέλεχος. Στη διάρκεια της δικτατορίας του 1967-1974 ήταν καταζητούμενος. Μετά απ' όλ' αυτά ο Τ.Λ. αφού προβληματίστηκε αρκετά λέει: «Η μόνη και πραγματική υπηρεσία που εμείς οι «Παλιοί αγωνιστές» μπορούμε να προσφέρουμε στον

ελληνικό λαό, είναι να πούμε επιτέλους την αλήθεια». Στην προσπάθειά του αυτή ο Τ.Λ. υποβάλλει στο εν λόγω βιβλίο του διάφορα ερωτήματα. Στο τρίτο από αυτά ερωτά:

Το ΚΚΕ ξεκινώντας τον Εμφύλιο και σε όλη διάρκειά του, είχε ποτέ καμιά πιθανότητα νίκης;

Η απάντηση είναι σαφής και κατηγορηματική: ΟΧΙ. Σε καμιά φάση και σε καμιά στιγμή το ΚΚΕ δεν είχε την παραμικρή πιθανότητα να νικήσει. Η αλήθεια είναι πως ο εμφύλιος πόλεμος είχε χαθεί πριν ακόμα αρχίσει. Κι όχι μόνο γιατί η Ελλάδα είχε, με επίσημες συμφωνίες και με σοβαρά ανταλλάγματα, εκχωρηθεί στους δυτικούς, που φυσικά δεν θα την άφηναν να χαθεί, όπως και δεν την άφησαν, εξαγγέλλοντας το Δόγμα Τρούμαν. Ούτε γιατί ήταν τρομερά άνισος ο συσχετισμός δυνάμεων: Κανόνια, τανκς, ναυτικό, αεροπλάνα από τη μία, λιανοντούφεκα από την άλλη. Ανεξάντλητες εφεδρείες σε έμπυχο και άψυχο υλικό από τη μια, τρομακτική έλλειψη εφεδρειών από την άλλη. Αλλά για τον απλό και καθοριστικό λόγο ότι ο εμφύλιος πόλεμος δεν ήταν εμφύλιος αλλά, απλά

και καθαρά, ξενοκίνητη ανταρσία.

Μία ανταρσία που υποκινήθηκε, οργανώθηκε και συντηρήθηκε από τους Σοβιετικούς για τα δικά τους τυχοδιωκτικά σχέδια, για τα δικά τους κρατικά συμφέροντα. Μία ανταρσία ξένη και εχθρική προς τον λαό και τα πραγματικά του συμφέροντα. Γι' αυτό και ο λαός τής γύρισε την πλάτη. Με την επιδεικτική αποχή του της στέρησε το λαϊκό οξυγόνο, καταδικάζοντάς την σε βέβαιο από ασφυξία θάνατο.

Την αυταπόδεικτη αυτή αλήθεια την επιβεβαιώνει ο ίδιος ο Μπαρτζώτας, ο γραμματέας της Αθήνας στην Κατοχή και τον Δεκέμβρη, ο πολιτικός επίτροπος του Δ.Σ.Ε., ο έγκυρος και σήμερα ιστορικός του κόμματος. Στο βιβλίο του «Ο Αγώνας του Δ.Σ.Ε.», σελ. 28, γράφει:

«Θυμάμαι ακόμα ότι όταν μετά τις τεράστιες συγκεντρώσεις στον «Παναθηναϊκό» με ρωτούσε ο Ζαχαριάδης πόσες μεραρχίες μπορεί να δώσει η Αθήνα, του απαντούσα: 25-30 χιλ. μαχητές, κουκουέδες και συμπαθούντες το Κόμμα...».

Και προσθέτει παρακάτω (σελ. 31), έστω κι αν αυτό τον συνδέει με τη δική του απουσία από την Αθήνα, για να τονίσει τις δικές του ικανότητες:

«Κι έτσι είχαμε το θλιβερό αποτέλεσμα να βγουν από την Αθήνα στο βουνό, στα 3,5 χρόνια της δράσης του, κάπου

100 μέλη του κόμματος και ελάχιστα στελέχη του...».

Εμφύλιος πόλεμος, λοιπόν, με συμμετοχή εκατό κομμουνιστών από την Αθήνα των δύο εκατομμυρίων...

Και αφού ο Λαός δεν ήθελε να πάρει μέρος στην αδελφοκτόνο σύγκρουση, τον έβαλαν να σκοτωθεί με το ζόρι.

Όλοι όσοι έγραψαν για τον εμφύλιο πόλεμο, κι από τις δύο όχθες του ποταμού, δέχονται ότι εφαρμόστηκε εκτεταμένα η **βίαιη στρατολογία**.

Αγώνας, λοιπόν, για τα ανώτερα ιδανικά της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας και του Σοσιαλισμού με βιαίως στρατολογημένους χωριάτες και χωριατούλες 17 και 18 χρόνων που αναγκάζονται με το ζόρι να πολεμήσουν, με το ζόρι να σκοτώσουν και να σκοτωθούν...

Και μόνο για τον λόγο αυτό, όλοι αυτοί οι καπετάνιοι και οι επίτροποι, οι στρατηγοί και οι ταξίαρχοι, αντί να δημοσιεύουν συγγράμματα και να καμαρώνουν για τη δράση και τα κατορθώματά τους, θα 'πρεπε να κρύψουν το πρόσωπο από ντροπή και να κλάψουν πικρά για το αδικοχυμένο αίμα και τις συμφορές του Εμφυλίου.

Μα και για έναν άλλον ακόμα λόγο ο Εμφύλιος είχε χαθεί πριν αρχίσει. Όπως αποδεικνύεται, αυτοί που τον ενέπνευσαν, τον σχεδίασαν και τον κα-

τεύθυναν, δεν είχαν στόχο τους τη νίκη, την ανατροπή των συμφωνιών της Μόσχας και της Γιάλτας. Ήξεραν πως οι Δυτικοί είχαν πληρώσει βαρύ τίμημα για την Ελλάδα και δεν ήταν διατεθειμένοι να την εγκαταλείψουν. Ήξεραν πως ο συσχετισμός των δυνάμεων την εποχή εκείνη δεν τους ευνοούσε. Οι Αμερικανοί είχαν το μονοπώλιο της ατομικής βόμβας και με το Δόγμα Τρούμαν έδειχναν πως ήταν αποφασισμένοι να κρατήσουν οπωσδήποτε την Ελλάδα. Ο Στάλιν δεν είχε ανταπάτες. Στο βιβλίο του Τζίλας «Συνομιλίες με τον Στάλιν» αναφέρεται η παρακάτω στιχομυθία με ημερομηνία 1021948:

«Στάλιν: Πιστεύετε ότι η επανάσταση στην Ελλάδα μπορεί να επιτύχει;

Καρντέλι: Ναι, αν δεν αναμιχθούν ξένες δυνάμεις και αν δεν γίνουν πολιτικά και στρατιωτικά λάθη.

Στάλιν: Πάντοτε τα «εάν» και τα «άλλα». Όχι. Δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα επιτυχίας. Τι νομίζετε, λοιπόν, ότι η Μεγάλη Βρετανία και οι Ηνωμένες Πολιτείες, το ισχυρότερο κράτος του κόσμου, θα μας επιτρέψουν να διακόψουμε τις συγκοινωνίες τους στη Μεσόγειο; Κουταμάρες. Και επί πλέον δεν έχουμε στόλο. Η επανάσταση πρέπει να σταματήσει μόλις αυτό θα είναι δυνατό...».

Βέβαια, αν ο Στάλιν ήταν πιο ειλικρινής, αντί του «μόλις αυτό θα είναι δυνατό», θα 'λεγε «μόλις κρίνω ότι αυτό επιβάλλει το συμφέρον μας». Κατά τα άλλα, το κείμενο είναι σαφές. Οι Σοβιετικοί είχαν πλήρη επίγνωση της πραγματικότητας. Και δεν είχαν καμιά διάθεση να τραβήξουν το σκοινί. Και δεν το τράβηξαν. Όπως δεν το τράβηξαν και στον αποκλεισμό του Βερολίνου.

Ήξεραν πως χωρίς μαζική οικονομική και στρατιωτική βοήθεια το ελληνικό αντάρτικο ήταν καταδικασμένο. Και τη βοήθεια αυτή δεν την έδωσαν. Αντί να στείλουν κανόνια, τανκς και αεροπλάνα, έστειλαν ασήμαντες ποσότητες ματισμού και υγειονομικού υλικού. Ήξεραν πως χωρίς ολόπλευρη διπλωματική υποστήριξη, η υπόθεση ήταν χαμένη. Και την υποστήριξη αυτή δεν την έδωσαν. Όταν τον Δεκέμβρη του '47 σχηματίστηκε η Κυβέρνηση του Βουνού, αντί να σπεύσουν να την αναγνωρίσουν, περιορίστηκαν σε φιλολογικές διακηρύξεις. Κι αυτές όχι από επίσημες κυβερνήσεις, αλλά από διάφορες επιτροπές και συλλόγους.

Τα ήξεραν όλα αυτά πολύ καλά. Γι' αυτό και δεν έδωσαν τη μάχη. Φρόντισαν απλώς να συντηρήσουν τις φλόγες του εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα για όσο διάστημα έκριναν ότι εξυπηρετούσε τα συμφέροντά τους.

Με τα δεδομένα αυτά καταντάει εντελώς κωμική και η διαφωνία Μάρκου-Ζαχαριάδη για τη μορφή του Δημοκρατικού Στρατού. Μικρά, ευέλικτα παρτιζάνικα τμήματα, όπως ήθελε ο Μάρκος ή τακτικός στρατός, όπως επέμενε ο Ζαχαριάδης;

Η μετατροπή των αντάρτικων τμημάτων σε τακτικό στρατό, με την τραγική έλλειψη εφεδρειών και τη συντριπτική υπεροχή του αντιπάλου σε πολεμικά μέσα ήταν βέβαια καθαρός τυχοδιωκτισμός. Όμως και η διατήρηση της «παρτιζάνικης μορφής» δεν αποτελούσε λύση. Ο Δημοκρατικός Στρατός θα περιοριζόταν σ' έναν πόλεμο φθοράς που τελικά θα έφθειρε μέχρις εξοντώσεως τον ίδιο, μια και ο χρόνος δούλευε για τον αντίπαλο που είχε ανεξάντλητες εφεδρείες σε έμπυχο και άψυχο υλικό. Και στις δύο περιπτώσεις το αποτέλεσμα ήταν προκαθορισμένο, **η ήττα αναπόφευκτη**. Το αρνί θα ψηνόταν οπωσδήποτε. Το μόνο πρόβλημα ήταν πώς: σε δυνατό φούρνο, στα γρήγορα, ή σιγά-σιγά στα κάρβουνα ; . . .

Αλλά αφού ο εμφύλιος απέβλεπε στην εξυπηρέτηση ξένων συμφερόντων, αφού έγινε ερήμην και εις βάρος του λαού, αφού ήταν καθαρός τυχοδιωκτισμός, επόμενο ήταν να διεξαχθεί και κατά τον πιο τυχοδιωκτικό τρόπο. Ο Βλαντάς τον ονομάζει «ελεεινό τρόπο». Και δεν έχει άδικο. Θλίβεται

κανείς «έως θανάτου» διαπιστώνοντας την ανικανότητα, την επιπολαιότητα και την ανευθυνότητα των ανθρώπων που κακή τη μοίρα βρέθηκαν επικεφαλής του λαϊκού κινήματος στα δίσεχτα χρόνια του εμφυλίου πολέμου. Μερικά χτυπητά παραδείγματα:

— Τραβάνε για εμφύλιο πόλεμο κι όμως εγκαταλείπουν και ουσιαστικά παραδίνουν στον εχθρό όλους τους αξιωματικούς του ΕΛΑΣ!

— Σχηματίζουν στα τέλη του '47 την «Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση» που όμως κανείς δεν αναγνωρίζει...

— Απορρίπτουν (όπως μαρτυρούν και οι Μάρκος-Βλαντάς) ειρηνευτικές προτάσεις του Τσαλδάρη, θέτοντας ως προκαταρκτικό όρο να χαρακτηριστούν εγκληματίες πολέμου και να δικαστούν ο βασιλιάς και η κυβέρνηση της Αθήνας! (Εδώ σηκώνει όχι ένα αλλά δεκαπέντε θαυμαστικά. Για να συζητήσουν ειρηνευτικές προτάσεις του αντιπάλου, του ζητάν ν' αυτοκτονήσει πρώτα...).

— Καταστρώνουν μεγαλεπήβολα σχέδια (π.χ. σχέδιο «Λίμνες») για την δημιουργία μεγάλων εφεδρειών, την κατάληψη μεγάλων πόλεων και την απελευθέρωση εκτεταμένων περιοχών που ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν και φυσικά δεν πραγματοποιή-

θηκαν ποτέ. Και το πιο αστείο στην υπόθεση είναι ότι ο Ζαχαριάδης εμφανίζει το σχέδιο «Λίμνες» ως προϊόν επιτελικής επεξεργασίας ενώ, όπως αποδεικνύεται, οι στρατιωτικοί ηγέτες του ΔΣΕ δεν είχαν ιδέα...

— Προσπαθώντας απεγνωσμένα να πυκνώσουν, έστω και με σλαβομακεδόνες, τις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού που είχαν απελπιστικά αραιώσει από τη συνεχή αιμορραγία, ξαναξεσταίνουν το «Μακεδονικό». Αδίστακτοι και αδιάφοροι για τις συνέπειες, στην 5η Ολομέλεια τον Γενάρη του 1949 διακηρύσσουν:

«Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι σαν αποτέλεσμα της νίκης του ΔΣΕ και της λαϊκής επανάστασης, ο μακεδονικός λαός θα βρει την πλήρη εθνική αποκατάστασή του έτσι όπως την θέλει ο ίδιος, προσφέροντας σήμερα το αίμα του για να την αποκτήσει».

Και πράγματι οι συνέπειες ήταν τραγικές. Πάγωσε ο Λαός με την ωμή και βαθύτατα αντεθνική αυτή διακήρυξη. Κι ο αντίπαλος έσπευσε φυσικά να επωφεληθεί. Στα στρατοδικεία το ερώτημα δεν είναι πια αν αποκηρύσσεις τις ιδέες σου αλλά αν συμφωνείς ή όχι με την 5η Ολομέλεια. Και δεν είναι λίγοι αυτοί που στήθηκαν στον τοίχο γιατί δεν τόλμησαν να διαφωνήσουν με την 5η Ολομέλεια. Έστω και αν κατά βάθος διαφωνούσαν...

— Καταφεύγουν σε μέτρα απελπισίας όπως **η βίαιη στρατολογία και το «παιδοφύλαγμα» ή πιο απλά, το παιδομάζωμα**, αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το πραγματικό τους όνομα. Καθώς **και στις πολιτικές δολοφονίες**, που, όπως ήταν επόμενο, είχαν αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Παράδειγμα η δολοφονία του υπουργού Δικαιοσύνης Χρ. Λαδά που ως μόνο αποτέλεσμα είχε να εκτελεσθούν, σε αντίποινα, διακόσιοι πολιτικοί κρατούμενοι.

— Για να συντηρήσουν τον μύθο του «αλάθητου», ψάχνουν διαρκώς για εξιλαστήρια θύματα, **πασχίζουν να φορτώσουν σε άλλους τις δικές τους ευθύνες**. Δεν διστάζουν μπροστά στο αίμα αθώων και εκτελούν άξια και δοκιμασμένα στελέχη του Δημ. Στρατού (Γιαννούλης, Γεωργιάδης, Τσουκόπουλος). Κι όταν νικημένοι και κυνηγημένοι εγκαταλείπουν το ελληνικό έδαφος, ανάκανοι να μιλήσουν τη γλώσσα της αλήθειας και να παραδεχτούν την ήττα, ρίχνουν το ηλίθιο σύνθημα «το όπλο παρά πόδα». Δίνοντας έτσι την δυνατότητα στον αντίπαλο να συνεχίζει τους διωγμούς και τις εκτελέσεις.

Για τον εμφύλιο πόλεμο έγραψαν πολλοί. Έγραψαν και στρατηγοί και πολιτικοί επίτροποι. **Κανείς δεν έγραψε την αλήθεια**. Είτε γιατί δεν μπόρεσαν, είτε γιατί δεν θέλησαν. Κύριο μέλημά

τους ήταν **να αποσείσουν τις ευθύνες και να τις επιρρίψουν σε άλλους**. Για όσους θέλουν πραγματικά να γνωρίσουν το αληθινό πρόσωπο του εμφύλιου πολέμου, υπάρχει, ευτυχώς, το βιβλίο του Β. Ζεχιρλή (Γαλαξία) «Μια ζωή παρέα με τον θάνατο». Μέσα από τις γραμμές του απλού αυτού μαχητή που κάποτε, βαριά λαβωμένος, προσπαθούσε να διώξει τα όρνια καθώς ετοιμάζονταν να τον κατασπαράξουν ζωντανό, αναδύεται όλη η φρίκη, η αγριάδα και ο παραλογισμός του εμφύλιου πολέμου.

Καί τα Μακρονήσια, τα βασανιστήρια, οι εκτελέσεις;

Ναί, όλ' αυτά είναι αλήθεια και συνθέτουν μερικές από τις πιο μελανές σελίδες της σύγχρονης ιστορίας μας. Εκείνοι ωστόσο που θρηνούν για τις αγριότητες του Εμφυλίου, ας μην ξεχνούν πως ο εμφύλιος είναι πόλεμος όπως όλοι οι πόλεμοι και μάλιστα πιο

σκληρός και πιο ανελέητος. **Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι ποιος ευθύνεται για τις αγριότητες του εμφυλίου αλλά ποιος ευθύνεται για τον ίδιο τον εμφύλιο.**

Με τον εμφύλιο κλείνει ο κύκλος της ματωμένης τριλογίας. Τόσοι αγώνες και τόσο αίμα ελληνικό για ξένα συμφέροντα...

Ηττηθήκαμε και τις τρεις φορές όχι γιατί η ηγεσία του κόμματος έκανε λάθη, όχι γιατί στάθηκε ανίκανη να οδηγήσει στη νίκη. Αλλά **γιατί θεωρούσε πάντοτε υπέρτατο νόμο όχι το συμφέρον της πατρίδας αλλά το συμφέρον της «παγκόσμιας επανάστασης».**

Χάσαμε γιατί παίζαμε με σημαδεμένη τράπουλα και το παιχνίδι ήταν χαμένο άπ' την αρχή. Γι' αυτό χάσαμε την εξουσία.

Και ευτυχώς που τη χάσαμε...

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑΣ

29 Μαΐου – 21 Ιουνίου 1453

Έρευνα Μίμη Βασιλείου

Τρίτη 29 Μαΐου 1453, τρεις ώρες

πριν από το ξημέρωμα: Τη στιγμή που λαλούν τα κοκόρια για δεύτερη φορά οι Τούρκοι εφορμούν εναντίον των τειχών σε όλες τις γραμμές τους. Πρώτους στέλνει ο σουλτάνος τους Βαζιβουζούκους και τους χριστιανούς μισθοφόρους του, Σέρβους, Ούγγρους, Γερμανούς, Ιταλούς, ακόμη και Έλληνες. Άλλοι πολεμούν στο πλευρό του διψασμένοι για χρυσάφι και άλλοι γιατί είναι υποταγμένη η γη τους και όμηροι του σουλτάνου οι δικοί τους άνθρωποι. Πίσω τους βρίσκονται οι τσαούσηδες με μαστίγια και γιαταγάνια στα χέρια, έτοιμοι να τσακίσουν όποιον υποχωρήσει. Οι χριστιανοί αντιστέκονται με λύσσα. Τους ρίχνουν λίθους, βέλη και τους περιχύνουν με καυτό λάδι και «υγρό πυρ».

Κάποιοι από τους Βαζιβουζούκους στήνουν σκάλες στα τείχη. Άλλοι αναρριχώνται με σπουδή αλλά οι Έλληνες και οι Λατίνοι πολεμιστές τούς γκρεμίζουν. Πολλοί σκοτώνονται ευθύς και ακόμη περισσότεροι απ' όσους βρίσκονται κάτω από τα τείχη. **Το πρώτο κύμα της τουρκικής επίθεσης σπάει πάνω στα τείχη και τη μα-**

νιώδη αντίσταση των αμυνομένων. Οι Βαζιβουζούκοι κλονίζονται και υποχωρούν. Οι τσαούσηδες σφάζουν πολλούς απ' αυτούς με τα γιαταγάνια τους και υποχρεώνουν τους υπόλοιπους να γυρίσουν. Ο θάνατος τούς έχει παγιδεύσει από δύο μεριές. Αλλά δεν αντέχουν άλλο και υποχωρούν ολοκληρωτικά. Πολλές πολιορκητικές μηχανές τους κείτονται σε ερείπια. Δύο ώρες κράτησε η μάχη αυτή και νικητές βγήκαν οι χριστιανοί. Όμως ο σουλτάνος έχει πετύχει τον πρώτο σκοπό του: **να κουράσει τους υπερασπιστές των τειχών.**

Σχεδόν ευθύς αμέσως, εφορμά η δεύτερη γραμμή των Τούρκων βγάζοντας τρομερές κραυγές, εμπειροπόλεμοι πολεμιστές του στρατού της Ασίας. **Το κύριο βάρος της επίθεσης πέφτει πάνω στα τείχη του Αγίου Ρωμανού.** Οι καμπάνες και τα σήμαντρα χτυπάνε δυνατά σ' όλη την Πόλη και όλοι τρέχουν να στηρίξουν την άμυνα. Ακόμη και γυναίκες και μοναχές σπεύδουν στη μάχη και κουβαλούν πέτρες και ξύλινα δοκάρια για να στηρίξουν τα τείχη ή φέρνουν νερό για να ξεδιψάσουν οι πολεμιστές.

Οι Τούρκοι στήνουν σκάλες στα τείχη αλλά οι αμυνόμενοι τις καταστρέφουν και τους γκρεμίζουν σκοτώνοντας πάρα πολλούς. Άλλοι χριστιανοί πολεμιστές βάζουν με τις βομβάρδες και τις βαλλίστρες θερίζοντας όσους ήταν κάτω από τα τείχη. Σύννεφα σκεπάζουν το φεγγάρι και η μάχη διεξάγεται στα τυφλά μέσα στο πυκνό σκοτάδι. Μία ώρα πριν από την αυγή η ορμή των Τούρκων κοπάξει. **Υποχωρούν ταπεινωμένοι αφήνοντας πίσω τους εκατοντάδες νεκρούς.** Τότε μια καλοζυγισμένη βολή από το κανόνι του Ουρβανού πέφτει πάνω στα τείχη και γκρεμίζει μεγάλο μέρος τους. Ευθύς, τριακόσιοι Τούρκοι χιμούν μέσα από τα χαλάσματα αλαλάζοντας ότι η Πόλη είναι δική τους. Αλλά εκεί βρίσκονται ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος και οι άνδρες του. Σχεδόν όλοι οι εισβολείς σκοτώθηκαν και οι ελάχιστοι εναπομείναντες τράπηκαν σε φυγή.

Και στ' άλλα μέρη των τειχών η πίεση είναι αμείωτη. Στον Μαρμαρά, ο Τούρκος ναύαρχος Χαμζά μπέης αποβιβάζει τμήματα κοντά στα θαλάσσια τείχη, αλλά οι μοναχοί και οι άνδρες του Ορχάν τους εξολοθρεύουν. Το ίδιο και στα τείχη των Βλαχερνών, όπου ο Μινότο και οι Βενετοί πολεμιστές του σκορπούν τον θάνατο στους άνδρες του Ζαγανού και του Καρατζά πασά.

Η ώρα περνάει και ο σουλτάνος, βλέ-

ποντας την αποτυχία και του δεύτερου κύματος, γίνεται όλο και πιο ανήσυχος. **Ήρθε η ώρα των γενιτσάρων,** των επίλεκτων πολεμιστών του σουλτάνου. Ο Μωάμεθ προπορεύεται έφιππος και τους συνοδεύει μέχρι την τάφρο, ενθαρρύνοντάς τους. Αρχικά οι γενίτσαροι βαδίζουν με πειθαρχία, αγνοώντας τα βέλη και τις σαίτες που σφυρίζουν με μανία. Κάποιοι σωριάζονται στο έδαφος νεκροί αλλά οι υπόλοιποι συνεχίζουν την πορεία τους με πείσμα. Ξάφνου, ξεχύνονται στην επίθεση με αλαλαγμούς, τυμπανοκρουσίες και σαλπίσματα. Οι κουρασμένοι από την πολύωρη μάχη πολεμιστές της Χριστιανοσύνης πολεμούν για μία ακόμη φορά με απαραμίλλη γενναιότητα και συγκρατούν τα ασιατικά στίφη. Οι άμαχοι της Πόλης ακούνε τις ιαχές των γενιτσάρων και προσεύχονται δυνατά στον Θεό: «Κύριε ελέησον από τους Ουρανούς, στείλε βοήθεια σ' αυτήν την αυτοκρατορία του Κωνσταντίνου, για να μην την κυβερνήσουν οι ειδωλολάτρες». Γονατιστοί παρακαλούν την Παναγία να τους λυπηθεί και να δώσει πάλι τη νίκη στους χριστιανούς.

Μία ολόκληρη ώρα διαρκεί η μάχη αλλά οι γενίτσαροι δεν καταφέρνουν να σπάσουν την άμυνα των Ελλήνων και των Λατίνων. Σταδιακά, η ορμή τους κοπάξει και αποτραβιούνται από τα τείχη έχοντας υποστεί σοβαρές απώ-

λειτουργεί. Οι χριστιανοί αναθαρρούν και ελπίζουν ότι τελικά η Βασιλεύουσα θα σωθεί.

Όμως η νίκη... χαμογελά στους Τούρκους για μία και μοναδική στιγμή σ' αυτή την εκστρατεία, αλλά και τόσο μοιραία. Στη γωνία που σχηματίζουν τα τείχη του Παλατιού των Βλαχερνών με τα Θεοδοσιανά Τείχη, μισοκρυμμένη από έναν πύργο βρίσκεται μια μικρή πύλη εφόδου, η **κερκόπορτα**. Την είχαν κλειστή εδώ και πολλά χρόνια αλλά οι γηραιότεροι υπενθύμισαν την ύπαρξή της στους στρατηγούς. Την άνοιξαν ξανά για να μπορούν να κάνουν αιφνιδιαστικές εφόδους στα νώτα του εχθρού. Το έκαναν και πριν για να επιτεθούν στους στρατιώτες του Καρατζά πασά. Μα φαίνεται ότι όταν επέστρεψαν κάποιος ξέχασε να την κλείσει. Μερικοί Τούρκοι την προσέχουν και εισέρχονται στον περίβολο πίσω από τα τείχη. Κάποιοι απ' αυτούς ανεβαίνουν στα τείχη. Οι χριστιανοί στρατιώτες τους βλέπουν και εξολοθρεύουν τους περισσότερους. Αλλά, μέσα στη σύγχυση της μάχης, πενήντα από τους εισβολείς καταφέρνουν να μείνουν απαρατήρητοι.

Τότε, την πιο κρίσιμη ώρα, μεγάλη συμφορά χτυπά τους χριστιανούς. Ένα τουρκικό βέλος διαπερνά το θώρακα του γενναίου στρατηγού Τζιουστινιάνι και τον πληγώνει. Ο Τζιουστινιάνι, θο-

λωμένος από τον πόνο και στη θέα του αίματος που ανάβλυζε από την πληγή του, ζητά από τους άνδρες του να τον αποσύρουν από τη μάχη. Ο Κωνσταντίνος σπεύδει να τον μεταπείσει με λόγια θερμά: «Γιατί το έκανες αυτό, αδελφέ μου; Γύρνα πίσω στη θέση σου. Η πληγή είναι ασήμαντη και η παρουσία σου απαραίτητη. Η πόλη στηρίζεται σ' εσένα για να σωθεί». Όμως ο Τζιουστινιάνι έχει πια χάσει το κουράγιο του. Ένας συμπολεμιστής του τον μεταφέρει μέχρι το λιμάνι και τον επιβιβάζει σ' ένα γενοβέζικο πλοίο. Η φυγή του δεν μένει απαρατήρητη από τους υπόλοιπους. Οι πιο πολλοί Γενουάτες χάνουν το θάρρος τους και τρέπονται σε φυγή.

Στη θέα Τούρκων στρατιωτών μέσα από τα τείχη κάποιος φωνάζει έντρομος «**η Πόλις εάλω**». Οι Έλληνες έχουν μείνει μόνοι τους και πολεμούν απελπισμένα να συγκρατήσουν το εχθρικό ποτάμι που ώρα με την ώρα γίνεται πλημμύρα. Ένας Τούρκος γίγαντας, ο Χασάν από την Κύζικο, σκαρφαλώνει με άλλους τριάντα τα τείχη. Οι Έλληνες σκοτώνουν δεκαοκτώ απ' αυτούς αλλά ο Χασάν τους απωθεί. Και άλλοι Τούρκοι καταφτάνουν, στο σημείο αυτό ισχυροποιώντας τη θέση τους. Οι αμυνόμενοι αντιστέκονται όσο μπορούν, φονεύοντας πολλούς, ενώ και ο Χασάν πέφτει στο έδαφος σφαδάζο-

ντας από τον πόνο, καθώς αμέτρητα βέλη τρυπούν το δεξί χέρι του. Όμως οι χριστιανοί, κατάκοποι από τόσες ώρες μάχης και αποθαρρυνμένοι από την αποχώρηση του Τζιουστινιάνι και το πλήθος των Τούρκων, υποχωρούν άτακτα. Φωνές ακούγονται παντού: **«Λάβαρα των απίστων υψώνονται στους πύργους μας! Οι εχθροί κατέλαβαν τα τείχη!»**. Οι Τούρκοι ξεσπούν σε ιαχές θριάμβου, ενώ οι χριστιανοί σε θρήνους και κραυγές απόγνωσης.

Ο αυτοκράτορας, μπροστά στο θέαμα αυτό, κλονίζεται και παρακαλά τους άνδρες του με δάκρυα στα μάτια να γυρίσουν στη μάχη. Εισ μάτην. Όλα έχουν χαθεί. Τότε υψώνει το σπαθί του, σπιρουνίζει το άλογο του και πέφτει με ορμή πάνω στους εισβολείς. Πολεμώντας σαν λιοντάρι σκοτώνει αμέτρητους εχθρούς. Τον περικυκλώνουν αλλά εκείνος συνεχίζει να μάχεται μέχρι που χάνεται από τα μάτια μας. Κανείς δεν τον ξαναείδε ζωντανό από τότε. **Το παράδειγμά του ακολουθούν** ο Θεόφιλος Παλαιολόγος, ο Φραγκίσκος Τολέντο, ο Ιωάννης Δαλμάτης και μερικοί άλλοι. Ο Θεόφιλος φωνάζει **«καλύτερα να πεθάνω παρά να ζω»** και μάχεται μέχρι τέλους, περιτριγυρισμένος από δεκάδες γενιτσάρους. Λίγο αργότερα πέφτει νεκρός. Την ίδια μοίρα έχουν και οι υπόλοιποι σύντροφοι του αυτοκράτορα. Μεγάλες είναι οι απώλειες των Τούρκων, μα όλα είναι πια χαμένα.

Τα τουρκικά λάβαρα κυματίζουν πλέον σχεδόν σε όλους τους πύργους, ενώ η σημαία του δικέφαλου αετού και αυτή του λέοντα του Αγίου Μάρκου ξεσκίζονται και ποδοπατιούνται. Στα τείχη δίπλα στην κερκόπορτα οι τρεις αδελφοί Μποκιάρντι και οι πολεμιστές τους εξακολουθούν να μάχονται με πείσμα. Αντιλαμβάνονται ότι είναι μάταιο. Ο Πάολο λέει στα αδέρφια του: **«Χάθηκαν τα πάντα. Κρύψου, ήλιε και θρήνησε, γη. Η Πόλη έπεσε. Ανώφελο πια να πολεμάμε. Ας κοιτάξουμε τουλάχιστον να σωθούμε εμείς»**. Προσπαθούν να φτάσουν στο λιμάνι. Ο Πάολο αιχμαλωτίζεται και εκτελείται. Οι άλλοι δύο, ο Αντόνιο και ο Τρωίλος, με μερικούς επιβιβάζονται σε μια γενοβέζικη βάρκα και φτάνουν στο Πέραν. Στο Παλάτι των Βλαχερνών, ο Μινότο και οι Βενετοί πολεμιστές του περικυκλώνονται από ασύγκριτες δυνάμεις. Οι περισσότεροι αποκεφαλίζονται επιτόπου, ενώ ο Μινότο και μερικοί άρχοντες αιχμαλωτίζονται.

Στις δυόμισι το μεσημέρι οι Τούρκοι έχουν γίνει κύριοι της κατάστασης. Ξεχύνονται στην Πόλη μεθυσμένοι από την τελική επικράτησή τους. Ο σουλτάνος τους είχε υποσχεθεί τρεις μέρες λεηλασίας και δεν θέλουν να χάσουν ούτε ένα λεπτό. Η πεισματώδης αντίσταση των αμυνομένων και ο μεγάλος αριθμός απωλειών, τούς έχουν εξαγριώσει. Ούτε οι ίδιοι δεν μπορούν να

πιστέψουν ότι η Βασιλεύουσα έχει πέσει στα χέρια τους. Στην αρχή η μανία τους είναι τέτοια που σφάζουν όποιον βρουν μπροστά τους, άνδρες, γυναίκες, γέρους, παιδιά. Η γη κρύβεται από τα πτώματα και το αίμα ρέει σαν ποτάμι στους δρόμους. Αρχόντισσες, νέες κοπέλες, ακόμη και μοναχές και μικρά παιδιά σέρνονται από τα μαλλιά, έξω από τις εκκλησίες όπου είχαν καταφύγει. Οι μανιασμένοι κατακτητές ασελγούν πάνω τους. Μετά άλλες σφάζονται και άλλες δένονται με αλυσίδες για να πωληθούν στα σκλαβοπάζαρα. Μερικές είναι πιο τυχερές: προτιμούν να πέσουν στα πηγάδια και να πνιγούν παρά να ατιμαστούν.

Αρχίζει η λεηλασία των σπιτιών και των αρχοντικών. Κάθε Τούρκος που μπαίνει πρώτος φροντίζει να υψώσει μια σημαία με το έμβλημα της μονάδας του. Έτσι, οι υπόλοιποι, μόλις βλέπουν τη σημαία, πηγαίνουν αλλού. Σε λίγες ώρες διακόσιες χιλιάδες σημαίες κυματίζουν στις στέγες των σπιτιών της Πόλης. Οι Τούρκοι μπαίνουν και στις εκκλησιές και τα μοναστήρια. Το Άγιο Σώμα και Αίμα του Χριστού χύνονται στη γη. Αρπάζουν τα ιερά σκεύη και αναθήματα και ποδοπατούν τις άγιες εικόνες. Τους αφαιρούν τα πολύτιμα πετράδια και μαργαριτάρια, το χρυσάφι και το ασήμι. Στολίζουν τα άλογα τους με τα χρυσούφανα μεταξωτά

άμφια των ιερέων ή τα χρησιμοποιούν σαν τραπεζομάντιλα. Σκορπούν τα ιερά λείψανα των αγίων και των μαρτύρων της Εκκλησίας. Εισβάλλουν στις βιβλιοθήκες και σκίζουν ή καίνε πολύτιμα βιβλία. Σκηνές αλλοφροσύνης, θρήνοι και οιωγές καλύπτουν την κουρσεμένη Πόλη του Κωνσταντίνου, κραυγές πόνου και μοιρολόγια για τα ανοσιουργήματα που διαπράττονται παντού. Κάποιοι Τούρκοι στρατιώτες σκάβουν ακόμη και κήπους ή γκαρεμίζουν σπίτια ολόκερα για να βρουν κρυμμένους θησαυρούς. Πολλά σπίτια και εκκλησιές πυρπολούνται.

Ο τουρκικός στόλος προσεγγίζει τις ακτές για να αποβιβάσει τους άνδρες του, όλοι διψασμένοι για λάφυρα και αίμα. Αλλά πέφτουν στην ηρωική αντίσταση κάποιων ναυτών από την Κρήτη. Μεταξύ 6 και 8 το απόγευμα, βαστούν με θάρρος τους πύργους του Βασιλείου, του Λέοντος και του Αλεξίου, κοντά στην Ωραία Πύλη. Κυριευμένοι από απίστευτο πάθος και θλίψη για την Άλωση της Πόλης, προτιμούν να σκοτωθούν παρά να ζήσουν. Πολλοί Τούρκοι χάνονται από το σπαθί τους και φτάνουν σε απόγνωση λόγω αυτής της απρόσμενης αντίστασης. Ο ίδιος ο σουλτάνος τους προσφέρει τη δυνατότητα να φύγουν χωρίς να τους πειράξει κανείς. Όμως αυτοί αρνούνται και συνεχίζουν να πολεμούν. Τε-

λικά, και αυτοί συνειδητοποιούν το αδιέξοδο και δέχονται την πρόταση του σουλτάνου. Αναχωρούν για την Κρήτη με δύο πλοία.

Η δίψα των Τούρκων ναυτών για λεία τους κάνει απρόσεκτους. Πολλοί χριστιανοί καταφέρνουν να επιβιβαστούν σε πλοία τους και να διαφύγουν. Ο Αλοΐσιος Διέδος φτάνει μέχρι την αλυσίδα του Κερατίου Κόλπου. Δύο ναύτες τη σπάνε με τσεκούρια και ανοίγουν τον δρόμο. Ο Διέδος κάνει σιγιάλο στα υπόλοιπα επτά πλοία, γεμάτα πρόσφυγες, στο λιμάνι του Πέραν, που τον ακολουθούν στο δρόμο για τη σωτηρία.

Τετάρτη 30 Μαΐου 1453: Η σφαγή κόπασε. Οι κατακτητές καταλαβαίνουν ότι πιο πολύτιμοι είναι ζωντανοί οι κάτοικοι της πόλης παρά νεκροί. Αιχμαλωτίζουν όσους πιο πολλούς μπορούν για να τους πουλήσουν στους δουλεμπόρους. Μέχρι το απόγευμα της μέρας εκείνης η πόλη έχει ξεγυμνωθεί από τα πλούτη της, τους θησαυρούς της και την ομορφιά της. Ο σουλτάνος διακηρύσσει το τέλος της λεηλασίας, φοβούμενος ότι δεν θα μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα. Οι στρατιώτες του φορτώνουν τη λεία και τους αιχμαλώτους τους (περίπου πενήντα χιλιάδες) σε καράβια και άμαξες. Μιλάνε για τέσσερεις χιλιάδες νεκρούς.

Ο Μωάμεθ εισέρχεται έφιππος στην

Κωνσταντινούπολη αργά το απόγευμα. Τον συνοδεύουν μερικοί γενίτσαροι και οι σύμβουλοί του. Πριν περάσει την είσοδο της εκκλησίας της Αγίας Σοφίας, ξεπεζεύει, γονατίζει και βάζει λίγο χώμα στη χούφτα του. Το χύνει πάνω από το τουρμπάνι του θέλοντας να δείξει την ταπεινότητά του στον Αλλάχ. Μπαίνει στην εκκλησία και στέκει σιωπηλός για λίγο. Ενώ βαδίζει προς την Αγία Τράπεζα βλέπει έναν Τούρκο στρατιώτη που προσπαθεί να αποκολλήσει ένα κομμάτι μαρμαρο από το δάπεδο. Έξαλλος τον διατάζει να σταματήσει λέγοντας ότι η λεηλασία δεν περιλαμβάνει καταστροφή των κτιρίων.

Ορίζει να χαριστεί η ζωή όλων των υπόλοιπων χριστιανών, αμάχων και ιερέων. Πολλές εκκλησίες θα παραμείνουν χριστιανικές. Όμως η Αγία Σοφία θα γίνει τζαμί. Ένας από χους ουλεμάδες του ανεβαίνει στον άμβωνα και διακηρύσσει ότι ένας είναι ο Αλλάχ και ο Μωάμεθ ο προφήτης του. Ο ίδιος ο σουλτάνος ανεβαίνει στην Αγία Τράπεζα και προσκυνά τον Αλλάχ.

Στη συνέχεια ο σουλτάνος πηγαίνει στο Ιερό Παλάτιο και μετά στα άλλα μέρη. Σιγά-σιγά, η τάξη αποκαθίσταται στην πόλη. Επιστρέφει στο στρατόπεδό του όπου και διανυκτερεύει.

Πέμπτη 31 Μαΐου 1453: Ο σουλτάνος διατάζει να φέρουν μπροστά του όλη

τη λεία. Κρατά για τον εαυτό του το μέρος που του αναλογεί και μοιράζει δίκαια το υπόλοιπο στους στρατιώτες του, ακόμη και σ' αυτούς που δεν μπορούσαν να συμμετάσχουν στη ληληλασία λόγω των καθηκόντων τους.

Απελευθερώνει αρκετές γυναίκες ευγενικής καταγωγής και τους χαρίζει χρήματα και δώρα, ώστε να εξαγοράσουν τα αιχμάλωτα μέλη των οικογενειών τους. Όμως κρατά για το χαρέμι του τις ομορφότερες κοπέλες και τα ωραιότερα αγόρια. Προσφέρει τη δυνατότητα στους άνδρες να ενωθούν με τον στρατό του και να πάρουν αξιώματα αρκεί να αλλαξοπιστήσουν. Λίγοι το κάνουν, αλλά οι πιο πολλοί μένουν πιστοί στη χριστιανική πίστη, έστω κι αν αυτό σημαίνει σκλαβιά.

Ανακαλύπτονται ανάμεσα στους αιχμαλώτους ο Μέγας Δούκας Λουκάς Νοταράς και μερικοί αυτοκρατορικοί σύμβουλοι. Ο σουλτάνος τους απελευθερώνει. Άλλοι, όπως ο Φραντζής, δεν αναγνωρίζονται και πωλούνται στα σκλαβοπάζαρα (τελικά, ο Φραντζής θα εξαγοραστεί και θα σταλεί στην Πελοπόννησο. Ο μεγαλύτερος γιος του όμως, μόλις δεκαπέντε χρόνων, ένα όμορφο παλληκάρι, θα αυτοκτονήσει καθώς δεν ήθελε να υποκύψει στις ορέξεις του σουλτάνου).

Δεν δείχνει το ίδιο έλεος ο σουλτάνος για το βαίλο Μινότο, τον Καταρίνο

Κονταρίνι, τον Πέρε Τζούλια και άλλους Λατίνους άρχοντες. Εκτελούνται πάραυτα. Λίγες μέρες αργότερα, αποκεφαλίζεται και ο βεζίρης Χαλίλ, γεγονός που προκάλεσε θλίψη στους Τούρκους διότι τον θαύμαζαν για τη σοφία και τη μετριοπάθειά του.

Φτάνει στη Χίο το πλοίο που μεταφέρει τον τραυματία Τζιουστινιάνι. Οι Γενουάτες συμπολεμιστές του τον θεωρούν ήρωα αλλά οι Έλληνες, οι Βενετοί και οι υπόλοιποι Γενουάτες, παρά τον θαυμασμό τους για τη γενναιότητά του και τις διοικητικές αρετές του, τον ψέγουν ως λιποτάκτη. Καλύτερα να πέθαινε στη μάχη παρά που εγκατέλειψε τη θέση του.

Παρασκευή 1 Ιουνίου 1453: Ο σουλτάνος ορίζει ότι όσοι Έλληνες απέφυγαν την αιχμαλωσία ή είχε εξαγοραστεί η ελευθερία τους μπορούσαν να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Αλλά δεν είχαν μείνει πολλοί ζωντανοί ή ελεύθεροι και τα πιο πολλά σπίτια είναι κατεστραμμένα.

Κυριακή 3 Ιουνίου 1453: Το έλεος που έδειξε ο σουλτάνος έχει μικρή διάρκεια. Μαθαίνει ότι ο γιος του Λουκά Νοταρά είναι πανέμορφος, το ίδιο και ο γαμπρός του. Ο Νοταράς, του οποίου οι δύο μεγαλύτεροι γιοι είχαν πέσει πολεμώντας, δεν θέλει τέτοια ατιμωτική τύχη για το γιο του. Προσπαθεί να τον εξευμενίσει παρουσιάζοντας στον Μωάμεθ τον κρυμμένο

θησαυρό του ως δώρο. Όμως ο Τούρκος, εξαγριωμένος, διατάζει να αποκεφαλίσουν το γιο του και το γαμπρό του και τελευταίο τον ίδιο τον Μέγα Δούκα. Οι σύζυγοι τους στέλνονται πίσω στα σκλαβοπάζαρα. Στον δρόμο για την Αδριανούπολη πεθαίνει η σύζυγός του, μια γυναίκα φημισμένη για το ήθος και την αξιοπρέπειά της σε όλη την Κωνσταντινούπολη.

Σάββατο 9 Ιουνίου 1453: Τρία πλοία φτάνουν στην Κρήτη, μεταξύ των οποίων και τα δύο με τους Κρήτες ναύτες που αντέταξαν ηρωική άμυνα στους τρεις πύργους. Φέρνουν μαζί τους τα μαύρα μαντάτα. «Ποτέ δεν υπήρξε και δεν θα υπάρξει τέτοιο τρομερό γεγονός», γράφει ένας μοναχός στο μοναστήρι του Αγάραθου.

Πέμπτη 21 Ιουνίου 1453: Ο σουλτάνος με τη συνοδεία του αναχωρεί για την Αδριανούπολη. Αφήνει πίσω του την Κωνσταντινούπολη μισοκατεστραμμένη, ταπεινωμένη, πυρπολημένη και σχεδόν έρημη από ζωή. Ενώ περνά μέσα

από τους δρόμους της πόλης, συγκινείται και ο ίδιος από το θλιβερό θέαμα. «**Τι πανέμορφη πόλη ήταν αυτή που λεηλατήσαμε και καταστρέψαμε**», αναφωνεί με λυγμούς. Ο Μωάμεθ ονειρεύεται να επανιδρύσει την πόλη, να την κάνει μια ξακουστή μεγαλούπολη, κόσμημα του Ισλάμ, θα δώσει εντολή να φτιαχτούν ανάκτορα, τζαμιά, γέφυρες, πλατείες και πολλά άλλα εξαισία κτίρια, θα το καταφέρουν αυτός και οι διάδοχοι του. **Όμως δεν θα γίνει ποτέ ξανά η Πόλη των Πόλεων, η Βασιλεύουσα της οικουμένης.**

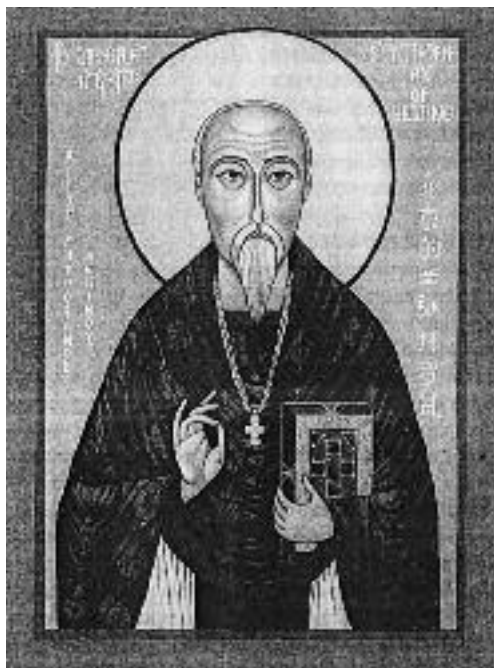
Οι 222 Ορθόδοξοι Χριστιανοί Κινέζοι Μάρτυρες και η Ορθοδοξία στην Κίνα σήμερα

Έρευνα της δικηγόρου Ελένης Βασιλείου

Στις αρχές του καλοκαιριού οι πιστοί ενθυμούμαστε τη δράση και τα έργα των Αποστόλων, αλλά και τη συνολική πολύτιμη προσφορά τους. Όλοι οι ενάρετοι της Εκκλησίας μας εργάστηκαν κηρύσσοντας το Ευαγγέλιο και μιλώντας για την αγάπη προς τον πλησίον μας, τη μέλλουσα κρίση, τη μετάνοια, αλλά και για την ανάσταση.

Αναφερόμαστε στη μνήμη των 222 Κινέζων Μαρτύρων της Εκκλησίας μας, που εορτάζεται την 11ην Ιουνίου από τους εναπομείναντες πιστούς Κινέζους στη μακρινή αυτή χώρα. Είναι καταπληκτικό που ακόμη και σήμερα μετά από τόσους διωγμούς και δυσκολίες υπάρχει Ορθόδοξη Εκκλησία στην Κίνα.

Μια σύντομη έρευνα στα περασμένα, μάς οδηγεί στις αρχές του 20ού αιώνα, σε μια περίοδο διωγμών και βίαιων γεγονότων, όπου **οι Κινέζοι Χριστιανοί βασανίστηκαν και θανατώθηκαν μέσα στα νοικοκυριά τους και στους δρόμους του Πεκίνου εξαναγκαζόμενοι να λατρεύουν τα είδωλα και να προσδώσουν τον Χριστό**. Πολλοί Ρώσοι απόγονοι παλαιότερων ιεραποστολών της έκτασης Αλπασίν της Ρωσίας κα-

τακρεουργήθηκαν μαζί με τους Κινέζους Χριστιανούς όμοιούς τους. Τα φρικτά βασανιστήρια που υπέστησαν οι πιστοί αδελφοί μας του Πεκίνου την 11ην Ιουνίου του 1900 δεν περιγράφονται, αφού οι φανατισμένοι οπαδοί των Μπόξερ καρατομούσαν και διασκόρπιζαν τα σώματα των αθώων ανθρώπων της ιεραποστολής του Πεκίνου. Οι Μπόξερ ήταν ένας φοβερός παρακρατικός σύνδεσμος, μία οργάνωση που σκοπό είχε να εξοντώσει οτιδήποτε ξένο υπήρχε στην Κίνα. Ήταν πολεμιστές με κάποια σχετική

μύηση στις πολεμικές τέχνες και πίστευαν ότι είχαν υπερφυσικές ικανότητες και άλλα προσόντα. Σαν αφορμή η αντίδρασή τους ξεκίνησε με ένα αντιρωμαιοκαθολικό αίσθημα και μετέπειτα ως εθνικιστική επαναστατική οργάνωση. **Οι Χριστιανοί ήταν υποχρεωμένοι να προσκυνήσουν βουδιστικά ομοιώματα προκειμένου να γλυτώσουν τη ζωή τους.**

Οι πρωτοχριστιανικοί χρόνοι στην Κίνα φαίνεται ότι αρχίζουν ήδη από τον **Απόστολο Θωμά**, αλλά δεν υπάρχει κανένα επιστημονικό πειστήριο που να το υποστηρίζει, παρά μόνον η προφορική παράδοση. Μια επιγραφή του 635μ.Χ. χαράχτηκε στα κινεζικά και συριακά στην πρωτεύουσα του Μέσου Βασιλείου Τσαγκάν, όπου μαρτυρεί την ύπαρξη Περσών Νεστοριανών Ιεραποστόλων. Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία εμφανίζεται τον ΙΔ' αιώνα στην Κίνα για πρώτη φορά. **Η Εκκλησία μας αρχίζει τα πρώτα της βήματα μέσω της ρωσικής ορθόδοξης ιεραποστολής περί το 1723, όταν οι Κινέζοι ηγεμόνες της εποχής εκείνης επέτρεψαν τη μετατροπή ενός βουδιστικού ναού σε Ορθόδοξη Εκκλησία του Αγίου Νικολάου.** Και αυτό γιατί οι Ρώσοι Χριστιανοί που ενσωματώθηκαν στην κινεζική αυλή ήταν αιχμάλωτοι, αλλά σιγά-σιγά κατάφεραν να κερδίσουν την εύνοια του Κ'ανγκ Χι (K'ang Chi) ηγεμόνα της μαντζουριανής δυναστείας. Όταν πλέον ανακαλύ-

φθηκε ο αληθινός ρόλος των δυτικών εκκλησιών στο έδαφος της Κίνας, τότε ξέσπασε ένας μεγάλος διωγμός εναντίον των υπολοίπων Χριστιανών για 120 περίπου χρόνια. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί κατάφεραν να οδηγήσουν αρκετούς υψηλόβαθμους αξιωματούχους στην Ορθοδοξία, αφού η μετρημένη και κόσμια συμπεριφορά τους, αλλά και οι καλές σχέσεις με τους Κινέζους, υπερασπίστηκαν την πρώτη μικρή Ορθόδοξη Κοινότητα. Αργότερα ο θεός ευλόγησε την Ορθόδοξη Εκκλησία να αυξηθεί και σε άλλες πόλεις της Κίνας και της Μαντζουρίας. Μέχρι τότε δεν υπήρχε κανένα ουσιαστικό πρόβλημα στις επαφές μεταξύ της Ορθόδοξου Εκκλησίας και του κράτους.

Η ξеноφοβία των μανδαρινών απέναντι στους νεωτεριστές υποστηρικτές της εποχής δημιούργησε μία άσχημη αντίδραση από πλευράς των συντηρητικών Κινέζων, που οδήγησε σε ένα πολιτικό αδιέξοδο. Η εμφάνιση και η ενδυνάμωση των δυτικών στρατευμάτων στο Πεκίνο επιδείνωσε την όλη φορτισμένη ατμόσφαιρα. **Έτσι τη 10ην Ιουνίου του 1900, την παραμονή της μεγάλης σφαγής, κολλήθηκαν προκηρύξεις στους τοίχους του Πεκίνου καλώντας τον ήσυχο, απλό και καλοσυνάτο κινεζικό λαό, να καταδιώξουν και να φονεύσουν όλους τους Χριστιανούς του Πεκίνου.** Οι περισσότερες εκκλησίες καταστράφηκαν, όλα τα κτίσματα και η ρωσο-κινεζική

βιβλιοθήκη με το τυπογραφείο των 30.000 κινεζικών γραμμμάτων πυρπολήθηκαν. Οι λίγοι Ρώσοι Ιεραπόστολοι κατάφεραν να μεταναστεύσουν στη Σαγκάη για να σωθούν. Από τους χίλιους περίπου Ορθόδοξους πιστούς της Κοινότητας του Πεκίνου οι τριακόσιοι δοκίμασαν τη σκληρότητα του ανθρωποφάγου αντίχριστου. Πολλοί είναι οι Ανώνυμοι Μάρτυρες, αλλά μόνο οι 222 από αυτούς τιμώνται, κατά την παράδοση.

Ο πρώτος Κινέζος Ιερομάρτυρας είναι ο Άγιος Μητροφάνης, που είναι και ο πρώτος Κινέζος Ιερέας της ιεραποστολής τού Πεκίνου. Η οικογένειά του μαρτύρησε και ομολόγησε την αφοσίωσή της στον Χριστό, η πρεσβύτερα του Τατιάνα, ο υιός του Ησαΐας, ο μικρότερος Ιωάννης και η νύμφη του Μαρία, η οποία διευκόλυνε αρκετούς Χριστιανούς να ξεφύγουν, είχε μαρτυρικό τέλος κοντά στον ναό της Παναγίας. Παραθέτω κάποια από τα ονόματα των Κινέζων Μαρτύρων, όπως τα κατέγραψε ο Αρχιεπίσκοπος Ιλαρίων της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Διασποράς του Σύννεϊ Αυστραλίας:

Ο Πρεσβύτερος Μητροφάνης

Οι δούλοι του θεού: Τατιάνα, Ησαΐας, Μαρία, Παύλος, Ιωακείμ, Ιννοκέντιος, Ελένη, Ευμένιος, Κλήμης, Ματθαίος, Ματρώνα, Βίτος, Νικηφόρος, Βάσσα, Ελένη, Κατερίνα, Ναντέζντα, Αλέξης,

Βονιφάτιος, Στέφανος, Συμεών, Κατερίνα, Μούζα, Μαρίνα, Άννα, Πέτρος, Ευθύμιος, Μαρία, Αλέξανδρος, Αλέξης, Σωσάνα, Αλέξης, Ευθύμιος, Αθανάσιος, Αγάθα, Όλγα, Σέργιος, Αθανάσιος, Βαρβάρα, Μύρων, Μαρία, Μάρθα, Αναστασία, Ευδόκιος, Λιουμπόβ, Ιωσήφ, Δωροθέα, Αναστασία, Κοπίτων, Παρασκευή, Βίκτωρ, Μαρίνα, Πέτρος, Απισία, Ακυλίνα, Φίλιππος, Άννα, Αλέξης, Θέκλα, Θεόδωρος, Ελισάβετ, Τατιάνα, Ηλίας, Ελένη, Μηνωδώρα, Ανδρέας, Άννα, Ιωάννης, Δαρείος, Μαρία, Σέργιος, Ιωάννης, Αλέξανδρος, Λέων, Σάββας, Σαμψών, Άννα, Ία, Παύλος, Νικόλαος, Ιωσήφ, Ελένη, Δανιήλ, Τρόφμος, Κατερίνα, Γρηγόριος, Άννα, Ματρώνα, Μηνάς, Ευθύμιος, Φεβρόνιος, Ακυλίνα, Άννα, Παύλος, Ειρήνη, Ιωνάς, Στέφανος, Άννα, Αντώνιος, Ζωή, Καπιτολίνα, Αγάθα, Ακυλίνα, Ευγένιος, Θεόδωρος, Μιχαήλ, Ελένη, Ολυμπιάδα, Όλγα, Φεβρόνιος, Άννα, Νίκων, Ανδρέας, Πέτρος, Ιωνάς, Δαρείος, Ησαΐας, Άννα, Άννα, Νικόλαος, Αλέξης, Ευθύμιος, Στέφανος, Κύρος, Ειρήνη.

Τα παιδιά: Σοφία, Ναντέζντα, Αγάθη, Κύριλλος, Αρτέμιος, Φιλήμων, Ιωάννης, Ανυσία, Μελανία, Αγκρίμιος, Ευδοκία, Παύλος, Ευγένιος, Κύρος, Πελαγία, Μαρία, Σάββας, Νεΐλος, Μαρία, Ελένη, Σύρα, Μηνάς, Γερμανός, Βέρα, Ματθαίος, Ναντέζντα, Ιωάννης, Σέργιος, Ανανίας, Πελαγία, Θωμάς, Θεόκτιστος, Άννα, Ιουλίτα,

Σωφρόνιος, Νικόλαος, Ιωάννης, Θεοδόσιος, Μάρκος, Ιωάννης, Ευδόκιμος, Μαύρα, Ιωάννης, Μακρίνα, Ιωάννης, Άννα, Αθανάσιος, Ευπραξία, Πρόχωρ, Ναταλία, Αλέξανδρος, Ανδρέας, Ευστολία, Κήφ, Ευθυμία, Μαρία, Μαρία, Νίνα, Βασίλειος, Ελένη, Συμεών, Αγάθη, Ιουλιανή, Λουκία, Στέφανος, Ευδοκία, Νικήτας, Μιχαήλ, Μαρία και Ιωάννης.

Αργότερα ο Αρχιμανδρίτης Ιννοκέντιος Φιγκουρόφσκυ της Ρωσικής Εκκλησίας χειροτονήθηκε Επίσκοπος του Πεκίνου και προσπάθησε να μεταφράσει για πρώτη φορά λειτουργικό και κατηχητικό υλικό στην κινεζική γλώσσα. Πολλές εκκλησίες ξανακτίστηκαν, αλλά πολλοί Ρώσοι μετανάστευσαν από την Κίνα στο εξωτερικό το 1949 με τον ερχομό του κομμουνισμού. Ο γνωστός Άγιος Ιωάννης (Μαξιμόβιτς) επίσκοπος της Σαγκάης έφυγε επίσης εκείνη την περίοδο για την Αμερική, μαζί με άλλους Ρώσους πιστούς. Η Εκκλησία στην Κίνα κάτω από τις συνεχείς πιέσεις της Κινεζικής Κυβερνήσεως, ζήτησε την αυτονομία της από τη Ρωσική Εκκλησία, όταν ο Αρχιμανδρίτης Βασίλη Γιάο (Yao) χειροτονήθηκε στη Μόσχα ως ο πρώτος Κινέζος Επίσκοπος του Πεκίνου και ο Συμεών Ντου (Du) ως ο πρώτος Κινέζος Επίσκοπος Σαγκάης. Η «λεγόμενη αυτονομία» της Κινεζικής Εκκλησίας δόθηκε τελικά από το Πατριαρχείο της Μόσχας το 1957. Οι δύο Επίσκοποι

κοιμήθηκαν το 1960 και από τότε η «αυτόνομη» Κινεζική Εκκλησία δεν είχε άλλους ιθαγενείς Κληρικούς για να συνεχίσουν το έργο της. Οι πιστοί περιορίστηκαν πλέον να προσεύχονται στα σπίτια τους, χωρίς Μυστήρια, Εξομολόγηση, Θεία Ευχαριστία, και πνευματική καθοδήγηση. Οι τελευταίοι γέροντες Κινέζοι Κληρικοί κοιμήθηκαν, άλλοι μετανάστευσαν στο εξωτερικό και μόνο τέσσερεις είναι εν ζωή. Ο Πρεσβ. Ηλίας Βεν (Wen) ηλικίας 108 ετών που διαμένει στην Αμερική, ο Πρεσβ. Μιχαήλ Βανγκ (Wang) με τον πρωτοδιάκονο Ευάγγελο Λου (Lu) που διαμένουν στη Σαγκάη και που υπέφεραν πολλά κατά τη διάρκεια της πολιτιστικής επανάστασης. Ο Πρωτοπρεσβ. Μιχαήλ Λι (Lee) μετανάστευσε στην Αυστραλία, όπου και υπηρετεί σαν πνευματικός πατέρας στον ρωσοκινεζικό ιεραποστολικό σύλλογο στο Σύδνεϊ. Τέσσερεις είναι οι σημερινές υπάρχουσες ενορίες που έχουν Ναούς, αλλά στερούνται Ιερών για να τις υπηρετήσουν στην Κίνα: α) Της Αγίας Σκέπης στο Χαρμπίν (Harbin). β) Δύο ενορίες στη μεγαλύτερη επαρχία της Β.Δ. Κίνας στην πόλη Σιν Τζιανγκ (Xinjiang). γ) Μία ακόμη ενορία στα βάθη της Μογγολίας.

Στα επόμενα χρόνια πολλές Ορθόδοξες Εκκλησίες προσπάθησαν να βοηθήσουν τους Κινέζους πιστούς και βεβαίως το Πατριαρχείο της Μόσχας επανειλημμένα δοκιμάζει να πείσει την

κυβέρνηση της Κίνας να δεχθεί επίσημα και να χορηγήσει άδεια για άσκηση της ιεραποστολής και πάλι. Κινέζοι σπουδαστές φοιτούν κάτω από την κάλυψη της Ρωσικής Εκκλησίας με σκοπό να χειροτονηθούν και να επιστρέψουν μετέπειτα στην Κίνα. Επιπλέον ορισμένοι Ρώσοι Ιερείς και Αρχιερείς επισκέπτονται την Κίνα συνάπτοντας σχέσεις με τους ορθοδόξους χριστιανούς στα σπίτια τους και στις εστίες τους. Ο αριθμός των Κινέζων πιστών στις αρχές του 19ου αιώνα αριθμούσε 5.000 ψυχές, αργότερα στα 1939 υπήρχαν πέντε Επίσκοποι στη χώρα και ένα ορθόδοξο πανεπιστήμιο στην πόλη Χαρμπίν. Ο αριθμός των πιστών αυξήθηκε το 1949 στις 100.000 ψυχές, 60 ενορίες, 200 ιερείς, δύο μοναστήρια και ένα εκκλησιαστικό σεμινάριο στη Μαντζουρία, όπως επίσης 150 ενορίες και 200.000 πιστούς στις υπόλοιπες περιοχές της Κίνας. Το 1955 υπήρχαν μόνο 30 Ρώσοι Ιερείς απομείναντες στην Κίνα. Οι περισσότεροι διέφυγαν στη δύση με την κομμουνιστική επανάσταση στην Κίνα. Σήμερα, σύμφωνα με διάφορες εκτιμήσεις, συμπεραίνεται ότι ο αριθμός των ορθοδόξων Κινέζων πιστών δεν ξεπερνά τις 20.000 ψυχές σε όλη την Κίνα. Οι 13.000 από αυτούς είναι ρωσικής προέλευσης.

Η Κινεζική Κυβέρνηση είναι ελαστική στις σπιτικές συνάξεις των πιστών αλλά απαιτεί Κινέζους Κληρικούς να υπηρετήσουν στο έδαφός της. Ο Ρώσος

πρόεδρος Πούτιν επισκέφτηκε το Πεκίνο και υποσχέθηκε στη Σύνοδο του Πατριαρχείου της Μόσχας ότι θα συζητήσει με τις κινεζικές αρχές όλους τους προβληματισμούς για το μέλλον της Ορθοδοξίας στην Κίνα. Η Κυβέρνηση φαίνεται ότι επιθυμεί να αξιοποιήσει την παρουσία της Ορθοδόξου Εκκλησίας, αφού εσκεμμένα αφήνει Κληρικούς να επισκέπτονται τους Ορθοδόξους Κινέζους και τις υπάρχουσες κοινότητες στο εσωτερικό της χώρας. Σήμερα ήδη υπάρχει απεσταλμένος Ιερέας, ο Πατήρ Διονύσιος Ποζντιάεφ (Pozdnyaev), του Πατριαρχείου της Μόσχας που ξαναοργανώνει την Ορθόδοξη Ρωσική Κοινότητα στην περιοχή του Χονγκ Κονγκ στον Ι. Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Από πληροφορίες μαθαίνουμε για πολλούς Κινέζους, μέλη των ήδη χριστιανικών οικογενειών και άλλους, που θέλουν να κατηχηθούν, να βαπτισθούν, να παντρευτούν και να λειτουργηθούν σε πολλές περιοχές της Κίνας. Η ανάγκη για την τέλεση μυστηρίων και κατήχησης είναι μεγάλη, αλλά δυστυχώς οποιαδήποτε φανερό ιεραποστολική πράξη θα δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα στις σχέσεις μεταξύ των χριστιανικών ομολογιών και του κράτους.

Το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο έχει ήδη εγκαταστήσει από το 1996 τον

πρώτο Μητροπολίτη. Σεβασμιώτατο κ. Νικήτα, στην περιοχή του Χονγκ Κονγκ με δικαιοδοσία σε όλη σχεδόν την νοτιοανατολική Ασία και Άπω Ανατολή. Η Ορθόδοξη Κοινότητα του Αποστόλου και Ευαγγελιστή Λουκά στο Χονγκ Κονγκ αποτελεί ένα νέο θεμέλιο για την Ανάσταση της Ορθοδοξίας σε εκείνη την μακρινή περιοχή. Επίσης η μικρή εκκλησία της Αγίας Τριάδας στην Ταϊπέι της Ταϊβάν με πρωτεργάτη τον Πατέρα Ιωνά Μούρτο στηρίζει και ενισχύει το έργο της Ι. Μητροπόλεως. Η μη ύπαρξη λειτουργικών, κατηχητικών και θεολογικών βιβλίων στην κινεζική δυσκολεύει το ιεραποστολικό έργο. Το Ευαγγέλιο μεταφρασμένο στην κινεζική είναι σταθμός όχι μόνο ιστορικός αλλά και θρησκευτικός, όπου ενοποιεί ο Λόγος του θεού, την κινεζική εξέλιξη και παράδοση με την Ορθοδοξία. Οι φιλότιμες προσπάθειες της Ιεράς Μητροπόλεως Χονγκ Κονγκ και Άπω Ανατολής αποδίδουν σιγά-σιγά τους πρώτους καρπούς. Η συνδρομή των μεγάλων κέντρων της Ορθοδοξίας βοηθά και συμβάλλει έμπρακτα στο ιεραποστολικό έργο που γίνεται σήμερα και στην περιοχή της Κίνας.

Η μνήμη των 222 Ορθοδόξων Χριστιανών Κινέζων Μαρτύρων του 1900 ενδιαφέρει όλο τον κόσμο όπου γης, αφού η ορθοπραξία εκείνων των αθών πιστών στερεώνει και ενισχύει και την δική μας πίστη. Οι μέχρι τώρα

προσπάθειες της Ορθοδόξου Εκκλησίας να ετοιμάσει μία ιεραποστολή στην Κίνα, έχει πετύχει τους αρχικούς στόχους της. Με την υπομονή και την μακροθυμία των πνευματικών μας πατέρων, που έχουν αναλάβει την διακονία σε εκείνες τις περιοχές, οδηγούμαστε σιγά-σιγά προς νέους ορίζοντες. Αυτοί είναι, η αδελφοποίηση και η συμφιλίωση των ανθρώπων, αλλά πολύ περισσότερο η διάδοση και η κατανόηση του Ευαγγελίου και στα έθνη της Ασίας. Ο χρόνος για διάφορες ιεραποστολικές δραστηριότητες είναι δεδομένος, αφού τα σημάδια των καιρών δείχνουν ότι επίκεινται μεγάλες αλλαγές στην κινεζική πολιτική μέσα στα επόμενα χρόνια.

Προσευχόμαστε και εμείς με τη σειρά μας στον φιλόανθρωπο Χριστό, να ευλογήσει και πάλι τις προσπάθειες των Κινέζων Ορθοδόξων Χριστιανών, αλλά και όλων των εμπλεκόμενων Λαϊκών και Κληρικών της Ορθοδόξου Εκκλησίας, να εργαστούν με αγάπη και ένθερμο ζήλο, όχι μόνο σεβόμενοι την πολλών χιλιάδων χρόνων κινεζική παράδοση και πολιτισμό, αλλά και τη σημερινή πραγματικότητα, ακολουθώντας την Κινεζική Πολιτεία και τους νόμους της.

Βιβλιογραφία:

Συναξάρι Ορθοδόξων Κινέζων Μαρτύρων, Γεωργίου Εμμ. Πιπεράκι, Αποστολική Διακονία της Ελλάδος

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΝΙΚΗΣΑΜΕ

Από το «Νέο Έθνος» 28/01/1959

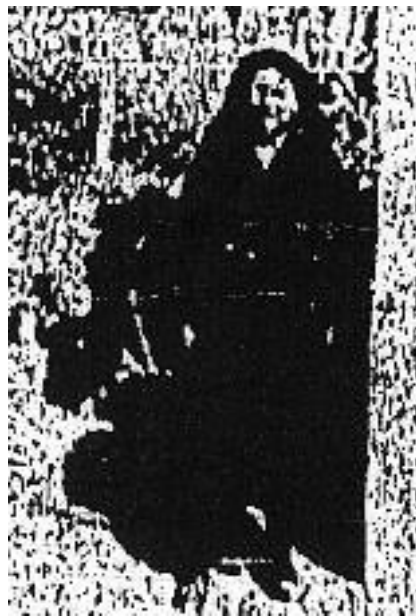
ΓΥΝΗ 60 ΕΤΩΝ ΕΞ ΑΦΑΝΕΙΑΣ ΩΔΗΓΗΘΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

ΑΦΑΝΕΙΑ, 27 (Ανταποκριτού μας). - Κατά τας απογευματινάς ώρας της χθες Δευτέρας, αστυνομικοί μετέβησαν εις την οικία της ομοχωρίου Ελένης Νικολάου, ηλικίας 60 ετών, και εξήτησαν παρ' αυτής να πληρώση πρόστιμον οκτώ λιρών, εις το οποίον είχε καταδικασθή προ επτά περίπου μηνών, επί-συμμετοχή εις την οργανωθείσαν την 10ην παρελθόντος Απριλίου πινακιοδοφορίαν εν Λευκωσία διά την από-λυσιν των πολιτικών κρατουμένων και την μεταφορά εις Κύπρον των εις φυλακάς της Αγγλίας Κυπρίων πολιτικών καταδίκων.

Η ομοχώριος ηρνήθη να πληρώση το πρόστιμον, συνελήφθη δε και ωδηγήθη εις τας Κεντρικάς Φυλακάς διά να εκτίση ποινήν φυλακίσεως ενός μηνός.

ΣΧΟΛΙΟ «ΑΓΩΝΙΣΤΗ»

Η πνέουσα τα λείσθια Βρετανική Αποικιοκρατική Κυβέρνηση της Κύπρου δεν ανέστειλε την καταπίεση, τη δίωξη και την εκδικητικότητά της έναντι του Ελληνικού Κυπριακού λαού ουδ' επί στιγμήν. Δεν δίστασε να φυλακίσει την κ. ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ από την Αφάνεια, 60 ετών, παρὰ το γεγονός ότι είχε επέλθει ήδη συμφωνία

Η Ελένη Νικολάου

λύσεως του Κυπριακού, που επρόκειτο να υπογραφεί επισήμως σε 23 μέρες.

Η σεβάσμιμα ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, όπως και όλες οι Ελληνίδες της Κύπρου, πιστή στα ελληνικά ιδανικά και τις παραδόσεις της φυλής, συντάχθηκε με την Ε.Ο.Κ.Α και αυτοβούλως αγωνίστηκε με όλη τη δύναμη της ψυχής της για την ελευθερία της Κύπρου. Κλίνομε ευλαβικά το γόνυ, την μνημονεύουμε και ευχόμαστε όπως η ενέργειά της αυτή παραδειγματίσει τις νεότερες γενιές.

Προετοιμασία και Οργάνωση ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

Του Ανδρέα Κελέσιη

Στην επαρχία της Κερύνειας η ΣΕΟΚΑ άρχισε να οργανώνεται κατά το δεύτερο εξάμηνο του 1954. Πρωτοπόροι της προσπάθειας, οι μετέπειτα εξόριστοι στις Σεϋχέλλες, Πολύκαρπος Ιωαννίδης και Παπασταύρος Παπααγαθαγγέλου, με τον τελευταίο να επισκέπτεται συχνά τον άλλον στην Κερύνεια.

Ο καθηγητής του Γυμνασίου Τεύκρος Χειμώνας είναι ο πρώτος που προσέγγισαν, στον οποίον και ανέθεσαν την όλη υπόθεση. Ο Χειμώνας, καθηγητής Αγγλικών στο Γυμνάσιο Κερύνειας τότε, ήτανε άνθρωπος ξεχωριστός και δραστήριος, μέλος του διοικητικού Συμβουλίου του ΣΑΓΚ, η ψυχή του Γυμναστικού συλλόγου Πράξανδρος, ένας εκ των τεσσάρων ιδρυτών της ΠΑΕΚ, οι οποίοι σύλλογοι μαζί με το Γυμνάσιο πρωτοστατούσαν σ' όλες τις εθνικές και αθλητικές εκδηλώσεις στην πόλη. Ο Χειμώνας ήτανε παράλληλα και «άνθρωπος» της Μητρόπολης, με διασυνδέσεις σε ολόκληρη την Επαρχία. Γι' αυτό και οι πρώτοι που επελέγησαν, περί τα μέσα του 1954, ήτανε

όλοι άνθρωποι προσκείμενοι στην μητρόπολη Κερύνειας:

Χρίστος Κάιξερ,
Σάββας Παπασάββας,
Γλαύκος Χρίστης,
Μάρκος Μαρκίδης,
Μιχάλης Φυσεντζίδης,
Ντίνος Χαραλάμπους,
Κώστας Καραγιάννης,(Δίκωμο)
Φιλής Χατζηδαμιανού (από Κα-
ραβά)
Νίκος Καρεφυλλίδης,
Ανδρέας Καρεφυλλίδης,
Φοίβος Χρίστης.

Ο Γλαύκος Χρίστης αναφέρει ότι, ένα απόγευμα του 1954 λίγο πριν τα Χριστούγεννα, καθότανε με την παρέα του στον κήπο του ξενοδοχείου «Κερ Ντε Λιόν». Ο Χειμώνας ήταν ανήσυχος. Κάποια στιγμή είδε τον Γεώργιο Γρίβα με δυο άλλους, να περνούν. Ευθύς ο Χειμώνας έτρεξε, τους παρέλαβε και τους οδήγησε στο σπίτι του Πολύκαρπου Ιωαννίδη. Στο βιβλίο του, εξάλλου «Αποικιακά παρασκήνια και παρατραγουδα», ο Γλαύκος Χρίστης, στην σελίδα 45, αναφέρει: «.....είχα δώσει τον

όρκο της ΕΟΚΑ, στον καθηγητή του Γυμνασίου Κερύνειας, Τεύκρο Χειμώνα, ύστερα από συνεννόηση με τον στρατολόγο της ΕΟΚΑ Παπασταύρο Παπααγαθαγγέλου....»

Στην Κερύνεια, ΟΧΕΝ και κατηχητικά σχολεία δεν ήταν τόσο καλά οργανωμένα και πιασμένα όπως στη Λευκωσία, γι' αυτό και όλοι οι πρώτοι αγωνιστές που επελέγησαν και ορκίστηκαν στην συνέχεια ήταν μέλη του ΣΑΓΚ και της ΠΑΕΚ. Η μύηση αγωνιστών, και των ομάδων κρούσεως έγινε σε συνεργασία με τον Τεύκρο Χειμώνα, ο οποίος βρισκόταν αθέατος πάντοτε πίσω από όλα. Η επαρχία χωρίζεται σε τρεις αρχικά τομείς:

— Τον Δυτικό της πόλης τομέα αναλαμβάνει, ο Φιλή Χατζηδαμιανού.

— Αναφορικά με τον Ανατολικό όμως τομέα οι πληροφορίες δυστυχώς δεν είναι εξακριβωμένες. Ακούγονται πάντως τα ονόματα των, Παπανικόλα Παναγή (Χάρτζια), Αχιλλέα Τομάζου (Καλογραία).

— Ο Νίκος Καρεφυλλίδης ορίζεται κι ορκίζεται κεντρικός σύνδεσμος της Επαρχίας με τη Λευκωσία. Το ψευδώνυμο του «Ιλαρίων».

— Ο Ντίνος Χαραλάμπους αναλαμβάνει υπεύθυνος του κεντρικού τομέα, (πόλη Κερύνειας όπως και γύρω χωριά, Κάρι, Τριμίθι, Άγιο Γεώργιο, Πέλλα-

Παίς, Καζάφани και Άγιο Επίκτητο).

Στην ομάδα κρούσεως του τομέα Κερύνειας επιλέγονται αρχικά οι:

Κώστας Ιωαννίδης,
Άγης Σέργιου,
Γιαννάκης Καράσαββας,
Γιώργος Σφογγαράς,
Αντρέας Κελέσιης,
Νίκος Μουστάκας,
Αντρέας Σεκκίδης,
Ειρήνη Χαραλαμπίδου,

Οι πρώτοι τρεις μαζί με τον ομαδάρχη Ντίνο Χαραλάμπους και Φιλή Χατζηδαμιανού εκπαιδεύτηκαν από τον Γρηγόρη Αυξεντίου, στο μοναστήρι της Αχεροποιήτου, στον Καραβά. Οι υπόλοιποι εκπαιδεύτηκαν από τον μετέπειτα Τομέαρχη της Επαρχίας Θάσο Σοφοκλέους.

Ομαδάρχες χωριών τομέα Κερύνειας:

Άγιος Γεώργιος	Κύρος Πιστός,
Άγιος Επίκτητος	Τάκης Αδαμίδης,
Καζάφани	Σταύρος Ηλιάδης,
Κάρι	Δημήτρης Μητίδης
Τριμίθι	Κώστας Σταυρίδης
Πέλλα-Παίς	Ανδρέας Χριστοφή,
(ακολούθησε σύντομα ο Α. Καρακώστας)	

Σημ.: Ονόματα των αγωνιστών των ομάδων κρούσεως που επελέγησαν στα πιο πάνω χωριά αναφέρονται στο αρχείο αγωνιστών.

Η Ομάδα κρούσεως Κερύνειας, κατά τις αρχές του 1955 εμπλουτίζεται με τους μαθητές:

Νίκο Γιάγκου,
Λάμπρο Πάρπα,
Κώστα Πλατή,
Ντίνο Κωνστάμπη,
Χριστόφορο Αμαξάρη
Κώστα Κυριάκου Χοντροόσαββα,
Ανδρέα Δημητριάδη,
Ερμή Χριστοδούλου,
Λάκη Τυρίμο,
Μακάριο Παπαχριστοφοόρου, Γε-
ώργιο Γεωργιάδη, Μιχάλη Γε-
ωργίου,
Σπυράκη Σπύρου (μικρός μαθη-
τής)
Κυριάκο Χαραλαμπίδη (μικρός
μαθητής)

Ομάδα αστυνομικών:

Αμύλιος Γεωργίου (CID)
Νίκος Στυλιανού,
Γεώργιος Δανός,
Λεμής Κάσιнос.

Ομάδα γυναικών: Ομαδάρχης Ειρήνη Χαραλαμπίδου

Ελένη Καρεφυλλίδου,
Έλλη Παπασάββα
Ελένη Σπύρου
Χλόη Χαραλάμπους
Φάνη Αργυροπούλου
Στέλλα Σπύρου
Γιαννούλα Παρασκευαΐδου,

Μάρω Κελέσιη,
Μαρίνα Ταλιάνου,
Ρένα Πετρίδου,
Στέλλα Π. Ιωαννίδου,
Ειρήνη Καλυβίτου
Ελλάδα Καράσαββα

Το παρακλάδι της ΕΟΚΑ, η οργάνωση ΠΕΚΑ, ιδρύεται τον Αύγουστο του 1956. Υπεύθυνος στην επαρχία ορίζε-
ται ο Ανδρέας Καρεφυλλίδης.

Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι κατά το πρώτο στάδιο στην πόλη της Κερύ-
νειας μυήθηκαν και οι πιο κάτω:

Χαρίλαος Δημητριάδης
Ανδρέας Κατσελλής,
Κώστας Κωνσταντινίδης,
Κωσταρής Βράχας,
Σάββας Χρίστης,
Γιαννακός Παρασκευαΐδης,
Σπύρος Χαραλαμπίδης
Σάββας Χατζηλαμπής,
Γεώργιος Χατζηγεωργίου,
Ανδρέας Καλλής,
Φοίβος Χρίστης
Νικόλας Χατζηευαγγέλου

Η δράση των ομάδων κρούσεως του τομέα Κερύνειας, πολλαπλή και ζη-
λευτή. Οι πρωτοπόροι αυτοί αγωνι-
στές, συνελήφθησαν μετά από προ-
δοσία την 16ην Φεβρουαρίου, 1957, βα-
σανίστηκαν άγρια στο φρούριο της
Κερύνειας και στην Ομορφίτα. Στη συ-
νέχεια κλείστηκαν άλλοι στα στρατό-
πεδα συγκεντρώσεως κι άλλοι στις

φυλακές, όπου και παραμείνανε μέχρι το τέλος του αγώνα. Ο Τομεάρχης Θάσος Σοφοκλέους και οι Ομαδάρχες του Κεντρικού και Δυτικού τομέα Ντίνο Χαραλάμπους, και Φιλής Χατζηδαμιανού, είχαν συλληφθεί (μαζί με άλλους) 5 μήνες νωρίτερα, (Σεπτ., 1956) κατά τις επιχειρήσεις «Σπάροχο» Νο 1 και 2» των Άγγλων.

Τέλος πρέπει να τονιστεί ότι όλα όσα αναφέρονται πιο πάνω βασίζονται:

1. Σε στοιχεία και μαρτυρίες των συναγωνιστών μου, με πιο σημαντικές εκείνες των, Νίκου Καρεφυλλίδη

(1980) και Γλαύκου Χρίστη, (1994 και 2007).

2. Ισχύουν μέχρι την **16ην Φεβρουαρίου, 1957**. Οι μετέπειτα μυήσεις νέων μελών στην οργάνωση, στην Κερύνεια, έγιναν μετά την πιο πάνω ημερομηνία.

Έκρινα αναγκαίο να αναφέρω τα πιο πάνω για δυο λόγους: α) Αυτά τα γεγονότα ποτέ δεν καταγράφηκαν. β) Τα πραγματικά γεγονότα δυστυχώς διαστρεβλώνονται συστηματικά από ορισμένους κύκλους.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΚΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΩΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

Του Τεύκρου Θ. Λοΐζου

Κάθε φορά που ανεβαίνω στο βήμα να μιλήσω για τα χρόνια του αγώνα με πλημμυρίζει η συγκίνηση. Η σκέψη τρέχει πάντα σ' αυτούς που έπασαν πολεμώντας, σ' αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους στο κελλί της αγχόνης και στα δωμάτια των βασανιστηρίων. Σ' αυτούς ακόμη που έφυγαν χρόνια μετά τον αγώνα αδικαίωτοι και ατίμητοι. Σ' όλους αυτούς πρέπει ο μεγάλος έπαινος. Έφυγαν πολύ προτού προφθάσουν να καταθέσουν τις προσωπικές τους μαρτυρίες. Γι' αυτό οι σημερινές μου αναφορές σε επεισόδια και γεγονότα της περιόδου εκείνης, οι προσωπικές μου μαρτυρίες ας θεωρηθούν απλά στιγμιότυπα από την ζωή στο βουνό όλων ανεξαιρέτως των αγωνιστών. Και όσοι από αυτούς έφυγαν θα παραμείνουν στη μνήμη μας ως ωραίοι Έλληνες, οι γενναίοι της πατρίδος, που έδωσαν την ζωή τους για την Ελλάδα και την Ελευθερία. Η μαρτυρία μου του σήμερα ας θεωρηθεί ως οι μνήμες ενός αγωνιστή που στην θέση του όμως θα μπορούσε να είναι οποιοσδήποτε αγαπούσε την Ελλάδα, οποιοσδήποτε πατριώτης - μέλος της ΕΟΚΑ, οποιοσδήποτε «καταζητούμε-

νος τρομοκράτης» όπως μας χαρακτηρίζαν οι Άγγλοι.

Τον Μάρτιο του 1956 βρέθηκα στα κρατητήρια της Κοκκινοτριμιθιάς. Από εκεί δραπετεύσαμε τον Σεπτέμβριο επτά αγωνιστές: Ο Κυριάκος Μάτσης, ο Μάκης Γιωργαλλάς, ο Ευαγόρας Παπαχριστοφόρου, ο Φειδίας Συμεωνίδης, ο Παναγιώτης Αριστείδου, ο Γιαννάκης Επαμεινώνδας κι εγώ. Σήμερα ζούμε μόνο δυο από τους επτά. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σκεπάζει όσους έφυγαν.

Μερικές μέρες μετά την απόδρασή μας, ο Κυριάκος Μάτσης κι εγώ καταλήξαμε κοντά στον Αυξεντίου στο χωριό Αγρός. Μας εκπαίδευε ο ίδιος προσωπικά στον όλμο των 2" και το μπαζούκας. Μετά το τέλος της εκπαίδευσής μου και ακόμη λίγων ημερών παραμονής μου στον Αγρό, ζήτησα από τον Γρηγόρη να γράψει στον Αρχηγό για να πάω να ενωθώ με την ομάδα του Μάρκου Δράκου στην περιοχή Μαραθάσας. Αρχές Οκτωβρίου του 56 βρέθηκα κάτω από τις διαταγές του Δράκου, αυτού του μεγάλου Ήρωα που ήταν και παρέμεινε για μένα το πρότυπο του αντάρτη.

Μέναμε σ' ένα κρησφύγετο σε ορεινή περιοχή απέναντι στον Καλοπαναγιώτη, ονομαζόμενη «Τρουλλινό». Κατά τη διάρκεια της ημέρας όλοι έμεναν μέσα στο κρησφύγετο εκτός ενός, ο οποίος, με το χάραμα του φου ανέβαινε στο παρατηρητήριο (περίπου 100 μέτρα πιο ψηλά) εκτελώντας χρέη φρουρού. Αυτό το παρατηρητήριο ήταν καλά κρυμμένο από πυκνές λατζίες και δέσποζε της περιοχής, παρέχοντας μεγάλο οπτικό πεδίο. Ένα πρωί, ήταν η σειρά μου ως φρουρός. Κάποια στιγμή αντιλήφθηκα από μακριά να έρχεται προς το μέρος μου μια χωρική καβάλλα στον γάιδαρό της, και με μια τσούρα(κατσίκα) δεμένη σ' ένα σχοινί στο σαμάρι, και με ακόμα μία να ακολουθεί λυτή ξωπίσω τους. Και ενώ η γυναίκα με το γαϊδούρι και την δεμένη κατσίκα με προσπέρασαν περί τα 30 - 40 μέτρα, η ξαπόλυτη σταμάτησε κι ακίνητη με κοίταζε κατάματα. Για μερικά λεπτά, που μου φάνηκαν αιώνες, παραμείναμε κι οι δυο ακίνητοι κοιτάζοντας ασκαρδαμυκτί ο ένας τον άλλον. Φοβήθηκα πως υπήρχε κίνδυνος να αποκαλυφθεί η θέση μας. Για καλή μας τύχη η γυναίκα την πήρε είδηση κι άρχισε να την φωνάζει. Η τσούρα όμως ήταν ανένδοτη. Παρέμεινε πεισματικά στο φερμάρισμά της. Η γυναίκα τότε κατέβηκε κι αφού της έριξε κάμποσες πέτρες με τις ανάλογες βρισιές, την ανάγκασε να με εγκατα-

λείψει. Τότε ανέπνευσα. Όταν το βράδυ διηγήθηκα το περιστατικό στον Μάρκο (Δράκο), αυτός γελώντας μου είπε: «Μέχρι τώρα κινδυνεύαμε από τους σκύλλους. Τώρα θα κινδυνεύουμε και από τις τσούρες».

Οι κίνδυνοι όμως ήταν πιο πραγματικοί και πιο μεγάλοι. Μετά από μια μεγάλη ενέδρα που κάναμε στην περιοχή «Ξεραρκάκα» (μαζί με την ομάδα Γιωρκάτζη) μεταξύ Λεύκας-Καλοπαναγιώτη, όπου οι Άγγλοι είχαν σοβαρές απώλειες, εμείς επιστρέψαμε σώοι στο κρησφύγετό μας στον «Τρουλλινό». Είμαστε πέντε άτομα σ' ένα μικρό σκάμμα. Ο Μάρκος Δράκος, ο Κώστας Λοΐζου, ο Νεόφυτος Σοφοκλέους, ο Σάββας Ταλιαδώρος κι εγώ. Λίγες μόνο ημέρες μετά, ένα σκοτεινό βράδυ το βουνό ξαφνικά φωτίστηκε με τεράστιους προβολείς, εμβέλειας πέραν των δύο χιλιομέτρων ο κάθε ένας, που έκαναν την νύκτα μέρα. Λόγω της μεγάλης τάσης του ηλεκτρισμού ήσαν αναγκασμένοι κάθε ένα λεπτό λειτουργίας τους, να σβήνουν άλλα δύο λεπτά. Το είχαμε χρονομετρήσει κι έτσι εκμεταλλευόμενοι αυτά τα δύο λεπτά σκοταδιού βγαίναμε ένας-ένας για τις φυσικές μας ανάγκες. Αυτό το κέρφιοι με έρευνες διήρκεσε περί τις δύο εβδομάδες, οπότε οι Άγγλοι έφυγαν άπρακτοι. Επέστρεψαν όμως και πάλιν εντελώς ξαφνικά λίγες μέρες, μετά από προδοσία συλληφθέντος αντάρτη που

είχε σταλεί για θεραπεία σε κλινική της Λευκωσίας.

Η προδοσία τούτη ήταν η έναρξη της πορείας προς τον θάνατο του Μάρκου Δράκου. Μόλις η επιστροφή των Άγγλων υπέπεσε στην αντίληψή μας αποφασίσαμε να εγκαταλείψουμε την περιοχή διότι αντιληφθήκαμε ότι θα πρέπει να ήρθαν κατόπιν προδοσίας. Πράγματι μετέβημεν στην περιοχή Σολιάς ύστερα από βραδινή πορεία τριών τεσσάρων ωρών. Όταν φθάσαμε εκεί και αφού ήρθαμε σ' επαφή με τους τοπικούς συναγωνιστές αποφασίσθηκε η δημιουργία καινούργιου κρησφύγετου στην περιοχή. Δεν προλάβαμε όμως. Νέες μεγάλες έρευνες των Άγγλων και εδώ, μάς έκαναν να εγκαταλείψουμε το ημιτελές κρησφύγετο και την περιοχή. Ξεκινώντας μέσα στην άγρια νύκτα με σφοδρές καταιγίδες και χαλάζι, πέσαμε τελικά σε ενέδρα των Άγγλων. Ήταν το μοιραίο εκείνο βράδυ της 18ης Ιανουαρίου του 1957 που σημάδεψε την ψυχή και την ζωή μας.

Ο Μάρκος έπεσε γαζωμένος από δεκάδες σφαίρες. Έπεσε λίγα μέτρα δίπλα μας, πάνω στην κορυφογραμμή, και συγκλονισμένος άκουσα τον επιθανάτιο ρόγχο τού αγαπημένου φίλου, συντρόφου και αρχηγού μου. Λίγα μέτρα πιο πίσω οι ίδιες ριπές κτύπησαν τον Κώστα Λοΐζου στον μηρό. (Ένα χρόνο περίπου αργότερα ο Κώστας έχασε τη

ζωή του από σοβαρά εγκαύματα που του προξενήθηκαν κατά τη διάρκεια νυκτερινής επίθεσης εναντίον αστυνομικού σταθμού στο χωριό Κάμπος). Από εκεί φορτωμένοι με τον τραυματία μας και ύστερα από πολλές ώρες σκληρής πορείας και κινδύνων φράσαμε στο χωριό Κατύδατα στο σπίτι του Δημοσθένη Σχιζά.

Μετά την ιατρική περίθαλψη και αποθεραπεία του Κώστα πήρα διαταγή από τον Διγενή να παραμείνω στην περιοχή Σολιάς ως υπεύθυνος, ενώ οι σύντροφοί μου θα μετέβαιναν στην περιοχή Κάμπου, όπου θα ανέμεναν περαιτέρω οδηγίες από τον Αρχηγό. Στα Κατύδατα, όπου παρέμεινα περίπου άλλες δύο ημέρες, νέα προδοσία τοπικού συνδέσμου, έφερε τους Άγγλους στο σπίτι του Δημοσθένη όπου και με συνέλαβαν. Ήμουν άοπλος. Για 12 ώρες αναστάτωσαν το σπίτι, έσπασαν τα πιθάκια του λαδιού που κυριολεκτικά μούσκεψα τα ρούχα μου. Τελικά ανακάλυψαν το κρησφύγετο μέσα στη αποθήκη με τα λάδια.

Επί κεφαλής των ερευνών ήταν ο διαβόητος Μέρλιν και ο βοηθός του Μακλόκλαν. Μου φώναξαν να παραδοθώ. Τους απάντησα ότι ήμουν άοπλος και βγήκα έξω όπου με αλυσόδεσαν χειροπόδαρα. Με πήραν στον αστυνομικό σταθμό Λεύκας όπου ο Μέρλιν με τους τούρκους επικουρικούς χτυπώντας με

απαιτούσαν πληροφορίες. Δεν απαιτούσα καθόλου και τότε με φόρτωσαν έτσι λαδωμένο και αλυσοδεμένο στο προσωπικό αυτοκίνητο του Μέρλιν ο οποίος με πληροφόρησε ότι θα «κελαηδήσω» στην Ομορφίτα. Μαζί με μένα και τον Μέρλιν ήταν μόνο ο Μακλόκλαν, ως οδηγός. Πλησιάζοντας την Λευκωσία άκουσα τον Μέρλιν να λέγει στον οδηγό ότι ήθελε πρώτα να περάσει από το σπίτι του για να δει την αδελφή του. Το σπίτι τους βρισκόταν δίπλα στις Κεντρικές Φυλακές. Όταν σταματήσαμε έξω από το σπίτι με έσυραν μέσα σ' αυτό λέγοντας μου σαρκαστικά στα ελληνικά «μην φοβάσαι, δεν θ' αρχίσουμε από εδώ, είναι το σπίτι μου». Μου υπέδειξε να καθίσω σ' ένα κάθισμα όπου μετά δυσκολίας μπόρεσα να καθίσω λόγω των χτυπημάτων και των αλυσίδων. Αφού οι δυο τους σεβριρίστηκαν ουίσκυ, ο Μέρλιν φώναξε ένα γυναικείο όνομα δυνατά... Φαίνεται ήθελε να δείξει το τρόπαιο του, έναν πραγματικό «τρομοκράτη» με σάρκα και οστά στην αδελφή του. Εκείνη μπήκε βιαστικά στο δωμάτιο δένοντας την ρόμπα της, και τους χαιρέτησε. Μετά στράφηκε προς εμένα και με κοίταξε. Εγώ μετά δυσκολίας κατάφερα να σηκωθώ όρθιος και να την χαιρετήσω «GOOD EVENING». Με κοίταξαν και οι τρεις παραξενεμένοι. Δεν περίμεναν ευγένεια από έναν τρομοκράτη. Μου έγνεψαν να ξανακα-

θίσω. Εκείνη έφυγε βιαστικά για να επιστρέψει σ' ένα λεπτό με ένα ποτήρι λεμονάδα στο χέρι. Ο Μέρλιν το πήρε και το έφερε στο στόμα μου. Εγώ αρνήθηκα. Εκείνος με ειρωνεύτηκε «μην φοβάσαι, δεν έχει δηλητήριο», εξακολουθούσα να αρνιέμαι. Τότε η αδελφή του πήρε το ποτήρι και παρακαλώντας με να πιω το έφερε στο στόμα μου. Ίσως εκείνες τις στιγμές ο λερωμένος και ταλαιπωρημένος τρομοκράτης με τις χειροπέδες να έγινε στα μάτια της ένα ανθρώπινο αξιοπρεπές πλάσμα και όχι το τέρας όπως μας παρουσίαζε η αγγλική προπαγάνδα.

Ήταν μια ανθρώπινη στιγμή σε κείνη την μεγάλη ένταση. Όσα ακολούθησαν δεν ήταν καθόλου ανθρώπινα. Τα βασανιστήρια στην Ομορφίτα, το σταύρωμα στο σκοτεινό δωμάτιο, το μαρτύριο του πνιγμού, και όσα άλλα, ήταν η απάνθρωπη πλευρά ενός έθνους που θεωρείτο ένα από τα πιο πολιτισμένα της Ευρώπης. Όσοι πέρασαν από κει δεν θα ξεχάσουν ποτέ. Τώρα που τα σώματά μας γερούν προβάλλουν πιο έντονα τα σημάδια από εκείνα τα βασανιστήρια. Κοντά στα σωματικά και τα ψυχολογικά μαρτύρια ερχόταν η μεγάλη οδύνη για τον θάνατο των συντρόφων μας.

Μεσάνυχτα στις 3 Μαρτίου του 1957 τα κρατητήρια της Ομορφίτας βοούσαν από τους αλαλαγμούς των Άγγλων

στρατιωτικών και των τούρκων επικουρικών. Οι βασανιστές πανηγύριζαν ο Μέρλιν μετά από λίγο μας κουβάλησε στο γραφείο του και μας ανακοίνωσε θριαμβευτικά τον θάνατο του Γρηγόρη Αυξεντίου. Παρόντες είμασταν ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, ο Νίκος Σπανός, ο Αντρέας Τσιάρτας κι εγώ. Μαζί μας και δύο αγωνίστριες η Βάσω Λοιζιά και η Νίτσα Χατζηγεωργίου. Λίγες μέρες αργότερα με μετέφεραν στις Κεντρικές Φυλακές. Συνάντησα εκεί πολλούς συναγωνιστές, καταζητούμενους και μη. Άλλοι είμασταν υπόδικοι και άλλοι είχαν ήδη καταδικασθεί. Βρέθηκα στο Μπλοκ C στο τελευταίο του κελλί, το παράθυρο του οποίου αντίκριζε το παράθυρο της αγχόνης.

Το θέμα που μας κατέτρωγε όλους ήταν η επικείμενη εκτέλεση του Ευαγόρα Παλληκαρίδη. Όλες οι αιτήσεις χάριτος είχαν απορριφθεί. Στην αυλή της φυλακής το πρωινό της επικείμενης εκτέλεσης είχα συναντηθεί στον καθιερωμένο πρωινό περίπατο των υποδίκων, με τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη. Μου ανέθεσε να παρακολουθώ από το παραθυράκι του κελλιού μου το δωμάτιο της αγχόνης και τα κελλιά των μελλοθανάτων. Η οπτική μου επαφή περιοριζόταν μόνο στο παράθυρο του δωματίου της αγχόνης και καθόλου στο εσωτερικό. Άκουγα όμως τα πάντα καθαρότητα επειδή απείχε μόνο μερικά μέτρα. Κατά τις τρεις το από-

γευμα της ίδιας ημέρας ενώ ήμουν κρεμασμένος από τα σίδερα του παράθυρου κατοπτεύοντας εναγωνίως, άκουσα έναν δυνατό υπόκωφο γδούπο. ΤΟΥΚ. Επάγωσα. Σε μερικά λεπτά επαναλήφθηκε ο ίδιος γδούπος άλλες δυο φορές. Ο θόρυβος από την πόρτα της καταπκτής ήταν καθαρός. Έβαλα μια φωνή **«Δοκιμάζουν την αγχόνη»**. Ακολούθησαν ψίθυροι και απόλυτη σιωπή. Αμέσως μετά τον τρίτο γδούπο ακούστηκε απόκοσμη, λες αγγελική η φωνή του Παλληκαρίδη να ψάλλει: **«Τον Νυμφώνα Σου βλέπω Σωτήρ μου κεκοσμημένον και ένδυμα ουκ έχω ίνα εισέλθω εν αυτό. Λάμπρυνον μου την στολή της ψυχής φωτοδότα και σώσον με ... Ακολούθησε το Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα νικητήρια ...»**

Μετά, το «Μαύρη ειν' η νύκτα στα βουνά ...» Τους θρησκευτικούς Ύμνους διαδέχονταν πατριωτικά τραγούδια. Δεν σταματούσε ούτε στιγμή. **Για 8 ολόκληρες ώρες έψελνε και τραγουδούσε. Σταμάτησε γύρω στις 11.30'.** Ακούστηκαν βαριά βήματα, αγγλικές ομιλίες, σύρτες στις πόρτες, ενώ φώτα άναβαν και έσβηναν. Έβαλα ξανά την φωνή: **«Παίρνουν τον στην κρεμάλα»**. Επικράτησε μια απέραντη βουβαμάρα. Άκρα σιωπή στις φυλακής τους τοίχους.

Αγγελική ακούστηκε ξανά η φωνή του να ψάλλει τον Εθνικό μας Ύμνο. **«Σε**

γνωρίζω από την κόψη του σπαθιού την τρομερή και σαν πρώτα αντρειω...» Κόπηκε η λέξη στη μέση από τον ήχο της καταπκτής κι έμεινε να αιωρείται όπως ακριβώς και το αιωρούμενο σώμα του Ευαγόρα Παλληκαρίδη... **«Ετέλειωσε»** ακούστηκε η φωνή μου, δυνατή όσο ποτέ άλλοτε. Δεν ήταν φωνή, ήταν κραυγή, ήταν ουρλιαχτό. Αυτό που ακολούθησε ήταν πράγματι εξέγερση. Φωνές, σπασίματα, φωτιές κραυγές. Θέλω να στα-

ματήσω εδώ. Είπα πολύ περισσότερα απ' όσα σκόπευα να πω. Θεωρώ πως ο εαυτός μου δεν ήταν σε καμιά από τούτες τις περιπτώσεις πρωταγωνιστής. Ήμουν απλά παρατηρητής σε γεγονότα που μπορούσαν να συμβούν στον καθένα από μας εδώ μέσα. **Εκείνο τον Αγώνα τον κάναμε όλοι. Με το θάρρος της νιότης, με την πίστη στην Ελλάδα και την αγάπη σε τούτο τον τόπο, που ακόμα τον δέρνουν καταιγίδες**

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΧΑΡΝΤΙΝΓΚ

Των Χρίστου Νικολαΐδη και Ανδρέα Γαστριώτη

Ο συναγωνιστής και μέλος της ομάδας «TITANES» Κώστας Μαύρος (νυν Κώστας Κώστα) εργαζόταν στο στρατιωτικό νοσοκομείο B.M.H. ως «ORDELY» του ανώτατου αξιωματικού του νοσοκομείου (πρόκειται για το σημερινό στρατόπεδο B.M.H. της ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ). Μας πληροφόρησε μέσα ή τέλη Δεκεμβρίου 1955, ότι τον Ιανουάριο του 1956 θα γίνονταν τα εγκαίνια νέας πτέρυγας που είχε κατασκευασθεί από τον Εργοληπτικό Οίκο Μ.Φλωρεντιάδης, όπου εργαζόταν ο Ανδρέας Γαστριώτης.

Αμέσως ζητήσαμε από τον Αρχηγό Διγενή μέσω του Υποτομεάρχη Λευκωσίας μακαρίτη Παναγιώτη Αριστείδου, «ΘΑΝΟΥ», έγκριση και προμήθεια του αναγκαίου υλικού για ανατίναξη της νέας πτέρυγας την ώρα των εγκαινίων. Ο Αρχηγός δεν ενέκρινε αρχικά την πιο πάνω ενέργεια επειδή είχε επιφυλάξεις όσον αφορά τα θύματα που πιθανόν να προκαλούσε η έκρηξη ανάμεσα στο προσωπικό και ιδιαίτερα ανάμεσα στις νοσοκόμες.

Υποβάλαμε νέα αίτηση διαβεβαιώνοντας τον Αρχηγό ότι στα εγκαίνια δεν

θα υπήρχε γυναικείο προσωπικό επειδή η νέα πτέρυγα δεν είχε λειτουργήσει ακόμη. Μετά την διευκρίνιση αυτή πήραμε την έγκριση του αρχηγού καθώς και τα αναγκαία μέσα για την ανατίναξη της πτέρυγας.

Οι Χρίστος Νικολαΐδης και Ανδρέας Γαστριώτης την προηγούμενη της ανατίναξης παραλάβαμε από τον Υποτομεάρχη Λευκωσίας «ΘΑΝΟ» τη βόμβα και τον ωρολογιακό μηχανισμό. Ας σημειωθεί ότι η βόμβα ήταν του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και θα θέλαμε να τονίσουμε το μεγάλο της μέγεθος καθώς και τις δυσκολίες στη μεταφορά και την τοποθέτησή της. Μεταφέραμε τη βόμβα και τον ωρολογιακό μηχανισμό με το σκούτερ του Ανδρέα Γαστριώτη στο σπίτι του Κώστα Μαύρου (στη περιοχή του Αγίου Κασσιανού κοντά στο οίκημα που είναι σήμερα το σωματείο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ).

Όλα τα στοιχεία που μας ανέφερε ο «ΘΑΝΟΣ» κατά την εκπαίδευσή μας τόσο για τη χρήση του ωρολογιακού μηχανισμού, όσο και για την ανατίναξη της πτέρυγας την ώρα των εγκαινίων, τα μεταφέραμε στον Κώστα

Μαύρο, τονίζοντας ιδιαίτερα ότι για κανένα λόγο ο ωρολογιακός μηχανισμός δεν έπρεπε να τοποθετηθεί εντός της βόμβας πριν αυτή τοποθετηθεί στον χώρο της ανατίναξης.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας ο Κώστας Μαύρος ήρθε στο σπίτι του Χρίστου Νικολαΐδη, όπου παρόντες ήταν και οι Ανδρέας Γαστριώτης και Χρίστος Παντελίδης και μας πληροφόρησε ότι από λάθος, ο ωρολογιακός μηχανισμός εξερράγη. Αμέσως οι Νικολαΐδης και Γαστριώτης μεταβήκαμε στο σπίτι του Παναγιώτη Αριστείδου «ΘΑΝΟΥ», που βρισκόταν απέναντι από το ζαχαροπλαστείο «ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ», για εξασφάλιση νέου ωρολογιακού μηχανισμού. Με το άκουσμα του συμβάντος ο Αριστείδου έγινε έξω φρενών δηλώνοντάς μας ότι δεν υπάρχει άλλος τέτοιος μηχανισμός. Το μόνο που θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε ήταν μολυβδοκόνδυλο με βραδύκαυστο φυτίλι με μικρή διάρκεια καύσης, όχι περισσότερο από πέντε λεπτά, για να μην εντοπιστεί. Αυτό και έγινε. Μας εφοδίασε με τα εν λόγω υλικά που ετοίμασε εκείνη την ώρα, εφόσον η ανατίναξη θα γινόταν το πρωί της επόμενης μέρας.

Ο Ανδρέας Γαστριώτης την επόμενη μέρα μετέφερε τη βόμβα μέσα στο Β.Μ.Η., πάνω στην ποδιά του σκούτερου, τυλιγμένη σε εφημερίδες και άλλα

υλικά οικοδομής. Την παρέδωσε στον Κώστα Μαύρο, τονίζοντάς του ότι θα έπρεπε να πυροδοτήσει τη βόμβα όχι περισσότερο από πέντε λεπτά από την είσοδο του κυβερνήτη στη πτέρυγα (όσο ήταν και ο χρόνος του βραδύκαυστου).

Η βόμβα πυροδοτήθηκε και εξερράγη όπως και ο χρόνος του βραδύκαυστου φονεύοντας και τραυματίζοντας μέλη της φρουράς του Κυβερνήτη και στρατιωτικούς του Β.Μ.Η. Ο Κυβερνήτης γλύτωσε τη ζωή του από τύχη, διότι κατεβαίνοντας από το αυτοκίνητο, αντί να πάει στη πτέρυγα που θα γίνονταν τα εγκαίνια, μπήκε σε άλλο θάλαμο για να συγχαρεί το προσωπικό για την άρτια εκτέλεση των καθηκόντων του.

Ο Κώστας Μαύρος φεύγοντας από το Β.Μ.Η. πήρε μαζί του το πιστόλι του Στρατιωτικού Διοικητή του νοσοκομείου και μια ξιφολόγχη. Φυσικά έφυγε και από τη Λευκωσία και εγκαταστάθηκε στη Λεμεσό.

Μετά το συμβάν ο Αρχηγός Διγενής έστειλε συγχαρητήρια επιστολή προς την ομάδα «ΤΙΤΑΝΕΣ».

Χρίστος Νικολαΐδης (ΤΡΙΤΩΝ)
ΟΜΑΔΑΡΧΗΣ ΟΜΑΔΑΣ «ΤΙΤΑΝΕΣ»

Ανδρέας Γαστριώτης (ΑΛΚΗΣ)
Β. ΟΜΑΔΑΡΧΗΣ ΟΜΑΔΑΣ «ΤΙΤΑΝΕΣ»

Υ.Γ. Τα πιο πάνω γεγονότα είναι επιβεβαιωμένα ενυπόγραφα από τον αείμνηστο Παναγιώτη Αριστείδου «ΘΑΝΟ» τότε Υποτομέαρχη Λευκωσίας.

**Βράβευση και Παρουσίαση
ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (ΜΙΜΗ) ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
«ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959
ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΚΑΙ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ»**

Τον Ανδρέα Μαΐμαρίδη

Το ως άνω δίτομο έργο του κ. Βασιλείου εκδόθηκε από το ΙΔΡΥΜΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959 και βραβεύθηκε από το ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

Παρουσιάστηκε επίσημα στην αίθουσα Ηρώων του οικήματος των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959, ενώπιον εκλεκτού και πολυπληθούς ακροατηρίου στις 4 Δεκεμβρίου 2013, από τον έντιμο Υπουργό Εξωτερικών της Κ.Δ. κ. ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΣΟΥΛΙΔΗ.

Την εν λόγω έκδοση χαιρέτησαν οι ακόλουθοι:

Αβέρωφ Νεοφύτου: *Πρόεδρος του Δημοκρατικού Συνεγερμού*

Ουράνιος Ιωαννίδης: *Πρώην Υπουργός Παιδείας & Πολιτισμού*

Πρόδρομος Προδρόμου: *Βουλευτής - Πρόεδρος Ινστιτούτου Πολιτισμού*

Θάσος Σοφοκλέους: *Πρόεδρος Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α*

Ανδρέας Αγγελόπουλος: *Πρόεδρος Ιδρύματος Απελ. Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α*

Αναγνώσθηκε επίσης η πολύ τιμητική και εμβριθής γνωμάτευση-εισήγηση του Ακαδημαϊκού Καθηγητή κ. Σβολόπουλου ενώπιον της ολομέλειας της Ακαδημίας Αθηνών στη συνεδρία της 25ης Μαρτίου 2013, για απονομή Τιμητικής Διάκρισης του συγγραφέα για το εν λόγω έργο του.

Το όλο πρόγραμμα συντόνισε πολύ επιτυχημένα ο Λυκειάρχης κ. Δημήτρης Ταλιαδώρος.

Μετά την επίδοση του ενθυμίου και του Διπλώματος της βράβευσης από τον Πρόεδρο του ΔΗ.ΣΥ κ. Αβέρωφ Νεοφύτου και τον Πρόεδρο του Ινστιτούτου Πολιτισμού, βουλευτή κ. Πρόδρομο Προδρόμο, ακολούθησε βαρυσήμαντη ομιλία από τον συγγραφέα και η όλη εκδήλωση έκλεισε με αξέχαστα τραγούδια της Ε.Ο.Κ.Α από τη χορωδία των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α.

ΦΛΕΒΟΘΡΟΜΒΩΣΗ

Του γιατρού Ανδρέα Μάρ. Βασιλείου

Ορισμός

Ως φλεβοθρόμβωση ορίζεται η απόφραξη μιας φλέβας, από τμήμα θρόμβου το οποίο σχηματίστηκε σε άλλο τμήμα του φλεβικού δέντρου. Ο θρόμβος αποτελεί συνέπεια τραυματισμού ή φλεγμονής του αγγείου. Διάσπαση του θρόμβου αυτού, δημιουργεί έμβολα τα οποία απελευθερώνονται στην κυκλοφορία του αίματος. Τα έμβολα αυτά αποτελούν τον παθοφυσιολογικό παράγοντα ανάπτυξης της φλεβοθρόμβωσης.

Κατηγοριοποίηση:

Η φλεβοθρόμβωση κατηγοριοποιείται σε επιπολής (επιφανειακή) και εν βάθει φλεβοθρόμβωση. Η επιπολής χαρακτηρίζεται από προσβολή του επιφανειακού φλεβικού δικτύου και παρουσιάζει όλα τα κλασικά στοιχεία της φλεγμονής: άλγος (πόνος) ερυθρότητα, αύξηση θερμοκρασίας τοπικά και οίδημα, υπό τη μορφή των κιρσοειδών σχηματισμών

Η εν βάθει φλεβοθρόμβωση αποτελεί μια πολύ επικίνδυνη, μέχρι και θανατηφόρο, κατάσταση. Η θρόμβωση του εν βάθει φλεβικού δικτύου δεν δίνει άμεση συμπτωματολογία. Αντιθέτως, τα πρώτα συμπτώματα παρουσιάζονται όταν η νόσος έχει ήδη εξελιχθεί.

Τα συμπτώματα αυτά είναι το έντονο άλγος, το οίδημα και η αύξηση της θερμοκρασίας. Στην περίπτωση εν βάθει φλεβοθρόμβωσης κάτω άκρου, το άκρο παρουσιάζεται χαρακτηριστικά κυανούν και οιδηματώδες.

Αίτια:

Κύρια αίτια της νόσου αυτής είναι η φλεβική στάση, η καταστροφή του τοιχώματος των αγγείων και οι διαταραχές του μηχανισμού αιμόστασης. Οι παράγοντες αυτοί είναι γνωστοί και ως τριάδα του Virchow.

Παράγοντες κινδύνου:

- Μεγάλη ηλικία
- Παχυσαρκία
- Πολύωρες επεμβάσεις
- Προηγούμενο ιστορικό
- Λήψη αντισυλληπτικών
- Ιστορικό καρκίνου (κυρίως παγκρέατος)
- Έλλειψη αντιθρομβίνης
- Έλλειψη πρωτεΐνης 5 και C

Θεραπεία:

Η χρήση αντιπηκτικών παραγόντων αποτελεί τη θεραπεία της οξείας φλεβοθρόμβωσης. Σε περίπτωση ανεπάρκειας των συντηρητικών μέτρων, τότε

μπορεί να χρειαστεί επέμβαση διάνοιξης του θρομβωμένου αγγείου. Αυτό μπορεί να γίνει με εκλεκτική επέμβαση (αγγειογραφία) ή με ανοικτή χειρουργική επέμβαση, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση που το άκρο του ασθενούς τίθεται σε κίνδυνο.

Πρόληψη:

Τα άτομα με γνωστούς παράγοντες

κινδύνου πρέπει να προφυλάσσονται πάντα προ και μετά χειρουργείου. Η πρόληψη της νόσου αποτελείται από τους εξής παράγοντες:

- Χρήση αντιπηκτικών ουσιών
- Χρήση αντιθρομβωτικών καλτσών
- Έγκαιρη κινητοποίηση του χειρουργημένου ασθενούς
- Χειρουργημένα άκρα εις ανάρροπο θέση προς αποφυγή φλεβικής στάσης

Προσοχή! Κλέφτες

ΜΗΝ ΓΙΝΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΘΥΜΑ

Από το Αρχηγείο Αστυνομίας

Μην προκαλείς...

τους κλέφτες αφήνοντας τσάντες, χαρτοφύλακες, κινητά τηλέφωνα ή οποιαδήποτε άλλα αντικείμενα σε εμφανή σημεία στο αυτοκίνητο, έστω κι αν είναι κλειδωμένο. Ακόμα και αν κάποιο αντικείμενο δεν έχει αξία, ο κλέφτης δεν είναι σε θέση να το γνωρίζει και μπορεί να σου προκαλέσει ζημιά στο αυτοκίνητο, για να το πάρει.

Μην αφήνεις...

το αυτοκίνητό σου σε λειτουργία όταν δεν είσαι στη θέση του οδηγού.

Μην αφήνεις...

ποτέ τα κλειδιά στη μηχανή ή στην πόρτα ακόμα και αν θα λείψεις για μόνο 2 λεπτά.

Βεβαιώσου...

ότι τα κλειδιά του αυτοκινήτου τα έχεις πάρει μαζί σου.

Κλείδωνε...

πάντοτε τις πόρτες και ανέβαξε τα παράθυρα ακόμα και αν το αυτοκίνητο είναι σταθμευμένο μπροστά στο σπίτι σου.

Στάθμευε...

πάντα σε καλά φωτισμένα σημεία. Τα σκοτεινά ή απόμερα σημεία κάνουν ευκολότερο το έργο των κλεφτών.

Βάλε..

συναγερμό στο αυτοκίνητό σου.

Ασφάλισε..

το αυτοκίνητό σου για κλοπή.

Χρησιμοποίησε..

όσο το δυνατόν περισσότερο το γκαράζ σου.

Ομιλία

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ Σ.Ι.Μ.Α.Ε
ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΪΜΑΡΙΔΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΝΙΚΗΤΑΡΙ
στις 30 Μαρτίου 2014

Σήμερα η κοινότητα Νικηταρίου Σγιορτάζει διπλά. Γιορτάζει την ανάσταση του Γένους, γιορτάζει την ανάσταση της Κύπρου και τιμά ταυτόχρονα τις θυσίες των παιδιών της που έπεσαν πολεμώντας για τα πανανθρώπινα ιδανικά της Ελευθερίας, της Δικαιοσύνης, της Δημοκρατίας και της Ισότητας όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα και θρησκεία.

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 ξεκίνησε κάτω από τις χειρότερες πολιτι-

κές συνθήκες της τότε εποχής.

Στην Ευρώπη κυβερνούσε ο Μέττερνιχ με τη λεγόμενη σιδηρά συμμαχία Αυστρίας-Ρωσσίας-Αγγλίας-Γαλλίας-Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η οποία εγγυόταν το απαραβίαστο των συνόρων των τότε κρατών, απαγορεύοντας αυστηρά τα απελευθερωτικά κινήματα και τη δημιουργία νέων εθνικών κρατών.

Περιφρονώντας οι Έλληνες Ηγέτες, με επικεφαλής τη Φιλική Εταιρεία, όλο αυτό το ασφυκτικό και απαραβίαστο

καθεστώς της Ευρώπης, αποφάσισαν την κήρυξη της Επανάστασης, μη αντέχοντας άλλο τον εξευτελιστικό ζυγό και απευθυνόμενοι προς όλες τις αυλές της Ευρώπης, ζήτησαν τη βοήθεια, την προστασία και την υποστήριξή τους, χωρίς καμιά ανταπόκριση.

Μόνο οι εκατόμβες των θυσιών και οι ποταμοί των αιμάτων των μαχομένων Ελλήνων, συγκίνησαν τους λαούς με συνέπεια να αναπτυχθεί ένα Φιλελληνικό ρεύμα και η κάθοδος στην Ελλάδα εκατοντάδων διαπρεπών Ευρωπαίων όπως ο λόρδος Βύρων, ο Σανταρόζα και άλλοι, που άφησαν τα κόκαλά τους στην ελληνική γη, πολεμώντας για την Ελευθερία της Ελλάδας.

Το φιλελληνικό ρεύμα συνετέλεσε τα μέγιστα στο να πεισθούν οι Μεγάλοι της Ευρώπης, να μεταστραφούν και να βοηθήσουν στην αποκατάσταση ενός ελληνικού κράτους, σαν αποτέλεσμα της Ναυμαχίας του Ναυαρίνου.

Από αρχαιοτάτων χρόνων υπήρχε έθιμο, άγραφος νόμος μπορώ να πώ, οι Έλληνες να τιμούν όπως αξίζει και όπως αρμόζει τους πίπτοντες στους πολέμους προς υπεράσπιση της πατρίδας. Πέραν των τιμών όμως τιμωρούσαν και σκληρά, ιδίως οι Αθηναίοι, όσους ευθύνονταν για εγκατάλειψη των νεκρών στρατιωτών στο πεδίο της μάχης άταφους. Είχαν υποχρέωση να περισυλλέξουν τους νεκρούς και να τους κηδεύσουν με τιμές κατά τα ειωθότα της εποχής, η δε ποινή για τους υπευθύνους έφτανε μέχρι και την καταδίκη σε θάνατο.

Η κοινότητα Νικηταρίου, επιβεβαιώνοντας ακόμα μια φορά την ελληνικότητά της, τίμησε και τιμά τα παιδιά της που έπεσαν σε πολέμους, όχι κατακτητικούς αλλά σίγουρα σε πολέμους για την υπεράσπιση των πανανθρώπινων αξιών, όπως τις έχει καθιερώσει η ελεύθερη παγκόσμια συνείδηση, οι αρχές και αξίες του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού μας και η διεθνής αμφικτιονία, αλλά και αρκετοί πολέμησαν και μερικοί θυσιάστηκαν για την ελευθερία της δικής τους λατρευτής πατρίδας της Ελλάδας και της Κύπρου μας.

Η άνοδος του Χίτλερ στην εξουσία το 1933 προοιόδεζε, και όσοι είχαν γνώση των πραγμάτων, αντιλαμβάνονταν ότι η ανθρωπότητα οδηγείτο προς ένα νέο πόλεμο, ρεβάνς του πρώτου παγκοσμίου πολέμου από μέρους των Γερμανών. Το μαύρο καθεστώς των Ναζί αφού εξολόθρευσε συστηματικά όλους τους θεωρούμενους εσωτερικούς εχθρούς του και στερέωσε την εξουσία του ξεγελώντας τους ίδιους τους Γερμανούς με ψεύτικα, μεγάλα λόγια, άρχισε να κατακτά δια πυρός και σιδήρου τις όμορφες μικρές χώρες, επιβάλλοντας το δικό του απεχθές και εγκληματικό καθεστώς.

Οι δημοκρατικές και θεωρούμενες σαν φορείς ανθρωπίνων αξιών δημοκρατίες Αγγλία και Γαλλία επιδόθηκαν κατ' αρχήν σε ένα πόλεμο διακηρύξουν και επικλήσεων προς την κοινωνία των Εθνών, η οποία όμως έπασχε από κατασταλτικές αδυναμίες και ουδένα μέτρο μπορούσε να λάβει εναντίον του δημιουργούμενου άξονα Χίτλερ-Μουσολίνι.

Είναι τότε που η Αγγλική αποικιακή Κυβέρνηση της Μεγάλης Βρετανίας καλούσε όλους τους λαούς των αποικιών της να συστρατευθούν μαζί της και να καταταγούν στον Αγγλικό στρατό, υποσχόμενη ότι μετά τον πόλεμο, θα απέδιδε την ελευθερία σε όσους λαούς των αποικιών της πολέμουσαν μαζί της, υποσχόμενη επίσημα την Αυτοδιάθεση των λαών τους.

Λόγια μεγάλα, ωραία, σαγηνευτικά για όποιον άνθρωπο, και ιδίως τον Κύπριο, που χρόνια πάλευε με πρεσβείες, υπομνήματα και δημοψηφίσματα ειρηνικά να πείσει τους Βρετανούς να του δώσουν τα πολιτικά του δικαιώματα, την Αυτοδιάθεση, την ένωση με τη μάνα Ελλάδα, να πιστέψει ότι έφτασε η ώρα του λυτρωμού και κατά χιλιάδες κατατάγηκαν στον Αγγλικό στρατό περιμένοντας την ανταμοιβή τους.

Σε αυτό τον πόλεμο υπέρ Δημοκρατίας και δικαιοσύνης πίστεψαν και οι νέοι του Νικηταρίου και επιστρατεύτηκαν στα ιδανικά που επιτίθεται η Αγγλική προπαγάνδα τους σέρβισε. Με αυτό τον τρόπο χιλιάδες Κύπριοι κατατάγηκαν στο Κυπριακό Σύνταγμα, του οποίου μεγάλο τμήμα μεταφέρθηκε την άνοιξη του 1941 στην Ελλάδα για να την ενισχύσει ενόψει της επικείμενης Γερμανικής εισβολής. Πλην όμως, πριν ακόμα συμπληρωθεί η αποβίβαση, το μέτωπο κατέρρευσε και οι Αγγλικές δυνάμεις μαζί και το Κυπριακό Σύνταγμα αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν βιαστικά, εγκαταλείποντας στην Ελλάδα μεγάλα τμήματα του στρατού και του συνόλου του υλικού που πρόλαβαν να αποβιβάσουν.

Μεταξύ των στρατιωτών που κατάφεραν να διαφύγουν και να επιστρέψουν στη Μέση Ανατολή ήταν οι Σόλων Γαβριηλίδης, Μιχάλης Πομιλόρης και Αυγουστίνος Πέτρου οι οποίοι και συνέχισαν τον Αγώνα τους εναντίον των δυνάμεων του Άξονα, όλοι από το Νικητάρι.

Ο Σόλων Γαβριηλίδης έπεσε στις 29 Μαΐου 1942 και τάφηκε στην Αίγυπτο.

Ο Μιχάλης Πομιλόρης έπεσε στην Παλαιστίνη στις 9 Ιανουαρίου 1943 και τάφηκε εκεί.

Ο Αυγουστίνος Πέτρου παρέμεινε κρυμμένος στην Αθήνα και πέθανε στις 9 Απριλίου 1944 και τάφηκε εκεί.

Αυτά τα παιδιά του Νικηταρίου ευρίσκονται θαμμένα εις γην ξένη, περιμένοντας την ανακομιδή και ταφή τους στην αγαπημένη τους πατρίδα.

Μνημονεύουμε σήμερα και όσους έπεσαν στον επικό μας Απελευθερωτικό Αγώνα.

Στον ευλογημένο αγώνα της ΕΟΚΑ η ελληνοπρεπής κοινότητα Νικηταρίου πρόσφερε δεκάδες Αγωνιστές που πολέμησαν στα μετερίζια της Ελευθερίας.

Ο λεβέντης Κώστας Αναξαγόρου, στέλεχος δυνατό της ΕΟΚΑ ανατινάχθηκε στα Κούρδαλι με τους συναγωνιστές του Παναγιώτη Γεωργιάδη, Ανδρέα Πατσαλίδη και Αλέκο Κωνσταντίνου προσφέροντας τα κορμιά τους, φωτεινή αέναη και αιώνια λαμπάδα, το ανέσπερο φως της οποίας φωτίζει τους αγώνες της Κυπριακής Ελευθερίας.

Μνημονεύουμε τους Αυξεντίου, τους Μάτσηδες, τους λεβέντες του Λιοπε-

τρίου, τους λιονταρομάχους της Πιτσιλιάς, της Πάφου, της Κερύνειας, της Λάρνακας, της Αμμοχώστου και της Λεμεσού, του κάθε χωριού και πόλης Αγωνιστές της ΕΟΚΑ, επώνυμους, ανώνυμους και άγνωστους.

Μνημονεύουμε τις μάνες της ΕΟΚΑ, τους πατέρες, τις αδελφές που τόσα υπέμειναν, τόσα υπέφεραν, τόσα υπέστησαν, περιμένοντας με προσευχή και αγωνία την επιστροφή των παιδιών τους.

Μνημονεύουμε σήμερα και τα θύματα του Αγώνα μας, είτε από Άγγλους όπως το Χαράλαμπο Κούσπαρο είτε από Τούρκους όπως τον Κυριάκο Χριστοδούλου.

Μνημονεύουμε σήμερα και τους στρατιώτες μας που σκοτώθηκαν από τις 15 Ιουλίου 1974 μέχρι τις 18 Δεκεμβρίου 1983, όπως τον Κώστα Σπύρου, τον Ανδρέα Σοφοκλέους που έπεσαν υπερασπιζόμενοι την πατρίδα κατά τη

διάρκεια εκείνου του απαίσιου καλοκαιριού του 1974, όπως και τον Τρύφωνα Τρύφωνος που δολοφονήθηκε από Τούρκους στρατιώτες υπηρετώντας στο φυλάκιο του στην οδό Ερμού στη Λευκωσία, όλους σπό το Νικητάρι.

Αγαπητοί μου, όλες αυτές οι θυσίες, τα αίματα, τα δάκρυα, τα κόκκαλα των ηρώων μας είναι οι φωτεινοί οδοδείκτες που μας δείχνουν ολοκάθαρο, ξάστερο τον δρόμο της πορείας μας.

Δε δικαιούμαστε να ξεστρατίσουμε.

Δε δικαιούμαστε να χάσουμε τον δρόμο.

Οι Ήρωές μας, μάς άνοιξαν φωτεινή τη λεωφόρο του χρέους προς την πατρίδα. Την ακολουθούμε και θα την ακολουθούμε μέχρι το τέλος του Αγώνα μας και το τέλος δεν είναι άλλο, παρά η απελευθέρωση των κατεχομένων μας. Με υπομονή, πίστη, καρτερία, θα το πετύχουμε.

Ζήτω το Έθνος των Ελλήνων.

Φιλολογικό Μνημόσυνο ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

Από την Επιτροπή Μνημοσύνου

Στις 15 Ιανουαρίου 2014, επέτειο του ενωτικού δημοψηφίσματος του 1950, πραγματοποιήθηκε στον Π.Α.Ο.Κ. Κακοπετριάς το ετήσιο φιλολογικό μνημόσυνο του αείμνηστου Μητροπολίτη Κυρηνείας Κυπριανού.

Παρέστη πλήθος εκτιμητών του έργου τού τιμωμένου από όλη τη Σολιά, αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α και σύσσωμη η Κακοπετριά με επικεφαλής τον Κοινοτάρχη της.

Επιμνημόσυνο λόγο εξεφώνησε ο γνωστός εκπαιδευτικός-συγγραφέας και αγωνιστής της Ε.Ο.Κ.Α κ. Ευθύμιος (Μίμης) Βασιλείου, αποσπάσματα του οποίου παρατίθενται:

Συμπληρώνονται φέτος 105 χρόνια από τη γέννηση και 30 από την αιώνια κοίμηση του εθνομάρτυρα πυρπολητή των ψυχών και ανήλατου άκμονα της Ορθοδοξίας και της Ενώσεως, του αείμνηστου ποιμενάρχη μας Μητροπολίτη Κυρηνείας Κυπριανού, που με την πάνσεπτη μορφή του σκόρπιζε παντού, σ' όλη τη διάρκεια της επίγειας ζωής του, το μύρο της θεοσεβείας και της ελληνοπρέπειας.

Όλοι οι γνήσιοι Έλληνες, εκφράζοντας την αλάνθαστη εθνική συνείδηση, τιμούμε και μνημονεύουμε με δέος και εθνική περηφάνια το εθνοφελές πέρασμά του από τον τόπο μας, ευλογούμε την ώρα που ανέλαβε τα ηνία της Μητρόπολης Κυρηνείας και θεωρούμε τους εαυτούς μας πολύ τυχερούς που ευτυχίσαμε να μαθητεύσουμε κοντά του και να τύχουμε των ναμάτων της διδασκαλίας, της κορυφαίας και πολυσύνθετης αυτής εκκλησιαστικής και εθνικής φυσιογνωμίας, που καταγλάισε τον ακάνθινο θρόνο της Μητρόπολης της Κερύνειας, διαθερμαίνοντας καθημερινώς την απολυτρωτική ελπίδα και την αγωνιστικότητα του σκλαβωμένου κυπριακού ελληνισμού, με ένα και μόνο σύνθημα: «Ένωσις και μόνον Ένωσις».

.....

Εν τω μεταξύ η ιδέα της επανάστασης των Κυπρίων ωρίμασε, και ο τότε συνταγματάρχης Γεώργιος Γρίβας, ύστερα από συνεννόησή του με τους αδελφούς Λοϊζίδη και τον τέως Υπουργό Άμυνας της Ελλάδας Γεώργιο

Στράτο, αναχώρησε από την Αθήνα για να «επισκεφθεί» την Κύπρο και να δει επί τόπου την κατάσταση για να διαμορφώσει «ιδίαν γνώμην», κατά πόσον θα μπορούσε δηλαδή να διεξαχθεί στην Κύπρο, επιτυχώς, ένα απελευθερωτικό κίνημα. Ένας από τους ελάχιστους παράγοντες της Κύπρου που είδε τότε, ήταν και ο αείμνηστος Κυπριανός. Συναντήθηκαν μυστικά στον Καλοπαναγιώτη στις 20 Ιουλίου 1951. Ο Γρίβας του απεκάλυψε τις σκέψεις του για επαναστατικό κίνημα και ο Κυπριανός, έμπλεος χαράς και ικανοποίησης, του υποσχέθηκε «πάσαν βοήθειαν».

Ο Δεσπότης, από τη μέρα αυτή εντείνει τα κηρύγματα και τις προτροπές του για εξέγερση. Η πρώτη Απριλίου 1955 τον βρίσκει επί των επάλξεων έτοιμο για ό,τι προστάξει ο Αρχηγός. Μετατρέπει τα Κατηχητικά σε κρυφά σχολεία δοκίμων μαχητών και τους κατηχητές / ιεροκήρυκες της επαρχίας του σε πυρπολητές ψυχών. Τούτο ενόχλησε και κατατρόμαξε την κατοχική δύναμη, η οποία αποφάσισε και διέταξε την άμεση απέλαση όλων των Ελλήνων υπηκόων που υπηρετούσαν στην Κύπρο ως καθηγητές ή ιεροκήρυκες. Αξέχαστος είναι ο αποχαιρετισμός του ιεροκήρυκα Κυρηνείας και κατηχητή μας Λουκά Κοκολιού, που έγινε στις 4 Απριλίου 1955 στο μητροπολιτικό μέ-

γαρο Μόρφου. Ενώπιον πλήθους γνωστών και φίλων του Κοκολιού, ο Κυπριανός τον ασπάστηκε και του ευχήθηκε «καλό ταξίδι και σύντομον επάνοδον εις ελευθέραν Κύπρον».

.....

Για τους Άγγλους ο Κυπριανός έγινε πλέον εφιάλτης. Έτσι στην προσπάθειά τους να αποκεφαλίσουν την πολιτική και θρησκευτική ηγεσία μας, απέλασαν στις Σεϋχέλλες στις 9 Μαρτίου 1956 τους 4 : Τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ', τον Μητροπολίτη Κυρηνείας Κυπριανό, τον Πρωθυερέα της Φανερωμένης Παπασταύρο Παπαγαθαγγέλου και τον Γραμματέα της Ιεράς Μητρόπολης Κερύνειας Πολύκαρπο Ιωαννίδη.

Αλήθεια... Γιατί από την μικρότερη επαρχία της Κύπρου, την Κερύνεια, απέλασαν τους 2 από τους 4; Η εξορία κράτησε μέχρι τις 28 Μαρτίου 1957, οπότε οι Βρετανοί άφησαν τους 4 ελεύθερους να παν όπου θέλουν εκτός από την Κύπρο. Έτσι στις 6 Απριλίου 1957 οι 4 αναχώρησαν από τις Σεϋχέλλες με προορισμό την Ελλάδα όπου και έφθασαν στις 17 Απριλίου 1957. Στην Αθήνα παρέμειναν μέχρι το τέλος του Αγώνα. Στις 8 Απριλίου 1957, δύο μόλις μέρες μετά το διάταγμα απελευθέρωσής τους, το Δημοτικό Συμβούλιο Αθηνών, υπό τη δημαρχεία του στρατηγού Πανσανία Κατσώτα, τους ανα-

κήρυξε σε Επίτιμους Δημότες των Αθηνών, σε «ένδειξη τιμής του Αθηναϊκού λαού προς τον ηρωικώς αγωνιζόμενο λαό των αδελφών Κυπρίων». Το σχετικό δίπλωμα τούς απενεμήθη αργότερα, όταν ήλθαν πια στην Ελλάδα, την 1η Ιουλίου 1957.

.....

Η φωνή του, οι λόγοι του, οι αγώνες του, θα συγκινούν πάντα τις εθνικά πονεμένες ψυχές μας και όλων των γενεών. Η ιεροπρεπής και ελληνοπρεπής μορφή του θα προκαλεί στις ψυχές των πανελλήνων σάλο ορθόδοξων και εθνικών σκιρτημάτων.

Η ακτινοβόλα φυσιογνωμία του θα εμπνέει στους απανταχού της γης Ορθόδοξους τον ιδεαλισμό και τη δεοντολογία που επιτάσσουν σήμερα τα πεπρωμένα του έθνους.

Ιδιαίτερα σήμερα που ζούμε σε και-

ρούς μεγάλης έκπτωσης και βαθειάς εθνικής, θρησκευτικής και ιστορικής κρίσης, όπου οι άνθρωποι έχουν ξεφτίσει ως χαρακτήρες και οι θεσμοί έχουν ραγίσει θανάσιμα και πελαγοδρομούμε μέσα στην αμφιβολία και την αμφισβήτηση, καθήκον όλων μας είναι η τήρηση των ιερών παρακαταθηκών του Κυπριανού, αν δεν θέλουμε να είμαστε η τελευταία γενιά των Ελλήνων στο ελληνικό αλλά μαρτυρικό αυτό νησί των Αχαιών και του Αποστόλου Βαρνάβα, αποτάσσοντας την ηττοπάθεια, τη μοιρολατρία και τη φυγόπονη απαισιοδοξία, που μας κατατρύχει.

Αυτό θα είναι και το καλύτερο μνημόσυνο για τον Κυπριανό, η μορφή του οποίου θα σεργιανίζει στο στερέωμα της Κύπρου με επίκεντρο την Κακοπετριά και θα καταυγάξει ες αεί με το ανέσπερο φως των υψηλότερων ιδανικών, τους κυπριακούς ορίζοντες.

Εκδήλωση ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959

Από τη σύνταξη

Με θρησκευτική κατάνυξη και υψηλό φρόνημα πίστεως και πατριωτισμού και με τη σκέψη στραμμένη στους απαγχονισθέντες συγκατάδικούς τους Μιχαλάκη Καραολή, Ανδρέα Δημητρίου, Ιάκωβο Πατάτσο, Ανδρέα Ζάκο, Χαρίλαο Μιχαήλ, Στέλιο Μαυρομμάτη, Μιχαήλ Κουτσόφτα, Ανδρέα Παναγίδη και Ευαγόρα Παλληκαρίδη, στους 4 ταφέντες ήρωες στα Φ.Μ. Μάρκο Δράκο, Γρηγόρη Αυξεντίου, Στυλιανό Λένα και Κυριάκο Μάτση, καθώς και σ'όλους τους εν ειρήνη τελειωθέντες συναγωνιστές τους, οι Πολιτικοί Κατάδικοι της Ε.Ο.Κ.Α συγκεντρώθηκαν στο εκκλησάκι του Αγίου Επιφανίου των Κ.Φ. την Κυριακή 6 Απριλίου 2014, και αφού δοξολόγησαν τον Ύψιστο, χοροστατούντος του σεβασμιοτάτου Μητροπολίτου Κύκκου & Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου και ομιλήσαντος του Τομεάρχου της Ε.Ο.Κ.Α και Προέδρου των Συνδέσμων μας κ. Θάσου Σοφοκλέους, μετέβησαν στα Φυλακισμένα Μνήματα, όπου, ύστερα από το νενομισμένο Τρισάγιο, κατέθεσαν τα δάφνινα στεφάνια της αγάπης και του σεβασμού τους

προς τους αθανάτους αυτούς ήρωες.

Την όλη εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Υπουργός Δικαιοσύνης & Δημοσίας Τάξεως κ. ΙΩΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ακολούθησε γεύμα στο εστιατόριο των Συνδέσμων μας, στο οποίο παρακάθησαν αρκετοί Πολιτικοί Κατάδικοι της Ε.Ο.Κ.Α μαζί με τις οικογένειές τους, Τομεάρχες της Ε.Ο.Κ.Α, ο έντιμος Υπουργός κ. ΙΩΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ο Πρόεδρος των Συνδέσμων κ. Θάσος Σοφοκλέους, ο Πρόεδρος των Πολιτικών Καταδίκων της Ε.Ο.Κ.Α κ. Κυριάκος Γρηγοράς, ο οποίος διάνθισε την όλη εκδήλωση τραγουδώντας αθάνατα κλέφτικα τραγουδία με τη συνοδεία των παρευρισκομένων Πολιτικών Καταδίκων της Ε.Ο.Κ.Α και των φιλοξενουμένων τους.

Η αντάμωση αυτή των Πολιτικών Καταδίκων της Ε.Ο.Κ.Α ήταν πολύ συγκινητική αλλά και ευχάριστη και έφερε στη μνήμη όλων τους παλιούς, δύσκολους αλλά καλούς καιρούς που όλοι αναπολούμε και νοσταλγούμε.

Ομιλία
 ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ κ. ΘΑΣΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
 ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
 06 / 04 / 2014

*Εδώ οι Φυλακές της Λευτεριάς,
 γεμάτες λεβεντιά κι' αξιοπρέπεια,
 να διαλαλούν το μεγαλείο της Ε.Ο.Κ.Α,
 να προστατεύουν τους ηρωομάρτυρες
 και να κρατάνε ζωντανές τις μνήμες
 κελιά των βαρυποινιτών,
 κελιά των μελλοθανάτων,
 Αγχόνη,
 Φυλακισμένα Μνήματα.
 Εδώ θαμμένα τα ιερά λείψανα,
 εδώ η αδούλωτη γενιά του 55
 κι εμείς να προσκυνούμε ταπεινά
 με τα μάτια στραμμένα στον ουρανό.*

Θ. Σ.

Με ρίγος συγκίνησης, φορτισμένοι συναισθηματικά, πατούμε σήμερα τα ιερά χώματα των Κεντρικών Φυλακών. Εδώ όπου συσσωρεύεται το μεγαλείο της γενιάς του Πενήντα Πέντε, εδώ όπου γράφτηκε μια από τις πιο ένδοξες σελίδες από τον επικό Αγώνα του 1955-59. Εδώ όπου περισσότεροι από χίλιοι Αγωνιστές της Ελευθερίας πορεύτηκαν με αξιοπρέπεια και έγραψε ο καθένας τη δική του ιστορία. Την ώρα τούτη η μνήμη μας μεταφέρεται στα ηρωικά χρόνια της Κυπριακής Επανά-

στασης, εξήντα τόσα χρόνια πριν, τότε που ο λαός μας πήρε τα όπλα στα χέρια του, ακούοντας στην προαιώνια εντολή «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ», για να εκδιώξει τους Άγγλους αποικιοκράτες και να αποκτήσει την ελευθερία του, που τόσο πεισματικά και καταπατώντας κάθε ηθικό νόμο, αρνήθηκαν να του την δώσουν. Ο Κυπριακός λαός, κατέληξε στα όπλα, αφού για 77 και πλέον χρόνια αγωνίστηκε ειρηνικά διεκδικώντας την ελευθερία του. Μερικά μέτρα από εδώ ευρίσκεται ο

ιερότερος χώρος της ιστορίας μας, όπου διαδραματίστηκαν οι τραγικότερες στιγμές των παλληκαριών της Ε.Ο.Κ.Α, εκεί όπου οι άνανδροι και εγκληματίες Άγγλοι αποικιοκράτες, έδειξαν όλη τη βανανυσότητα, την εγκληματικότητα και την απανθρωπιά τους. Ο χώρος που πότισαν με το αίμα τους προσφέροντας τη ζωή τους, αγέρωχοι και περήφανοι, πατώντας με λεβεντιά και αξιοπρέπεια τα σκαλοπάτια της αγχόνης, κοιτάζοντας κατάματα τον χάροντα και ψάλλοντας τον Εθνικό μας Ύμνο τα εννέα βλαστάρια της Κύπρου μας, οι εννέα ηρωομάρτυρες της Αγχόνης.

Δονείται το είναι μας και πάλλονται τα κύτταρά μας φέρνοντας στον νου μας το μακάβριο τελετουργικό που οι πολιτισμένοι δήμιοι Άγγλοι αποικιοκράτες με σαδισμό επαναλάμβαναν κάθε φορά που άνοιγαν την καταπακτή.

Περασμένα μεσάνυχτα. Οι κατάδικοι κλεισμένοι στα σιδερόφρακτα κελιά τους, με υπερένταση, γονατιστοί προσεύχονται στον Πανάγαθο θεό να δώσει κουράγιο και δύναμη στους μελλοθάνατους.

«Παίρνουν τους» σπαρακτική η φωνή διαπερνά τον ορίζοντα και ξεχειλίζει τις καρδιές. Σπαράζει τις ψυχές... Κι' εκείνοι να μας δίνουν θάρρος, να μας αποχαιρετούν, να μας εύχονται:

«Έχετε γεια αδέλφια. Καλή Δευτεριά...». Κι ο κρότος της καταπακτής να κόβει το νήμα της ζωής τους σημαίνοντας το τέλος, αφήνοντας ατέλειωτο τον Εθνικό Ύμνο.

Και πιο κάτω, μερικά μόνο βήματα τα «Φυλακισμένα Μνήματα». Τα αγιά τους σώματα στην αγκαλιά της μάνας γης. Φυλακισμένα κι' αυτά χωρίς τιμές και κόλλυβα, ούτε ένα κερί, χωρίς καντήλι και ούτε ένα λουλούδι, στα χέρια των εχθρών μας.

Αδέλφια Συναγωνιστές, βρισκόμαστε εδώ, για να προσκυνήσουμε, να τιμήσουμε, να εκφράσουμε τον θαυμασμό και την αγάπη μας να εναποθέσουμε την ευγνωμοσύνη μας στους νεκρούς μας και σ' όλους τους Κατάδικους Συναγωνιστές μας, που έζησαν και βίωσαν τον πόνο, την αγωνία και την καταπίεση και άντεξαν τη βάρβαρη και απάνθρωπη συμπεριφορά των Άγγλων αποικιοκρατών.

Βρισκόμαστε εδώ από καθήκον και χρέος, να μνημονεύσουμε, να φέρουμε στη μνήμη μας και να αναλογισθούμε την προσφορά, τη λεβεντιά και την αυταπάρνηση της αδούλωτης και απροσκήνητης λεβεντογενιάς του 1955-59.

Κάθε σπιθαμή γης, κάθε πέτρα, οι πόρτες, τα παράθυρα, τα σίδερα όλα έχουν καταγράψει τον πόνο, την αγωνία αλλά και το μεγαλείο και τη λεβεντιά των ηρωικών παιδιών της Ε.Ο.Κ.Α.

Αν μπορούσαν να μιλήσουν οι τοίχοι, και μας έλεγαν πόσα είδαν και πόσα άκουσαν, αν μπορούσαν να ιστορήσουν και να περιγράψουν τη λεβεντιά και την αξιοπρέπεια του καθενός, αν μπορούσαν να μας μεταφέρουν το μεγαλείο εκείνης της γενιάς, θα μας εξιστορούσαν το αγωνιστικό πνεύμα, την πίστη και την αγάπη προς την Ελλάδα και τη λαχτάρα για Ένωση με τη μάνα Ελλάδα όλων όσοι πέρασαν από εδώ.

Βρισκόμαστε στον ιερό χώρο των Φυλακών όπου συσσωρεύεται το μεγαλείο της γενιάς του '55. Εδώ όπου χώρεσε η τιμή, η αξιοπρέπεια και η λεβεντιά της αθάνατης Ε.Ο.Κ.Α. Εδώ όπου γράφτηκε μια από τις ωραιότερες σελίδες του Κυπριακού Έπους.

Βρισκόμαστε εδώ ταπεινοί προσκυνητές για να αναβαπτιστούμε, να νιώσουμε το μεγαλείο της αθάνατης εκείνης εποχής να αναλογισθούμε ποιοι είμαστε, πού πάμε, τι κάνουμε.

Ποιος είναι ο σημερινός μας ρόλος; Ποιες οι ευθύνες μας;

Εμείς που είχαμε, την ατυχία να επιζήσουμε, για να βιώσουμε και να δούμε τα όσα τραγικά έγιναν και γίνονται.

Ζούμε από το 1960 μέχρι σήμερα μια φθίνουσα εθνική πορεία, που μας οδήγησε στα σημερινά τραγικά δεδομένα, με απρόβλεπτους κινδύνους να μας απειλούν.

Αναλογιζόμαστε τι να πούμε στα παλληκάρια μας. Τι θα πούμε στους εννέα ηρωομάρτυρες της αγχόνης; Τι να πούμε στον Ζήδρo, στον Ψαρό, στον Μιλτιάδη, στον Μάρκο;

Να τους ζητήσουμε να μας συγχωρέσουν. Άραγε έχουμε δικαίωμα να τους ζητήσουμε βοήθεια;

Το μόνο ίσως δικαίωμα που έχουμε είναι να γονατίσουμε, να υποκλιθούμε και να ζητήσουμε συγχώρεση για τα λάθη και τις παραλείψεις μας.

Να ζητήσουμε συγγνώμη γιατί ξεφύγαμε από τους στόχους μας, χάσαμε τον προσανατολισμό μας. Μας νίκησαν οι αδυναμίες μας.

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες, απόγονοι και συγγενείς των Ηρώων και των Αγωνιστών, έχουμε υποχρέωση να σταθούμε στις επάλξεις, να εντείνουμε τις προσπάθειές μας και να αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να σώσουμε την πατρίδα μας από τους μεγάλους κινδύνους που μας απειλούν. Δεν έχουμε δικαίωμα να μένουμε απαθείς, ούτε να εφησυχάζουμε. Πρέπει να ανακόψουμε τον κατήφορο και να ανατρέψουμε τα σχέδια των εχθρών μας.

Όσοι απ' εμάς τους Αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α είμαστε στη ζωή, με τις δυνάμεις που ο Πανάγαθος Θεός θα μας δώσει ακόμα, θα αγωνιζόμαστε για τη

σωτηρία της Κύπρου μας. Εμείς δεν παραδινόμαστε ούτε αποδεχόμαστε τετελεσμένα που οι Τούρκοι, βασισμένοι στα λάθη μας, δημιούργησαν. Πιστεύουμε στο δίκαιο και αποδεχόμαστε την εφαρμογή των αρχών και των κανόνων του Ο. Η. Ε και της Ε.Ε. Αναγνωρίζουμε ότι οι καιροί είναι δύσκολοι. Περάσαμε όμως και αντέξαμε πολλές δυσκολίες. Θα αντέξουμε και τώρα.

Κάτω από αυτόν τον ιερό θόλο της εκκλησίας των Φυλακών, όπου τα δύσκολα χρόνια του 1955-59, οι Κατάδικοι της τιμημένης Ε.Ο.Κ.Α γονατούσαν και προσεύχονταν, μέσα από τα κελιά μας όπου είναι μαζεμένος ο πόνος, μέσα από την αγιασμένη αγχώνη και πάνω από τους ιερούς τάφους των «Φυλακισμένων Μνημάτων», ζητούμε από την πολιτική ηγεσία να μην ξεχνά τον Κυπριακό λαό. Θα είναι λάθος να φέρουμε σχέδιο λύσης του

Κυπριακού που θα παραβιάζει τις Αρχές του Ο.Η.Ε. και θα παραχωρεί δικαιώματα στην Τουρκία εις βάρος του λαού μας γιατί τότε ο λαός μας θα πει και πάλιν ΟΧΙ.

Καλούμε την πολιτική ηγεσία και τον λαό, ανεξάρτητα από οποιεσδήποτε διαφωνίες κι αν υπάρχουν μεταξύ μας, να επικρατήσει ομόνοια και ενότητα, ώστε με αίσθηση ευθύνης και με γνώμονα τη σωτηρία της μικρής πατρίδας, να ανατρέψουμε τα εις βάρος μας δεδομένα, να ανακόψουμε τα σχέδια των Αγγλοτούρκων και να διεκδικήσουμε το δίκαιό μας. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μας πείσει να αποδεχθούμε την αδικία.

Οι Αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α δεν έχουμε δικαίωμα να προδώσουμε αυτά για τα οποία πολεμήσαμε.

Επίσκεψη ΕΝΩΣΗΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ Ε.Ο.Κ.Α 1955 - 1959 ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΝΑΠΑ

Τον Παντελή Καρατζιά

Η Ένωση Αγωνιστών Αμμοχώστου ΕΟΚΑ 1955-59 στην προσπάθειά της να συσφίξει τις σχέσεις της με τους κατοίκους της Ελεύθερης Περιοχής Αμμοχώστου, είχε συναντήσεις/επισκέψεις με τους Δημάρχους της Επαρχίας. Η τελευταία συνάντηση που είχε ήταν στις 23 Ιανουαρίου 2014. Μέλη της Εκτελε-

στικής Γραμματείας της Ένωσης, με στελέχη της Επαρχιακής Επιτροπής Ελεύθερης Περιοχής Αμμοχώστου, επισκέφθηκαν τον Δήμο Αγίας Νάπας, όπου τους υποδέχθηκε στην αίθουσα συνεδριάσεων ο Δήμαρχος Γιάννης Καρούσος.

Αναμνηστική φωτογραφία μπροστά από το Δημοτικό Μέγαρο Αγίας Νάπας. Διακρίνονται οι: Ζαχαρίας Παναγίδης (πρόεδρος), Παντελής Καρατζιάς (αναπληρωτής πρόεδρος), ο Δήμαρχος Αγίας Νάπας κ. Ιωάννης Καρούσος και μέλη της Εκτελεστικής και του Α.Σ. της Ένωσης Αγωνιστών Αμμοχώστου.

Ο Δήμαρχος καλωσόρισε τα στελέχη της Ένωσης Αγωνιστών και εξέφρασε την ιδιαίτερη χαρά του, που του δόθηκε η ευκαιρία να βρίσκεται ανάμεσα σε ανθρώπους που αγωνίστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας τους διακινδυνεύοντας την ίδια τους τη ζωή και οι οποίοι αποτελούν για τις νέες γενεές παράδειγμα προς μίμηση, ιδιαίτερα σήμερα, όπως ανέφερε, στους δύσκολους και χαλεπούς καιρούς που περνά η πατρίδα μας, τόσο σε πολιτικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο.

Στη συνέχεια ο Δήμαρχος ενημέρωσε τους παρευρισκομένους για την Αγία Νάπα και τα αξιοθέατά της και αναφέρθηκε στις διάφορες δραστηριότητες καθώς και στους βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους του Δήμου. Ακολουθώντας απάντησε σε ερωτήματα που του τέθηκαν,

Στην αντιφώνησή του ο Πρόεδρος της Ένωσης Αγωνιστών Αιμοχώστου ΕΟΚΑ 1955-1959 Ζαχαρίας Παναγίδης, ευχαρίστησε θερμά τον Δήμαρχο για την ενημέρωση και τη φιλοξενία που έτυχαν και τόνισε ότι για να υπάρξει συνέχεια του απελευθερωτικού αγώνα 55-59 πρέπει να παραμείνει άσβεστη η φλόγα για επιστροφή στα κατεχόμενα εδάφη μας και να υπάρχει από όλους προσήλωση στα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη.

Μετά το πέρας της συνάντησης όλη η ομάδα ξεναγήθηκε στο μουσείο «Θαλάσσια Ζωή» όπου ενημερώθηκε με λεπτομέρεια για τα εκθέματα του μουσείου. Στην αρχή παρακολούθησαμε ένα ντοκιμαντέρ σχεπκό με την ιστορία της Κύπρου με βάση το καράβι «Κερύνεια 2» και με συντομία περάσαμε όλες τις ιστορικές περιόδους της Κύπρου.

Μετά σταθήκαμε και είδαμε το καράβι «Κερύνεια 2», ακριβές αντίγραφο του καραβιού «Κερύνεια» που το πραγματικό βρίσκεται στα κατεχόμενα. Μετά το ταξίδι του, μεταφέρθηκε εκεί που είναι σήμερα και εκτίθεται στους επισκέπτες του Μουσείου. Προβάλλοντας το ο ξεναγός στους τουρίστες, τού δίνεται η ευκαιρία να αναφερθεί και να εξηγήσει τα της τουρκικής εισβολής και κατοχής. Επίσης μέσα στα άλλα εκθέματα που είδαμε μας έκαμε εντύπωση η ανεύρεση οστών μικρών ελεφάντων σε σπηλιά της περιοχής. Οι ανασκαφές ακόμα συνεχίζονται.

Στο τέλος, φεύγοντας από το Μουσείο, καταθέσαμε στεφάνι στο μνημείο του ήρωα της ΕΟΚΑ Λουκά Λουκά και των πεσόντων της τουρκικής εισβολής Γιαννάκη Παπουλή και Χρίστου Χρίστου.

Αρακοίγωση

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α.

Συναγωνιστές και φίλοι, οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α, όπως κάθε χρόνο έτσι κι' εφέτος οργανώνουν «Κρουαζιέρα με το SALAMIS FILOXENIA» από 17/9/2014-25/9/2014

Ελάτε μαζί μας και σεις για να περάσουμε όμορφα, να χαλαρώσουμε για λίγες μέρες από όλα εκείνα που ακούμε και βιώνουμε καθημερινά και τα οποία μας πληγώνουν.

Ελάτε μαζί μας για ένα προσκύνημα στην αιώνια Ελλάδα για να ανανεώσουμε τους εαυτούς μας. Να επισκεφτούμε το χωριό Ακρίτας που υπηρέτησε ως Ανθ'γός ο Ήρωας Γρηγόρης Αυξεντίου που απέχει από τη Θεσσαλονίκη περί τα 70 χιλιόμετρα. Επίσης όσοι θέλουν μπορούν να επισκεφθούν

το χωριό «Αυξέντειο» στη Ξάνθη καθώς και άλλους ιστορικούς χώρους της Ελλάδας.

Μπορείτε να εφοδιαστείτε με φυλλάδια ή και πληροφορίες για την «Κρουαζιέρα» από τους Συνδέσμους Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α Προδρόμου αρ.40 Στρόβολος ή και από τα κατά τόπους γραφεία των ταξιδιωτικών Γραφείων "SALAMIS TOURS". Επίσης μπορείτε να τηλεφωνείτε στη Γραμματεία των Συνδέσμων Αγωνιστών στον κ. Χαράλαμφο Συμεού στο τηλ. 22 423333 ή και στον κ. Κυριάκο Γρήγορα στο τηλ. 99 429972.

Σας περιμένουμε να ανταποκριθείτε και να σας έχουμε μαζί μας.

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ

**Πάτμος - Λήμνος - Θεσσαλονίκη - Καβάλα
Ικαρία - Σύρος (Τήνος) - Σύμη**

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΤΙΜΕΣ ΚΑΤ'ΑΤΟΜΟ ΣΕ ΕΥΡΩ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΜΠΙΝΑΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΜΠΙΝΩΝ	ΣΑΤΑΣΤΡΩΜΑ	ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ ΜΕΧΡΙ 31/07/14	ΤΙΜΕΣ ΑΠΟ 01/08/14
A	Εσωτερική, 2 κρεβάτια και 3η / 4η καουτσά, Νιούς και Τουαλόα	Αίθρι	690	790
B	Εσωτερική, 2 κρεβάτια και 3η / 4η καουτσά, Νιούς και Τουαλόα	Μίνερνα	730	830
C	Εσωτερική, 2 κρεβάτια και 3η / 4η καουτσά, Νιούς και Τουαλόα	Νέβους	790	900
D	Εξωτερική, διπλό κρεβάτι, Νιούς και Τουαλόα	Νέβους / Μίνερνα	830	940
E	Εξωτερική, 2 κρεβάτια και 3η / 4η καουτσά, Νιούς και Τουαλόα	Μίνερνα	860	980
F	Εξωτερική, 2 κρεβάτια και 3η / 4η καουτσά, Νιούς και Τουαλόα	Νέβους	900	1,020
G	Εξωτερική 2 κρεβάτια ή 3 καουτσά ή διπλό κρεβάτι, Νιούς και Τουαλόα	Ολύμπια / Ροσείδα	920	1,040
H	Πολυκάτοικο, Εξωτερική, διπλό κρεβάτι με μονό ή διπλό καναπέ / κρεβάτι, Μπλόνο ή Νιούς και Τουαλόα	Ολύμπια / Ροσείδα	970	1,100
I	Μικρό σκάφος, Εξωτερική, δύο κρεβάτια και σαλόνι με διπλό καναπέ - κρεβάτι, Μπλόνο και Τουαλόα	Ροσείδα	1,030	1,170
J	Σκάφος, Εξωτερική, διπλό κρεβάτι και σαλόνι με διπλό καναπέ - κρεβάτι, Μπλόνο και Τουαλόα	Ολύμπια / Ροσείδα	1,080	1,220
K	Μεγάλη Λούτζα, Εξωτερική, διπλό κρεβάτι, σαλόνι με διπλό καναπέ - κρεβάτι, Μπλόνο και Τουαλόα	Ολύμπια / Ροσείδα	1,125	1,270
Επιβάρυνση 3ου ή 4ου ενήλικα που μοιράζεται Εσωτερική καμπίνα			460	530
Επιβάρυνση 3ου ή 4ου ενήλικα που μοιράζεται Εξωτερική καμπίνα			550	630
Παιδιά μέχρι 12 ετών ταξιδεύουν πληρώνοντας μόνο φόρους και άλλες υπηρεσίες, όταν μοιράζονται την καμπίνα με τουλάχιστον δύο ενήλικες.				
Οι πιο πάνω τιμές περιλαμβάνουν τους ακόλουθους λιμενικούς φόρους και άλλες υπηρεσίες:		Ενήλικες	100	
		Παιδιά	100	
Ασφάλεια Ταξιδιού (Προαιρετική)		Ενήλικες	20	
		Παιδιά	10	

Ποιήματα ΑΝΔΡΕΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Από τη Σύνταξη

Με ιδιαίτερη χαρά φιλοξενούμε και παρουσιάζουμε στον «ΑΓΩΝΙΣΤΗ» δείγματα της ποίησης του συναγωνιστή και καταξιωμένου εκπαιδευτικού/ποιητή και μέλους του Ανωτάτου Συμβουλίου του Σ.Α.Π.Ε.Λ. κ. Ανδρέα Χαραλαμπίδη. Όλα τα θέματα της ποίησής του είναι παρμένα από τη ζωή και τη δράση των ηρώων της Ε.Ο.Κ.Α και τα χαρακτηρίζει ένας έντονος λυρισμός που εκπηγάζει από τον πατριωτισμό, την αυτοθυσία, την ανιδιοτέλεια, την πίστη στον Θεό και την Πατρίδα και ταυτοχρόνως αποτείνεται στους νέους στους οποίους αφού υποδεικνύει πρότυπα ζωής, τους καλεί να φανούν αντάξιοί τους.

Στην τελευταία αυτή συλλογή του περιλαμβάνονται τα ποιήματα:

Για τους νεκρούς ήρωες της Ε.Ο.Κ.Α 1955-59 - Γεώργιος Γρίβας Διγενής - Γρηγόρης Αυξεντίου - Κυριάκος Μάτσης - Πεζοτράγουδα για τον Ευαγόρα Παλληκαρίδη - Για τους εννέα ήρωες της Ε.Ο.Κ.Α που απαγχονίστηκαν από τους Άγγλους - Για τους δεκατρείς αγωνιστές ήρωες της Ε.Ο.Κ.Α, που πέθαναν από τα βασανιστήρια των Άγγλων χωρίς να προδώσουν.

Δειγματοληπτικά παραθέτουμε ένα από τα ποιήματά του:

ΕΟΚΑ 1955-59

*ΕΟΚΑ αξεπέραστη,
ΕΟΚΑ δοξασμένη,
την Κύπρο ελευθέρωσες,
που ήταν σκλαβωμένη.*

*ΕΟΚΑ αξεπέραστη,
ΕΟΚΑ δοξασμένη,
στους κόλπους σου δοξάστηκαν
ήρωες τιμημένοι.*

*ΕΟΚΑ αθάνατη
ΕΟΚΑ ξακουστή,
ΕΟΚΑ του Μακάριου
και του Διγενή.*

*ΕΟΚΑ του Καραολή
ΕΟΚΑ του Δημητρίου,
ΕΟΚΑ του Μάτση
και του Αυξεντίου.*

Ο «ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ» χαιρετίζει την έκδοση των 8 αυτών ποιημάτων και συγχαίρει εγκάρδια τον ποιητή.

Ποιήματα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

**«Του κόσμου η πιο σωστή στιγμή σημαίνει: Ελευθερία
Έλληνες μέσ' τα σκοτεινά δείχνουν το δρόμο: Ελευθερία»**

(Οδυσσέας Ελύτης)

Παιδιά της Κύπρου και της Ελευθερίας

Του Κωνσταντίνου Π. Κωνσταντινίδη

Στους ήρωες λογίζεται αυτός που θυσιάστη
αυτός π' ανδρείος φάνηκε με τη γενναία πράξη.
Η ανδρεία είναι αρχή γεμάτη αυτοθυσία
την έχουν κι όσοι μάχονται για την ελευθερία.
Όσοι ανδρείοι ένοιωσαν υπόχρεοι στην κλήση
ομηρικά πολέμησαν η λευτεριά ν' ανθίσει.
Εκείνοι όπου έπεσαν στον αγώνα μέσ' τη βράση
για πάντα νιοι θα μένουνσι κανείς μη τους ξεχάσει.
Αξέχαστοι θα μένουνσι κι αυτοί που 'πιβιώσαν
που τα βουνά της Κύπρου μας μαχόμενοι όργωσαν.

Όλων οι πράξεις 'ρωϊκές, είτε πέσαν, είτε ζήσαν
τον θάνατον απήφησαν, τη ζωήν ελησιμονήσαν.
Άλλοι αντάρτες γίνασι κι άλλοι μαντατοφόροι
άλλ' υλικό μετάφεραν πολλοί κι οι οπλοφόροι.
Άλλοι τις βόμβες έφτιαχναν άλλοι τες κουβαλούσαν
άλλοι τα όπλα άρπαζαν από σταθμούς που δρούσαν.

.....
Αν κάποιοι συλλαμβάνονταν σκληρά τους τυραννούσαν
στο ύψος τους εστέκονταν, τον όρκον τους τηρούσαν.
Στες ανακρίσεις άντεχαν το είχαν 'ποφασίσει
στα νύχια των ανακριτών 'νείς δύσκολα θα ζήσει.

Όλοι παίζαν το ρόλο τους μέσα εις τον Αγώνα
κανέννας δε περίσσευε στis πατρίδας το χειμώνα.
Στις τάξεις της Οργάνωσης όλοι συστραστευτήκαν
σκοπό είχαν την Ένωση γι' αυτήν αγωνίστηκαν.
Μακάριο ν και Διγενήν ακολουθήσαν όλοι
για να γευτούσιν τον καρπό στο εύφορο περβόλι.
Καρπόν με τέτοιον άρωμα πούποτε δεν γεύτηκαν
γιατί ποτίστηκαν καλά
μ' αίμα 'π' αμούστακα παιδιά
τα δέντρα που καρπίσαν.

2 «Αυλή» ήταν ο κωδικός (ψευδώνυμο) του τελωνείου Λεμεσού όπου, παράνομα, κατέφθανε οπλισμός στην Κύπρο, ατιοπλοϊκώς, μέχρι το τέλος 1956.

Ποίημα Αφιερωμένο
Στον Σταυραετό του Μαχαιρά
Στον Έφεδρο Ανθυπολοχαγό
Γρηγόρη Πιερή Αυξεντίου

Της Παναγιωτούς Ναζίρη

Θέλεις να δεις πταλ리카ρκιές τζαι δόξαν ν'αντικρύσεις;
 Θέλεις να δεις του Διγενή το πρώτο παλλικάρι;
 Τον Αυξεντίου θέλεις να δείς το καύχημα της Λύσης!
 Θέλεις να δεις τον ήρωα της Κύπρου το καμάρι;

Πάενε πάνω να τον βρείς στον Μασσαιρά τα μέρη
 Να δεις στραπές, να δείς βροντές, να δεις την γή που σσιέται
 Να δείς τον Harding πόρκεται τζαι άλλο στρατό να φέρνει
 Το ένα βουνό να κάφκεται, τζαι τ'άλλο να κτυπιέται

Πόμπες τζαι σφαίρες πέζουνσιν τζαι αντηλαλούν τα όρη
 Πουλιά, θυρία τζ'αγρινά βουρούν για να γλυτώσουν
 Τζαι ένας Εγγλέζος άμναλος, φωνάζει στον Γρηγόρη:
 Εγγλέζικα τζαι Ελληνικά:
 Surrender - Παραδώσου!!

«Ελάτε να με πιάσετε αν το λαλεί η καρδιά σας»
 Που μες τα βάθη της σπηλιάς ακούστειν η φωνή του
 «Να πολεμάτε ξέρετε λαλείτε τζαι περνά σας,
 Κοντέψετε για να φανεί ποιος πολεμά περρίτον»

Σαν το lionτάρι που άμα δεί ν' αρπάζουν τα παιδικιά του λυσιδιά
 τζ' αφροί σηκώνονται που το δικό του στόμα,
 έτσι έμοιαζε ο Αυξεντίου τζαι παραπάνω ακόμα.
 Ασυρματούν ν'αρτει στρατός νάρτουν Αεροπλάνα
 Πεζίνες τζαι τετράολαα πολλά να κουβαλήσουν,

*Νάρτουν να πάρουν τους νεκρούς, τους Άγγλους που επεθάναν
Να κρούσουν το κρυσφύγετο τον Αυξεντίου να κρούσουν*

*Τέθκοια καρκιά, τέθκοια ψυσιή, στον κόσμο εν εφάνη
Η τόλμη του τζι αντρισιιά ενθύμιον ενάνη
Τζαι ο τόπος που μαρτύρησε Προσκύνημα Εγίνη!*

Κώστας Ναζίρης
Κερύνεια 1960

Το πιο πάνω ποίημα απάγγειλε εντελώς αυθόρμητα η κ. Παναγιωτού Ναζίρη, μόλις άκουσε τον θάνατο του Σταυραετού του Μαχαιρά Γρηγόρη Αυξεντίου.

Το κατέγραψε ο γιος της Κώστας Ναζίρης και δημοσιεύεται για πρώτη φορά.

Επικήδειος λόγος ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΙΕΡΟΥ ΦΑΚΛΑΜΑ

Του φιλόλογου Κυριάκου Χατζηλουκά

Θλιμμένος ο Μάρτης στις δεκατρείς του, σίγησε απογευματινά κι αναπάντεχα την καρδιά του φίλου Γιώργου Φακλαμά. Είθε ο Σωτήρας Κύριος να οδηγήσει την ψυχή του σε χώρο δικαίων.

Όταν αποχαιρετάς συνομήλικο και συμπορευτή από τα παιδικά χρόνια στη ζωή το μυστηριώδες θέμα του θανάτου γίνεται ακόμα πιο ακατανόητο.

Μ' αυτή τη θέση αρχίζω τον επικήδειο μου Πανιερότατε, σεβαστό ιερατείο κι ευσεβές χριστιανό πλήρωμα. Με την ίδια θα μείνω αταλάντευτα ως το τέλος του λόγου μου.

Η γενιά μας περίμενε Γιώργο, εκεί που μόλις άρχισε ν' αντιλαμβάνεται τη ζωή και τον κόσμο της, προσβλήθηκε από τις ωριμάζουσες φλόγες της λευτεριάς. Ο σερνόμενος χορός συμπαρασύρει με την ορμή του κάθε επιφύλαξη. Δεν υπάρχει μέλλον. Βασιλεύει ένα συνεχές παρόν. Ξέφυγες φίλατε Γιώργο από τα βέλη του κατακτητή και κοιμήθηκες ειρηνικά χρόνια πολλά μετά. Μένουμε άναυδα εκστατικοί στις βουλές του Κυρίου.

Το κάλεσμα της Ένωσης Αγωνιστών Αμμοχώστου 1955-59 να την εκπροσω-

πήσω στον επικήδειό σου, ενώ μου αφαιρεί άλλη επιλογή, ενισχύει την επιθυμία μου να σου απευθύνω εκλεκτέ αγωνιστή το ύστατο χαίρε.

Ο προκειμένος κεκοιμημένος ανήκει σε παλιά οικογένεια που πλήρωσε ακριβά το χαράτσι, τον κεφαλικό φόρο της Τουρκοκρατίας.

Γεννημένος, στα 1940 από τον Φρεναρίτη Πιέρο Γεωργίου Φακλαμά και τη Στυλλιώτισσα Δέσποινα, το γένος Χαράλαμπου Κάρουλλα, πήρε αρχές και εφόδια αντλημένα από τις δεξαμενές του τόπου, συνδυάζοντας τήν σαν ανοιχτό βιβλίο Κοκκινοχωριάτικη απλότητα με τη γλυκεία ανυστερότητα της Μεσαορίας.

Εργατικός και φιλοπρόοδος στο έπακρο ο πατέρας του έμαθε σ' αυτόν και στ' αδέρφια του πολύτιμες τεχνικές για τις αγροτικές ασχολίες συνολικά και ιδιαίτερα για την κηπουρική. Προπάντων όμως δίδαξε με το παράδειγμά του. Νυμφεύτηκε την ενάρετη Κυριακούλα, κόρη του Κωνσταντή Κκορά και της Ξενούς Τριάρου.

Το νεαρό ζεύγος κατοίκησε στην ενορία της Αγίας Ζώνης στο Βαρώσι κι ενώ άρχισε να δημιουργεί το βίος του

στην απλοχωριά των Κτημάτων Κκαράδων και Φακλαμάδων, επήλθε ο σίφουνας της εισβολής των Τούρκων, που το ανάγκασε, ρημάζοντας ελπίδες, να εγκαταλείψει τα λίγα μέτρα τώρα εκτός του περιφραγμένου χώρου της πόλης σπιτικό.

Παλεύοντας ενάντια σε αντιξοότητες ανέστησε τα πάγκαλα παιδιά του, Δέσποινα και Κώστα, αποκαθιστώντας τα λαμπρά.

Αξέχαστέ μας, μάς αφήνεις πληθωρικές θύμησης του τετράχρονου Αγώνα, που όλοι στην πατρική σου οικογένεια τού αφιερωθήκατε.

Να χάνεσαι ανάμεσα σε μορφές αγαπημένες του μάχιμου Αγώνα, που πέρασαν πριν από σένα στις όχθες του Αληθινού ανάμεσα τους οι αντάρτες, ο Φώτης Πίττας, του Αχυρώνα ο αετός, ο Γιώργος Σιάκκας κι ο Γιωρκαλλάς Καλογήρου, ο Μιχάλης κι ο Φίλιππος Πίττα, ο Λουκής Χατζηλουκάς, ο Γιάσος Καπιτάνου, ο Θεόδουλος Ζαχαΐος, ο Αντώνης Σακάτος, ο Κυριάκος Κουτσός, ο Γιώργος Ξύδιας, ο Αντώνης Τταππαλός.

Να φτάνετε στην Αχερίτου, να ξαποσταίνετε στο Κάτω Βαρώσι, να προσκυνάτε την Ασπροβουνιώτισσα, με την έγνοια σας στη σπηλιά τ' Αϊ-Νίκαντρου και τη φρεναρίτιρη πλατεία, που μόνο η θεία εύνοια φύλαε από ολοκαύτωμα. Μετατρέψατε τα πατρικά σας σε κέντρα καταφυγής αγωνιστών

και φύλακες των πανοπλιών των. Τιμή στους γονείς σας πατεράδες και μανάδες που σας έμαθαν τι θα πει χρέος και σας σύνδραμαν.

Οι επιζώντες συναγωνιστές σου Φίλιτατε Γιώργο μαζί με τον ύστατο τους ασπασμό, σου δίνουν την υπόσχεση ότι δεν απεμπολούν ούτε ένα ι των ιδανικών του μεγάλου έπους της ΕΟΚΑ και θα μείνουν ως τη στερνή τους ώρα προασπιστές του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.

Αξέχαστέ μας, το πέρασμά σου από τη ζωή είναι αντιπροσωπευτικό όλων εκείνων που ξέρουν να λένε ναι στις ευγενικές προσκλήσεις, ζώντας τη συντροφικότητα και την αγάπη.

Οι απομείναντες να διατηρούμε αλώβητη τη μνήμη σου.

Η Παναγιά, Αρχάγγελοι, τοπικοί κι άλλοι άγιοι ας σε συνοδεύουν στο αιώνιο σου ταξίδι. Απαντιέσαι ήδη με τις λευκές ψυχές των γονιών σου.

Ο Κύριος του Παντός είθε να καταλαγιάσει το βαρύ πόνο της γυναίκας σου Κυριακούλας των παιδάγγωνών σου, της Δέσποινας, του Κώστα, της Κυριακής, της Αιμιλίας, του Γιώργου και της Μαρίας, των αδελφών σου κι' όλων όσων σ' αγάπησαν.

Πανάλαφρη η γη που θα σε σκεπάσει και θαλπερός ο ουράνιος σου οίκος, με μελωδούς αγγέλους.

Αιωνία σου η μνήμη.

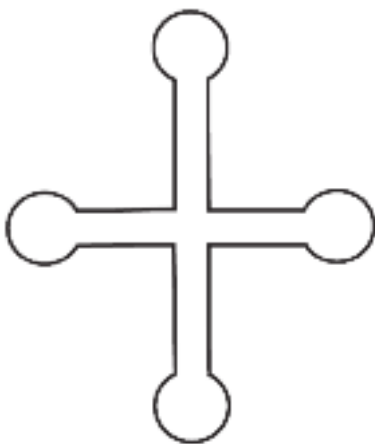
ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
6 /3 2011	Λεωνίδας Μαρινέρος	86 ετών	Άγιος Θεράπων Λεμεσού
26/11/13	Νεόφυτος Πολυκάρπου	74 ετών	Άγ. Επιφάνιος Ορεινής
26/11/13	Λοΐζος Κούλας	76 ετών	Ευρύχου
3/12/13	Ανδρέας Πασχαλίδης Δαρίβας	79 ετών	Τρίκωμο
4/12/13	Ανδρέας Χατζηστυλλή	90 ετών	Λάρνακας Λαπήθου
9/12/13	Κυπριανός Μ. Παπαμιχαήλ	74 ετών	Εργάτες
16/12/13	Σάββας Λογίδης	78 ετών	Γερόλακκος
18/12/13	Μάμας Κουμή (Κουρρή)	77 ετών	Τρίκωμο
21/12/13	Ανδρέας Χαραλάμπους (Ταπάνη)	75 ετών	Ποταμός Κάμπου
22/12/13	Νίκος Πιττοκοπίτης	72 ετών	Δρούσια
26/12/13	Γεώργιος Γεωργιάδης	76 ετών	Μέσανα Πάφου
26/12/13	Ανδρόνικος Μιχαήλ	77 ετών	Άγιος Ανδρόνικος Καρπασίας
27/12/13	Ευαγόρας Διονυσίου	83 ετών	Μοσφίλι
5/1/14	Σπύρος Νεάρχου	86 ετών	Μάμμαρι
6/1/14	Χριστόδουλος Πίττας	74 ετών	Πραστεϊό Μόρφου
9/1/14	Σάββας Αντωνίου	79 ετών	Παλλουριώτισσα
13/1/14	Χαράλαμπος Χατζηθεοδοσίου	83 ετών	Στύλλοι Αμμοχώστου
14/1/14	Χριστόφορος Π. Χριστοφή	83 ετών	Πελένδρι
16/1/14	Ιωσήφ Στεφανίδης	84 ετών	Λευκόνοικοι
19/1/14	Άννα Δημητράκη Δημητρίου	93 ετών	Άγιος Παύλος Λευκωσίας
20/1/14	Προκόπης Παπαγεωργίου	98 ετών	Άγιος Ανδρόνικος Καρπασίας
21/1/14	Ευρυδίκη Δημοσθένους	80 ετών	Αλαμινός
23/1/14	Γεώργιος Ανδρέου (Βαρωσιώτης)	80 ετών	Άγιος Γεώργιος Σπαθαρικού
25/1/14	Πρόδρομος Κ. Βίττη	78 ετών	Καλοψίδα
26/1/14	Παναγιώτης Αντωνίου Γιωργαλλή	84 ετών	Άρσος Λάρνακας
29/1/14	Ανδρέας Τσιάρτας	80 ετών	Πολύστυπος
29/1/14	Ιωάννης Ιλαρίωνος	84 ετών	Πέτρα Σολέας
3/2/14	Ανδρέας Δημητρίου	89 ετών	Άρδανα Αμμοχώστου
3/2/14	Παναγιώτα Κουντούρη	92 ετών	Άγιος Μάμας Λεμεσού
3/2/14	Γεώργιος Παναγή	83 ετών	Παλαιομέτοχο
6/2/14	Δημήτρης Νεοκλέους	87 ετών	Αστρομερίτης

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
7/2/14	Γιάννης Γεωργίου	90 ετών	Παλλουριώτισσα
7/2/14	Αντώνης Χαραλάμπους	81 ετών	Λεμεσός
11/2/14	Αργυρός Κυριάκου	80 ετών	Γέρι
13/2/14	Κώστας Ψαράς	80 ετών	Άσσια Αμμοχώστου
13/2/14	Αθανάσιος Κωνσταντίνου	95 ετών	Αργάκα Πάφου
15/2/14	Ανδρέας Σωκράτους	81 ετών	Άγιος Δομέτιος
21/2/14	Μάκης Παπαχαραλάμπους	76 ετών	Τρούλλοι Λάρνακας
23/2/14	Αντώνης Αεροπόρος	77 ετών	Κολόσσι
24/2/14	Ανδρέας Καρακίτης	72 ετών	Αθηνένου
25/2/14	Αντωνάκης Κωνσταντίνου	89 ετών	Τρίκωμο
28/2/14	Μιχάλης Νικολάου (BAMBINO)	78 ετών	Πολύστιπος
2/3/14	Χριστόφορος Παπαδόπουλος	80 ετών	Ακρούντα Λεμεσός
5/3/14	Γεώργιος Βασιλείου (Ψαράς)	83 ετών	Λευκωσία
8/3/14	Χριστάκης Αντωνίου	73 ετών	Άγιος Αμβρόσιος Κερύνειας
9/3/14	Μαρία Λ. Μολέσκη	84 ετών	Ακανθού
15/3/14	Πάτροκλος Σταύρου	81 ετών	Λευκωσία
15/3/14	Αμαλία Δίπλαρου	88 ετών	Κοιλάνι
20/3/14	Θεόδωρος Παπαλαμπριανού	84 ετών	Αλάμπρα
26/3/14	Γεώργιος Ν. Λύτρας	75 ετών	Αθηνένου
28/3/14	Σωτήρης Αγγελή	76 ετών	Μαραθόβουνος
30/3/14	Χαράλαμπος Πατσαλίδης	94 ετών	Κάμπος Τσακκίστρας
8/4/14	Χαράλαμπος Μιλτιάδου (Πάμπος)	74 ετών	Σπήλια
8/4/14	Στρατής Γεωργίου	96 ετών	Άγιος Κωνσταντίνος Λεμεσού
8/4/14	Γεώργιος Διάκου	76 ετών	Άγιος Θεόδωρος Καρπασίας
20/4/14	Ανδρέας Μιχαηλίδης	82 ετών	Αγρίδια
21/4/14	Ανδρέας Μαύρος	90 ετών	Αγρός
23/4/14	Κώστας Τουμπής	74 ετών	Καλοψίδα
23/4/14	Ανδρέας Θ. Λουκά	78 ετών	Περιστερωνοπηγή
23/4/14	Χρυσάνθος Γ. Παφίτη	93 ετών	Χλώρακα
23/4/14	Ανδρέας Θεράποντος Λουκά	78 ετών	Περιστερώνα Αμμοχώστου
30/4/14	Δημήτρης Πιερή	85 ετών	Αραδίππου
2/5/14	Σάββας Σημιανός	77 ετών	Καραβάς
4/5/14	Λουίζα Κοντεμενιώτου	83 ετών	Μόρφου
6/5/14	Ανδρέας Νεοφύτου	74 ετών	Καϊμακλί

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

[illegible]

Εορτασμός 1ης Απριλίου 1855 - Ομιλία Θάσου Σοφοκλέους	3
Μνημείο Ηρώων Ε.Ο.Κ.Α στην Αθήνα	10
Χαιρετισμός Θάσου Σοφοκλέους	12
» Ανδρέα Μαΐμαρίδη	14
Απονομή ΧΡΥΣΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ στον Πρόεδρο Κάρολο Παπούλια .	16
20χρονα «ΑΓΩΝΙΣΤΗ» - Χαιρετισμός Θάσου Σοφοκλέους	19
- » Ανδρέα Μαΐμαρίδη	20
- » Ρογήρου Σιπιλλή	21
Ιστορικό της έκδοσης	22
Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Σ.Ι.Μ.Α.Ε	23
Νέες Επιτροπές του Σ.Ι.Μ.Α.Ε	24
Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΔ.Α.Α.Ε	25
Νέο Δ.Σ. του Συνδέσμου Ανταρτών Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959	26
«ΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»	27
Φυλλάδιο ΔΙΓΕΝΗ	28
Διαταγή ΔΙΓΕΝΗ	30
Χωρίς φόβο και πάθος	31
Τάφε έφη Νίκος Ζαχαριάδης του Κ.Κ.Ε	34
«Ευτυχώς ηττηθήκαμε σύντροφοι»	37
Οι τελευταίες μέρες της Βασιλεύουσας	43
Ορθόδοξοι Χριστιανοί Μάρτυρες στην Κίνα	51
ΜΝΗΜΕΣ: Η 60χρονη Ελένη Νικολάου από την Αφάνεια	57
Η Ε.Ο.Κ.Α στην επαρχία Κερύνειας	58
Προσωπικές μαρτυρίες του Τομεάρχη Τεύκρου Λοΐζου	62
Απόπειρα κατά της ζωής του Χάρντινγκ	68
Παρουσίαση και Βράβευση του «Οδοιπορικού Ελευθερίας»	70
Ο γιατρός μάς συμβουλεύει	71
Η Αστυνομία μάς συμβουλεύει	73
Εθνικό μνημόσυνο πεσόντων στο Νικητάρι	74
Φιλολογικό μνημόσυνο του Κυρηναίας Κυπριανού	78
Εκδήλωση των Πολιτικών Καταδίκων Ε.Ο.Κ.Α στις Κ.Φ.	81
Ομιλία του Προέδρου μας Θάσου Σοφοκλέους	82
Η Ένωση Αγωνιστών Αμμοχώστου στην Αγία Νάπα	86
Κρουαζιέρα στο Αιγαίο	88
Ποιήματα	90
Στον Γιώργο Πιέρου Φακλαμά	95
Θανόντες Συναγωνιστές μας	97

